

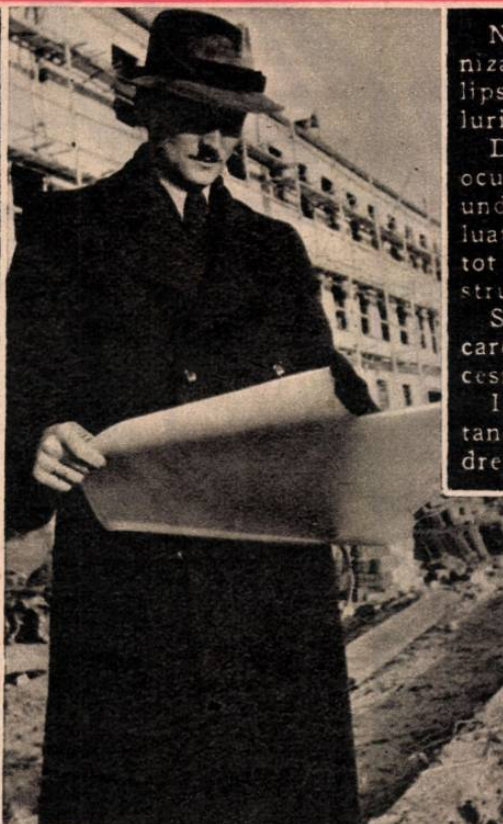
CUM

SE CONSTRUEȘTE UN ORAȘ MODEL

NU este vorba de un oraș care ar fi construit undeva într-o țară care este la începutul colonizării, ci de un oraș care e construit în inima Germaniei. Și, ceea ce este mai interesant este că nu-i vorba de un oraș industrial, ci de un oraș-model, menit să adăpostească pe cei cari au ocupații în marile centre industriale și comerciale.

Problema locuinței este una și aceeași pentru toate țările lumii. În marile metropole locul de construcție este scump, lumea stă îngrădită pe spații cu totul insuficiente, iar aceia cari au cel mai mult de suferit sunt muncitorii și mici funcționarii.

Gradul de civilizație al unui popor se cunoaște lesne cercetând locuințele indivizilor. Cu cât locuința va fi mai confortabilă și mai ales mai igienică, cu atât de standardul de viață, deci implicit gradul de civilizație va fi mai ridicat.

Arhitecții germani au creiat o locuință tip, pentru familii mai numeroase sau mai puțin numeroase, care în afara dormitoarelor și celorlalte încăperi, dispun de câte o baie și celelalte dependențe strict necesare.

Aspectul exterior al caselor este foarte frumos. Sunt mici vile elegante, fără a fi luxoase, construite

Noile orașe ale lucrătorilor și funcționarilor vor fi organizate în modul cel mai modern. Nu va exista nimic care să lipsească locuitorilor. Farmacii, școli primare, biserici, locuri de distracție, toate sunt prevăzute în planuri.

Deoarece în multe gospodării atât tatăl cât și mama au ocupație în afara casei, statul a organizat grădinițe de copii, unde micuții vor fi aduși dimineața, sau la nevoie vor fi luați chiar de acasă de îngrijitoare, și unde-și vor petrece tot timpul zilei, sub supravegherea unor profesoare bine instruite în acest scop.

Se înțelege dela sine că este vorba de un program vast care nu va putea fi realizat dela o zi la alta, ci care va necesita ani de zile de strădanii.

În cuprinsul acestui reportaj publicăm o serie de instanțe luate într-un oraș-model din Braunschweig, care va servi drept exemplu construcțiilor viitoare.

1. — Strada și casele unui oraș-model din Germania.

2. — Mașină de tip popular pentru uzul locuitorilor din aceste orașe.

3. — În lipsa ambilor părinți, copiii sunt lăsați în seama îngrijitorilor angajați de Stat.

Macheta unui oraș-model în studiul specialiștilor constructori.

Jos: Un oraș-model trebuie să aibe toate cele necesare, dela farmacii până la ața de cusut...

din material sănătos și solid, având fiecare câte o grădiniță, suficientă pentru a se planta legume și pentru a se ține păsărețul necesar unei mici gospodării.

Pentru ca locuitorii orașelor noi să poată veni cu ușurință la slujbele lor din orașele mari, se proiectează activarea fabricării în serie de automobile populare, care în afara faptului că vor fi foarte eficiente, astfel încât vor fi accesibile chiar și pungilor modeste, vor fi vândute în rate îndelungate.

Primele automobile populare au și fost puse în funcțiune. Este vorba de mașini destul de încăpătoare, puternice, având o consumație minimă de carburanți.

Statele Unite si

SITUAȚIA CELOR DOUĂ ȚĂRI INTR'UN EVENTUAL CONFLICT

AMERICA se agită, pe zi ce trece mai mult. Din ultimele declarații ale guvernanților de peste ocean, rezultă că d. Roosevelt și guvernul său consideră că în Anglia și pe fronturile de luptă engleze, se află prima linie de frontieră a Continentului nord-american.

Deci America este pe punctul de a adopta

Torpilele japoneze „Kasasagi”, care face parte din flota de coastă a imperiului nipon.

Vase de război concentrate și alinate pentru inspecție într'un port american.

o atitudine fermă în Atlantic, cu scopul de ajuta Anglia în lupta ei pentru asigurarea comunicațiilor dintre insula săracă și imperiul opulent.

Intr'o asemenea eventualitate, America va fi deci prezentă în Oceanul Atlantic unde va căuta să împiedice sau să întârzie dezastrul naval al Mării Britanii.

Ce se va întâmpla însă în Pacific? Este sigur că activarea ajutorului american pentru Anglia, precum și intrarea eventuală a Americii în război alături de regatul unit, va provoca intervenția automată a Japoniei, care va amenința coasta dinspre Oceanul Pacific a celor două continente.

Pactul tripatriat pune această ipoteză. America va avea deci, în acest caz, greaua misiune de a păzi cu flota sa, cele două Oceane și de a suporta presiunea japoneză, a cărei funcție strategică ar fi tocmai divizarea forței navale americane în apele celor două oceane.

Dar America are, pe lângă angajamentele luate față de britanici, interese precise în Extremul Orient.

Or, în clipa în care America ar intra în război contra Axei, aceste interese americane extrem-orientale, ar fi prejudiciate de Japonia.

Care sunt interesele extrem-orientale ale Americii?

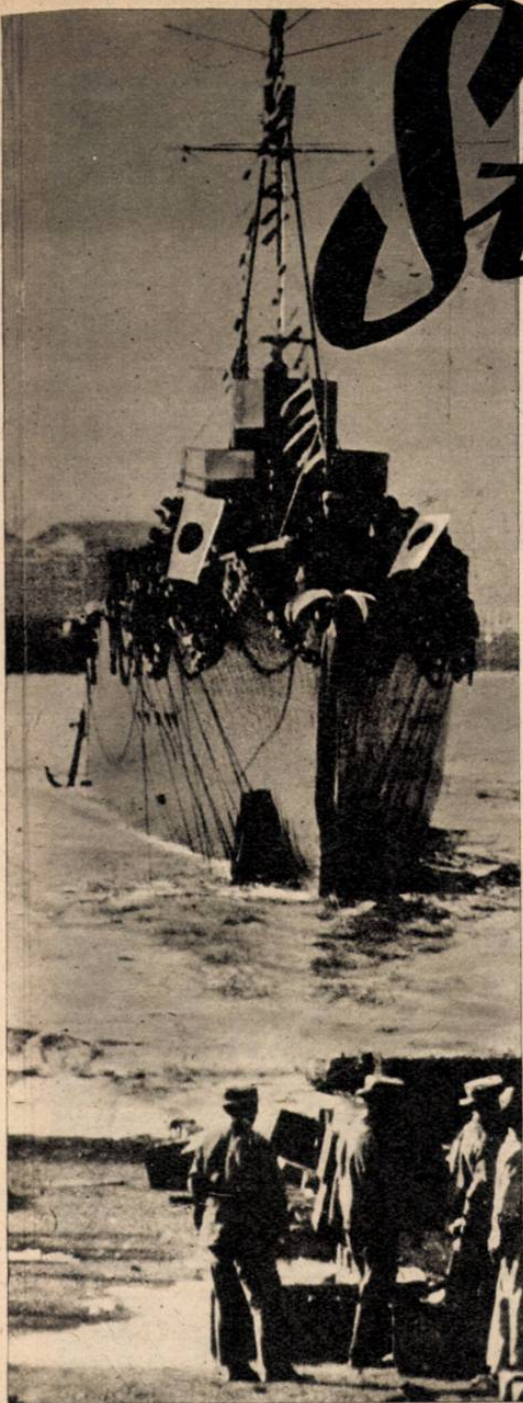
În primul rând interese teritoriale, căci Statele Unite posedă în Pacific mai multe insule: grupul Hawaii, insulele Guam, Midway, Wake și o parte din Samoa. În același timp, America deține controlul Filipinelor și al insulelor Canton și Enderbury din grupul Fenici. Celelalte interese americane în Extremul orient, sunt determinate de prezența unui anumit număr de naționali stabiliți în China și Japonia, precum și de marele capital investit în cele două țări.

Investițiile americane în China pot fi evaluate la

Soldați din Filipine, fotografiați cu prilejul autonomiei pe care au acordat-o Statele Unite acestor insule, acum câțiva ani.

Celebrul vas japonez cu care amiralul Togo a câștigat marea bătălie de la Tsushima, și care se află azi expus într'un parc nipon, în chip de monument.

JAPONIA IN PACIFIC

250.000.000 dolari, iar acelea din Japonia la 300.000.000 dolari.

Statele Unite mai au uriașe interese comerciale în Oceanul Pacific, determinate de exportul făcut atât în China cât și în Japonia. În același timp, marea republică de peste Ocean, sprijină în Extremul Orient, politica imperialistă a Mării Britanii.

Se impune deci concluzia că, în clipa în care America ar intra în război alături de Anglia, Japonia va da în Pacific replica Axei și această replică ar consta din ignorarea intereselor americane în Orientul îndepărtat și din neutralizarea puterii navale a Statelor Unite, prin obligația pentru aceasta din urmă de a lupta pe două fronturi maritime.

Deci America va putea fi atacată de Japonia, prin Pacific. Firește că și Japonia se poate aștepta la replica masivă a Statelor Unite.

* * *

În privința raportului de forțe navale vom da următoarele date:

La 1 Ianuarie 1940, forțele navale ale Statelor Unite și ale Japoniei aveau următoarele proporții: Statele Unite posedă 15 nave de război contra 9 cât are Japonia; 5 vase port-aviaone față de 6; 18 crucișătoare grele față de 13; 19 crucișătoare ușoare față de 15; 182 contratorpiloare față de 84; 63 submarine față de 35.

Trebue să notăm că în ceea ce privește Statele Unite, una dintre navele de luptă, două crucișătoare, 115 contratorpiloare și 32 submarine sunt definite din punct de vedere tehnic drept „învechite”, adică au atins „limita de serviciu”.

În flota japoneză o navă de luptă, 5 crucișătoare grele, 8 ușoare, 36 de contratorpiloare și 19 submarine au atins „limita de serviciu”.

La 1 Ianuarie 1940 se aflau în America în construcție 8 vase de luptă cu o capacitate de 300.000 de tone, 2 vase port-avion cu o capacitate de 34.700 de tone, 6 crucișătoare ușoare (44.000 tone) un mare vas semănător de mine,

Flota americană din Pacific făcând manevre — acum câțiva ani — și având ca temă apărarea canalului Panama.

Ofițeri de marină japonezi pe bordul unui crucișător, cu prilejul unei serbări navale.

Un indigen din insulele Hawaii și ocupația lui principală: cultura plantelor fibroase.

CONCLUZIUNI

În concluzie, se poate afirma că un conflict între America și Japonia s'ar rezolva printr-o serie de lupte pentru posesiunea insulelor japoneze și a insulelor coralifere, transformate de americani în baze navale și aeriene. Această previziune este dreaptă. În orice caz e rațională. S'a văzut însă că atunci când publiciștii se apucă să facă strategii, lucrează mai mult fantezia decât competența. Totuși publicistul Fletcher are dreptate când afirmă că prima parte a unui conflict Americano-Japonez ar avea ca mobil stăpânirea Filipinelor și a grupului de insule coralifere.

Trebue să spunem că în acest conflict aviația ar juca un rol covârșitor. Americanii sunt excelenți aviatori și au o industrie aeronautică foarte dezvoltată. Această industrie dă cele mai bune aparate din lume și, la nevoie, ar putea produce mult mai mult, mărindu-și considerabil producția. Aviația japoneză e inferioară celei americane și ca material tehnic și ca material uman. Personalul e foarte curajos, dar din punct de vedere tehnic nu e excelent. S'au făcut ipoteze de ordin psihologic, fiziologic și pedagogic pentru a explica de ce japonezii nu sunt excelenți aviatori.

Cea mai acceptabilă este aceea care susține că rasa galbenă are un defect al tubului auzului și deci echilibrul fizic e foarte alienabil.

În privința materialului tehnic aviat, fabricile japoneze, n'au reușit până acum să construiască tipuri noi și originale care să dovedească genialitatea tehnică.

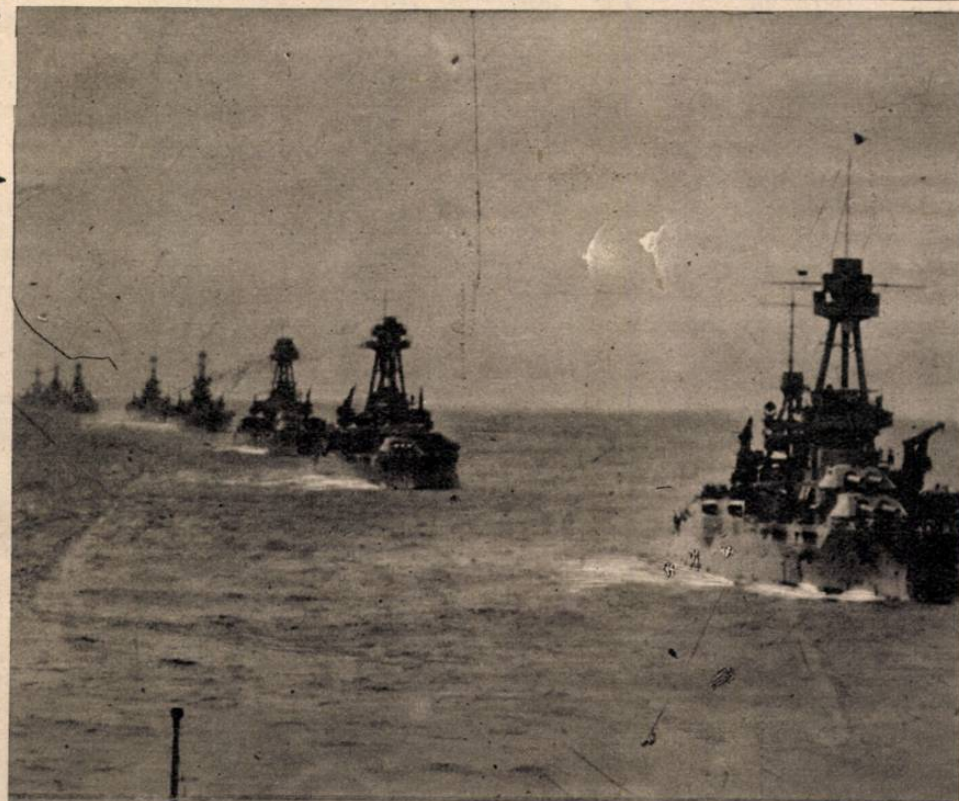
31 de contratorpiloare (49.980 tone) și 15 submarine (20.280 tone).

* * *

Linia de apărare americană se sprijină pe bazele dispuse în formă de triunghi neregulat, în Alaska, Hawaii și în canalul Panama.

În afara acestora mai sunt și bazele din Midway, Wake și Samoa, care constituie un bastion de apărare a insulelor Sawai.

Geografia a aranjat lucrurile în așa fel, încât este tot atât de greu pentru Japonia să pornească cu succes ofensiva ante-americană, pe cât de greu ar fi ca Statele Unite să atace Japonia. Distanțele între bazele japoneze și americane, depășesc cu mult raza de acțiune a unei flote oceanice.

O coloană de prizonieri englezi căzuți în mâinile soldaților germani și italieni, cu prilejul ultimelor atacuri din regiunile Tobruk și Solum.

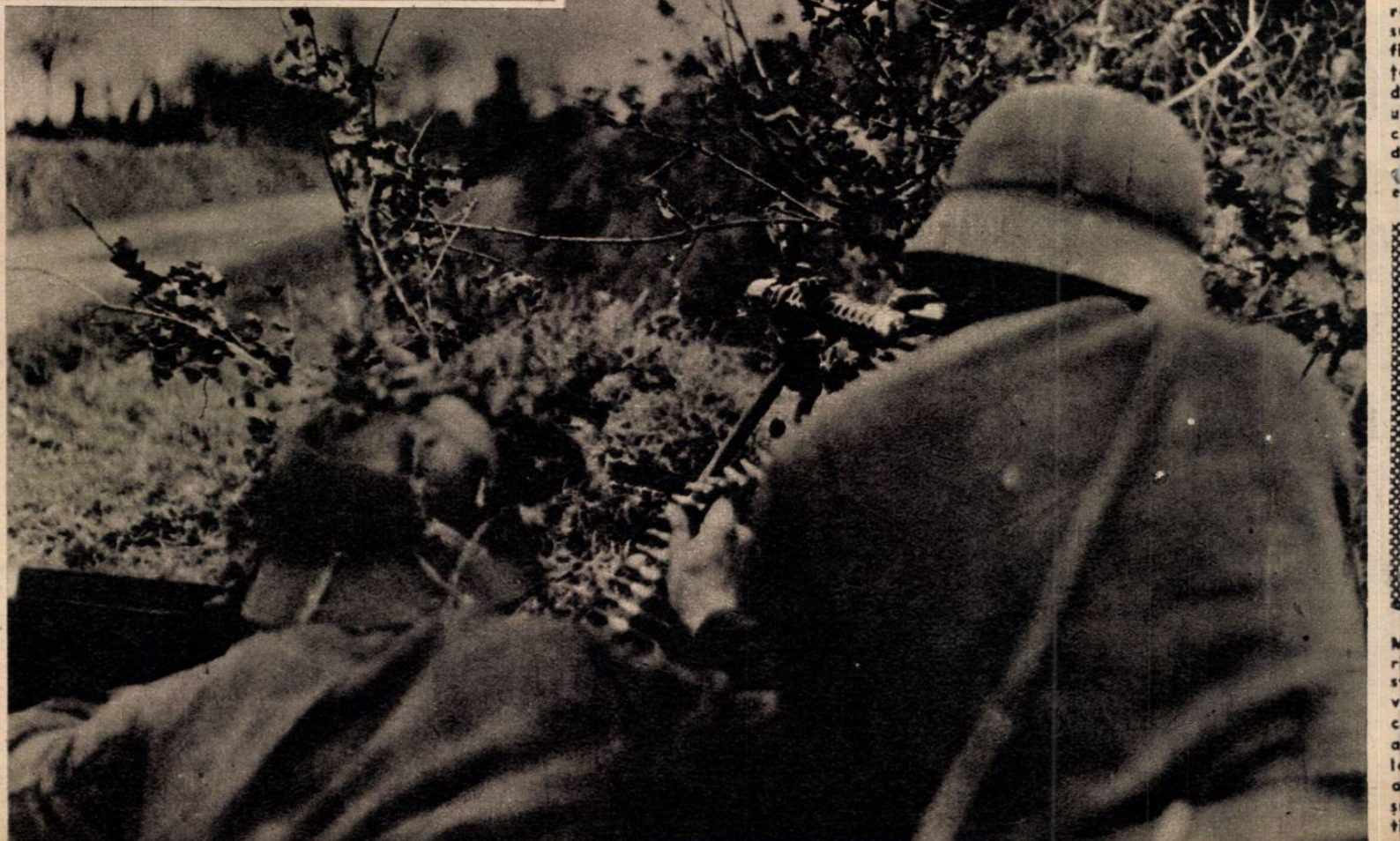

Un tren a deraiat în regiunea North Fields din Statele Unite, locomotiva parcurgând, fără șine, peste două sute metri de teren și răsturnându-se apoi în albia unui râu, așa cum o vedem în acest instantaneu.

Japonezii se interesează mult de instrucția și înmulțirea parașutiștilor, în care scop au creat școli în toate orașele nipone. În fotografia noastră: turnul de sărituri cu parașuta deschisă dela școala din Tokio.

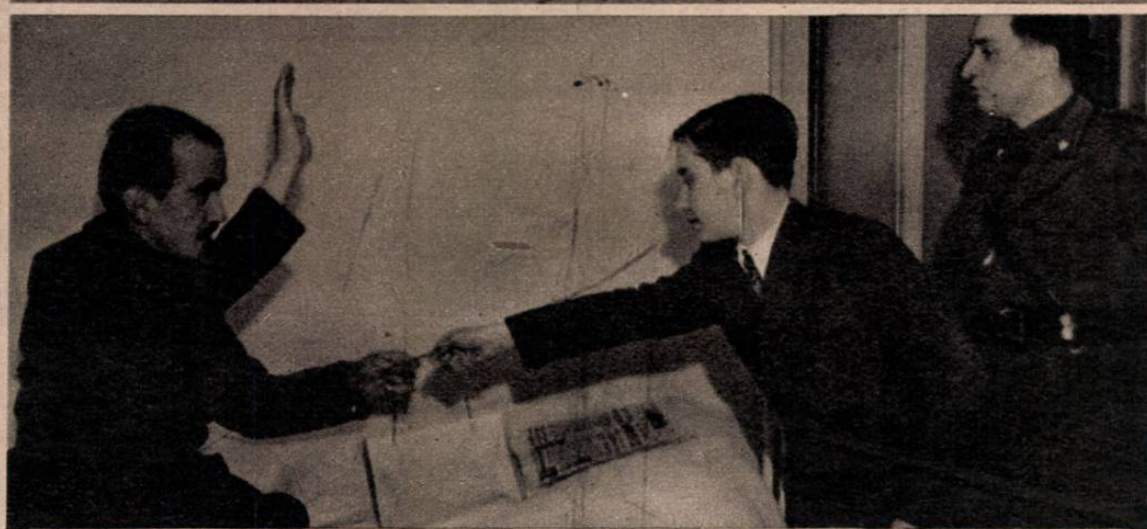
După cucerirea insulei Corfu, care s'a făcut printr'un atac de surprindere, soldații fasciști arborează drapelul italian pe principala fortăreață de apărare a insulei.

La o bază navală din Cirenaica, unde avioanele italiene vin să-și reînnoiască încărcătura de torpile aeriene.

Generalul Salazar (dreapta, în civil) inspectând nouile trupe portugheze care au fost trimise spre a întări paza insulelor Azore.

Romano Mussolini, fiul cel mai mic al Ducei, împărțind daruri răniților de război într'un spital din Roma.

in ATA IEA

Idați germani
boriți cu pa-
șutele în in-
a Creta,
ându-și cu iu-
ală posturile
mitralieră
oară — cu
re au coborât
avion — și
ncând un obi-
ctiv militar.

ultima cu-
pasă ieșită în
radă și pri-
ind cu interes
rele grele de
alt germane
prima lor
arită în ora-
dela fron-
era Egiptului.
Salem. —

★ *Drame* *IN* *lărgul* *oceanului* ★

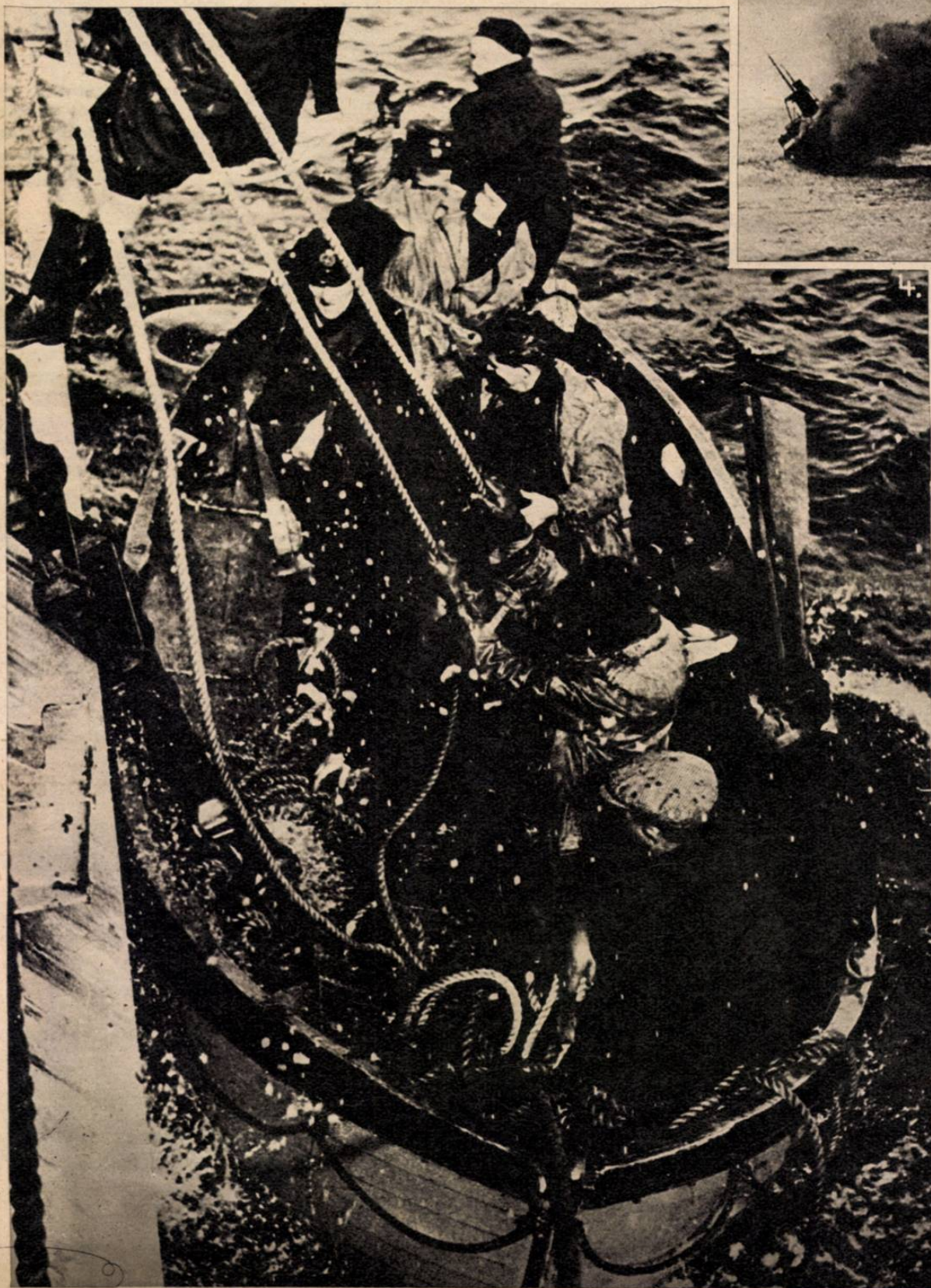
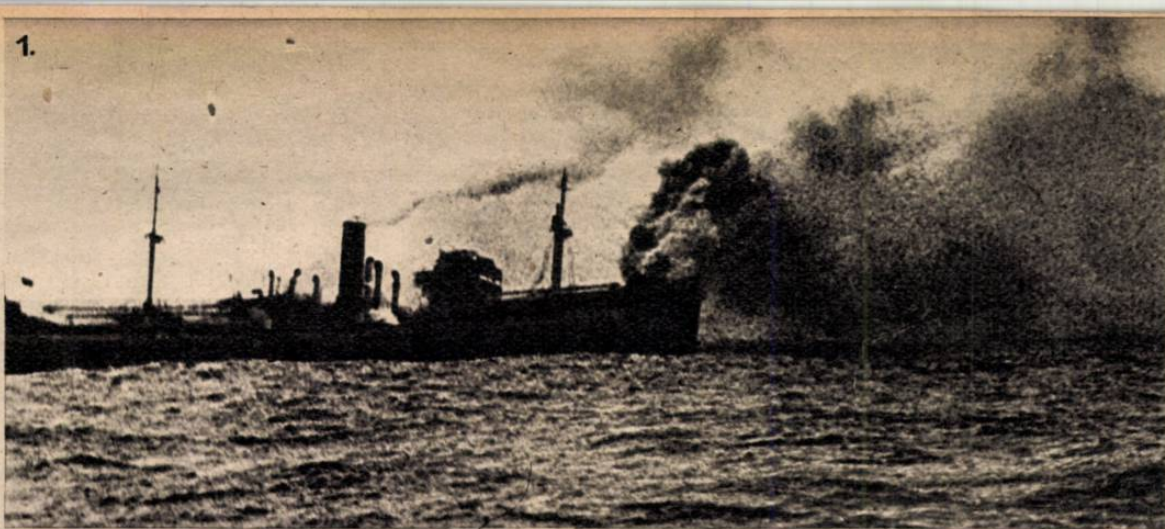
I NCA din timpul războiului trecut s'a spus în nenumărate rânduri, că luptele au cuprins toată lumea lui Dumnezeu deslănțuindu-se pe pământ, pe apă și în aer. Poate că niciodată lucrul acesta n'a fost atât de exact ca în actualul conflict. Geniul tehnic al omenirii a pus în serviciul războiului arme senzaționale, cu cari — realmente — se pot stăpâni toate elementele. Pe apă, în aer și pe uscat demonul distrugerii este stăpân. Din lărgul oceanului Atlantic, acolo unde înfrângerea în luptă are consecințe tot atât de grave ca și în aer, se desfășoară zi de zi drame, pe care numai cu ajutorul îndrăzelii reporterilor fotografi afectați marinei germane, le mai putem afla.

Între submarinele, distrugătoarele și celelalte vase de război germane de o parte și între Convoaiele britanice escortate de flota de război se dă o luptă crâncenă. Zilnic dispar în prăpastia de apă vapoare cari altădată spintecau semețe valurile albastre, târând cu ele pe fundul mării bogății și oameni.

1. Un vas inamic a fost lovit în plin de o torpilă...

2. O agonie scurtă, în timpul căreia echipajul se mai poate salva, dacă marea e liniștită...

3. Vasul dispăre în abis, lăsând în urma lui o dără de fum gros...

4. Bărcile de salvare de pe vasul atacant sunt coborâte și se reîntorc apoi cu oamenii adunați de pe crestele valurilor.

5. Apoi bărcile sunt urcate din nou pe bord și vasul își continuă cursa în căutarea altor victime...

Deoparte și de alta se desfășoară eroismul cel mai curat în serviciul patriei.

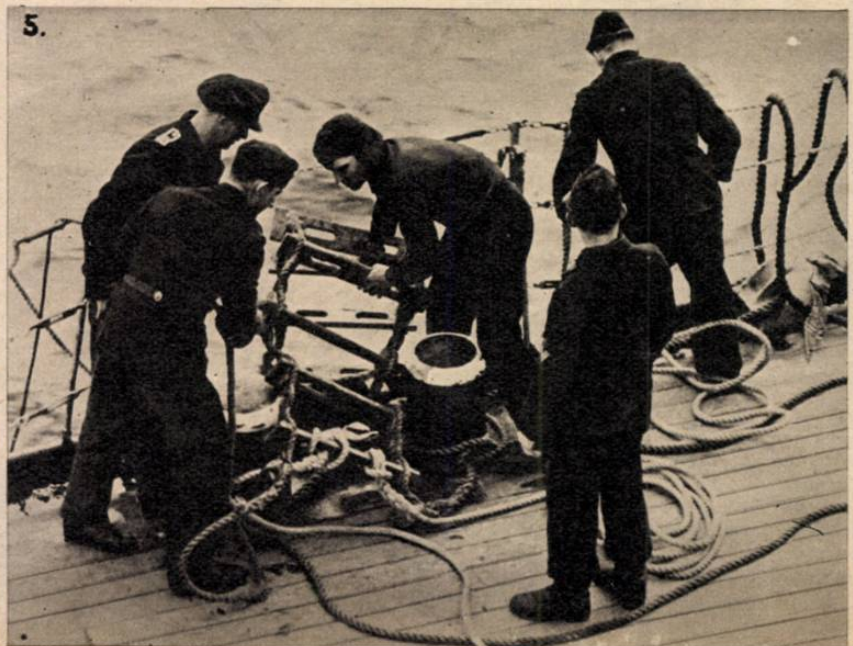
Fotografiile cari ilustrează acest reportaj au fost luate dela bordul unei nave de război germane, care a atacat cu succes un convoi ce străbătea Atlanticul.

Un vas dușman a fost lovit în plin de o torpilă. O detunătură formidabilă a sguduit aerul, pe întindere de kilometri pătrați în jurul loçului catastrofei, un adevărat crater de foc și fum a izbucnit din trupul vaporului rănit.

Incepe agonia... De multe ori este o agonie scurtă, care nu mai îngăduie oamenilor din echipaj să se salveze. Dacă spre fericirea lor lovitura nu aduce distrugerea fulgerătoare și dacă marea nu e agitată, atunci se pot considera salvați.

Pe vasul german se comandă încetarea focului. Bărcile de salvare sunt lansate, și toată lumea colaborează la salvarea naufragiaților cari au încetat să mai fie dușmani.

O asemenea dramă nu poate fi expusă prin vorbe în toată grozăvia ei. Imaginile sunt mai grăitoare!

Tânărul acrobat se avântă în sber cu capul în jos; el cade totuși în picioare, ca o pisică.

Acrobatul execută saltul primejdios al peștelui-sburător. Baletistele se amuză, în timp ce omul face eforturi: iată un contrast tipic al logicii varieteurilor.

Cei doi cavaleri se ceartă pentru o femeie. La urmă ei o aruncă, unul în brațele celui-lalt, ca pe o minge. Femeia-minge va sfârși prin a cădea în brațele dirijorului orchestrei

La un moment dat, din mijlocul sălii care a urmărit cu emoție diversele numere primejdioase, se aude strigătul unei părți din public „Ajunge! Ajunge!” Emoția a atins la anumiți spectatori, punctul culminant. Dincolo de el nu se poate trece. Omul elastic, omul nevertebraț, care sboară fără aripi, e rugat să-și înceteze exhibițiile.

Un moment dintr-o exhibiție coregrafică intitulată „Dansul binelui și al răului”.

← Un exemplu de echilibru primejdios.

Ajunge! Ajunge!

**E STRIGĂTUL
PUBLICULUI
CARE VEDE
ACEST
SPECTACOL**

GIMNASTICA periculoasă a echilibriștilor, a oamenilor înaripați, a oamenilor-șerpi, a progresat paralel cu marile realizări tehnice ale veacului.

În America, țara recordurilor de ciudățenie, acești sportivi ai varieteurilor și circurilor practică acum figuri din cele mai curioase, se avântă paralel cu pământul, realizând mici sboruri orizontale, săr delă înălțime cu capul în jos, și întocmai ca pisicile, cad totdeauna în picioare.

Bărbați și femei fără oase, flexibili, sburători, incasabili.

Îi poți svârli delă etajul al III-lea, îi poți tăia în bucățele și totuși capul și membrele vor continua să se miște în ritmul unui jazz îndrăcit și la urmă omul sau femeia vă vor apare întregi.

Odinioară acești acrobați se numeau contorsioniști și patria lor era Viena și Rusia.

Americanii au perfecționat numărul: oamenii sburători sboară într-adevăr dintr-o parte în cealaltă a scenei, cu un chip impasibil fumându-și țigara sau continuând să cânte dintr'un minuscul instrument de jazz.

Când spectatorul crede că acrobatul își va frânge gâtul, el constată cu satisfacție și cu emoție, că omul sburător a căzut în picioare, în mâini sau pe șezut.

Americanii au înscris deci și în acest capitol al acrobației, victorii noi. Ele sunt pe măsura curiozității unui public pe care nu-l mai satisfac demodatele salturi mortale și promenadele pe frânghie, care amuzau pe părinții și buncii noștri.

Doi frați se întorc de la școală spre casa părintească, doi copii blonzi, sensibili, cu ochii limpezi merg cu cărțile sub braț dealungul mării. Adriatica în acel punct, închisă cum e la fund de copacii insulei San Micolò, are un aspect aproape lacustru: împrejur cât vezi cu ochii până și chiparoșii se ridică spre cer, în bărci pescarii istrieni care aruncă neobosiți plasele, iar în fund, orașul, în care orice clădire romană, bizantină sau venețiană, orice coloană, turn sau palat parzmulse basilicei ridicate de episcopul Eufrazio spre marea glorie a lui Dumnezeu și a artei.

Locuința fraților Visintini, care se întorc de la școală, e ceva mai departe, printre arborii din San Spirito și e atât de modestă încât aduce a sărăcie. Două adevărați fii ai poporului sunt acești băieți resemnați, al căror tată Giuseppe e funcționar la Institutul agrar provincial și a căror mamă, doamna Giovanni Mengaziol nu iese mai niciodată din casă.

O ADOLESCENȚĂ GREĂ

Existență grea, care impune părinților obscure sacrificii, renunțări făcute, ignorate de toți, dar când seara familia se adună la cină, când tatăl, care e Cămașă Neagră din 1922, își privește cei doi Balilla—atunci se simte cu adevărat fericit. Și dacă spune cu simplitate și cu accentul cordial pe care-l are mereu față de fiii săi, lucruri esențiale și decisive, care nu li se vor mai șterge din suflet și vor forma bazele tinereții lor, dacă spune de pildă că patria e înaintea familiei, că spre a ajunge un scop trebuie să mergi mult și cu tenacitate, că a în-

Mario Visintini, pe bordul avionului său de luptă, făcând exerciții de ochit cu mitraliera.

Visintini

FIUL POPORULUI...

Sus: Mario Visintini ca „balilla” în anul 1927.

Dedesubt: Student la Bologna.

Dreapta: Ultima fotografie a „aviatorului îndrăcit”.

vinge obstacolele morale și materiale e o misiune a fiilor poporului, că nici eroismul nu e un fapt ocazional și spontan, ci se dobândește cu încetul, dacă le spune băieților aceștia și multe altele, spre a le forma zi de zi caracterul de italieni, Giuseppe Visintini nu are aerul că face ceva neobișnuit, e doar un părinte care știe cum pot fi îndrumate copilăria și mai apoi la adolescență spre idealuri nobile.

Mario Visintini, abea ajuns la vârstă de înțelegere militar, va deveni în cele din urmă aviator; întâi la Torino, unde în Aprilie

1930 obține brevetul de pilot civil apoi elev ofițer. Atunci, în clipele celei mai grele lupte, când trebuie să strângă dinții ca să reușească, se gândește la tatăl său care îmbătrânește la Parenzo. Și când înfine ajunge în Septembrie 1937 sublocotenent în a 91-a escadrilă, tânărul e fericit: în escadrilă la Gorizia și-a atins înfine idealul.

Acest tânăr rezervat și gânditor, atât de sensibil încât poate părea timid, atât de modest încât uneori pare mândru, și-a găsit drumul și-l va urma până la capăt, drum care începe pe cerul Spaniei, unde pleacă voluntar. Trei sute trei ore de zbor, șase lupte, șapte aparate inamice doborâte, două citări, iată bilanțul activității sale.

LUPTĂTOR ȘTIINȚIFIC

Nu fu entuziasmat, și o spuse

SAPTESPREZECE VICTORII ÎN RĂZBOIUL ACTUAL ȘI SAPTE ÎN SPANIA. — CUM SE DEVINE „AS” AL AVIAȚIEI DE RĂZBOIU.

chiar superiorilor săi, de trimeterea ca locotenent în Africa Orientală în Aprilie 1940. Italia era în ajunul războiului și în timp ce erau atâtea de făcut în patrie, l trimetearu acolo: poate pentru prima oară își invidia fratele, care, sublocotenent de vas, cutreera mările cu submarinul.

Totuși în Africa se consacră „asul” Mario Visintini, de care se vorbește de la Masaua la Gură, care domină cerul și e temut de dușmani. Luptător singuratic și științific, ajunge în scurt timp la 17 victorii, dar și pentru aceasta, afară de curaj, aviatorul cel mai popular al imperiului depuse o stăruitoare muncă științifică studiind, în scurtele răgazuri dintre două sboruri, punctele slabe ale adversarului desenând profiluri de „Blevheim” și studiind unghiul de tir: de aceea vorbește puțin, gândește mult, studiază cu pasiune; dar în ziua în care se strecoară cu o îndrăzneală uimitoare între două aparate dușmane care nu-l pot ținti și când

deschizând focul, le doboară în câteva clipe, atunci toți, chiar cei mai experți spun: „E un om îndrăcit!”

Medalia de argint, elogiul viceregelui; popularitate crescândă, victoriile se înlanț. Parenzo care—cu cei 3.500 locuitori ai săi— a avut și în Spania o medalie de aur, poate fi acum mândru de fostul balilla Mario Visintini. Ei, bătrânul Giuseppe e fericit. A muncit mult acest vechi fascist, iar acum când e pensionar și s'ar putea odihni își dă seama că ceva nu merge cum ar trebui în inimă! cei doi fii sunt departe! Cu aceste gânduri moare peste patru luni și în căsuța din San Spirito rămâne doar mama să urmărească vitejiile fiilor, totuși pe ușă continuă să strălucească în bătaia soarelui tăblița cu numele lui Giuseppe Visintini: ajunge atât de puțin pentru a ne închipui că cei dragi nu ne-au părăsit!

Mario e făcut căpitan numai în 16 Ianuarie 1941, după cea mai strălucită faptă de armă a sa și din 15 Decembrie 1940 e ultima scrisoare trimisă mamei.

„Draga mea mamă, chiar azi am primit o scrisoare de a ta, în care simt toată durerea nemărginită provocată de singurătatea ta. Înțeleg cât de grea e situația ta și te îndemn să fii curajoasă, să rezisti acestei aspre realități cu suflet de eroină. Gândește-te că în familie ai doi oameni care luptă cu adevărată conștiință de italieni și că deviza noastră e „victoria”. Vom învinge, iar tu trebuie să învingi tristețea care te'nconjoară și să colaborezi cu forța inimii tale la victoria finală a familiei. Mamă, nu știu ce să-ți mai spun; dar să mă știți totdeauna alături de tine, mai ales când radioul transmite buletinul de război. Adesea buletinul descrie în mod special acțiunile mele și atunci mă gândesc că dacă îl ascuți, ești mai aproape de mine. E deci o clipă de comunicare spirituală. Buletinul 190 comunică acțiunea cea mai bună pe care am înfăptuit-o până acum. Nu-ți mai povestesc faptul: cronicile oficiale sunt f. elocvente.

SUB OCHII ENGLEZILOR

„Faptul” cel mai senzational din zborurile lui Visintini: a izbutit să-și salveze comandantul, coborând în valea unde acesta trebuia să aterizeze cu carburatorul distrus în cursul unei acțiuni, pe un aerodrom englez, în zorii zilei de 12 Decembrie. Nepăsător de pericolul mortal, în timp ce englezii alergau din toate părțile spre aparatul căzut, Visintini cobori fulgerător cu al său „Falco” (Șoimul) alături de aparatul Comandantului și luându-l pe bordul său, se reinălță într-o clipă, sub ochii englezilor înmărmuriți...

Femei

despre care se vorbește azi

PE vremuri, când o femeie voia să se vorbească despre ea, trebuia sau să comită o crimă senzațională sau să intre clandestin în grațiile vîrului ilustru monarh sau împărat. Astăzi, e mai simplu: ca să se vorbească în toată lumea despre ea, e suficient ca o femeie să aibe un debut fericit în cinematograf.

Până la izbucnirea războiului, s'a vorbit pretutindeni despre Greta Garbo, Joan Crawford, Sylvia Sydney și alte celebrități ale filmului american. Odată cu războiul însă, stoparea transporturilor de filme de peste Atlantic, a prilejuit lansarea altor femei pe firmamentul popularității cinematografice, — de astădată europene.

Sezîsînd ocazia, femeile dornice de celebritate au dat buzna la porțile studiourilor — dovada, numărul extraordinar de nume noi care se perindă pe ecran — dar dintre toate, pretențiosul obiectiv al aparatului de filmat a selecționat foarte puține pe care să le sortoscă popularității.

Printre femeile europene de care a început să se vorbească azi și care promet o evoluție sigură spre

CAMILLA HORN
actriță care poate
interpreta orice
gen de rol.

VERA BERGMAN
— ingenua —

HILDE WEISSNER
— dramatica —

ANNELIESE UHLIG
— tragediana —

celebritate, am putea cita aceste cinci actrițe, ale căror portrete le reproducem aici și anume: Camilla Horn, Hilde Weissner, Anneliese Uhlig, Vera Bergman și Lizzi Waldmüller.

După deosebirea de trăsături, dela una la cealaltă, am putea spune că sunt pentru toate gusturile; una are chip de ingenuă, alta de tragediană, alta de femeie fatală, cealaltă de eroină romantică și, în sfîrșit, una căreia nu-i poți preciza genul: Camilla Horn.

LIZZI WALDMÜLLER
— femeia fatală a
filmului european.

FOTO — TOBIS

Debuturile pe care și le-au făcut în fața obiectivului cinematograf au fost admirate de cronicari și specialiști, care văd în ele marile speranțe ale filmului de azi.

Rămîne însă ca publicul — supremul judecător — să-și dea verdictul. Or, acest verdict de consacrare al publicului nu se pronunță, deobiceiu, decât după vizionarea câtorva creații din partea fiecărei candidate la celebritate.

În orice caz, cum orizontul concurenței americane este estompat, europenele noastre au toate șansele să-și vadă visul cu ochii...

din TARĂ

PILOȚII C.F.R.-ULUI

Solemnitatea acordării brevetelor nouilor piloți ai C.F.R.-ului, care a avut loc pe aeroportul Romeo Popescu. Sus : d. general Jienescu, ministrul Aerului, vorbind nouilor piloți. Stânga : Botezul nouilor piloți.

Match de volley-ball disputat între echipele „Hai-Hai” și „Sp.-Studentesc”.

D-na general Antonescu împărțind daruri prizonierilor sârbi de origine română, într-o tabără din jud. Vlasca.

Dreapta : Instantaneu dela matchul Sp. Studentesc-Gloria C. F. R., terminat cu rezultatul 3—2 pentru Sportul.

nimic mai
de invidiat ca
TINERETEA și
VIGOAREA

În momentul când te-ai întors acasă și ai dat iarăși peste viața comodă de totdeauna, câți nu-și spun atunci: N'ar fi fost mai bine să rămân acasă și să renunț la atâtea cheltuieli? Astăzi se pot face băi de iod acasă, cu o eficacitate de sută la sută. Sarea naturală de Iod de Bazna dă oricui posibilitatea unei cure de iod în casă. Reumatismul, scrofuloza, durerile de încheieturi și de oase, bolile de piele și de femei, sunt radical tratate prin renumitele băi cu sare naturală de IOD DE BAZNA. Se găsește de vânzare în pachete originale a 1, 4 și 10 kgr. la farmacii și droguerii.

Sare de Iod de Bazna

SYRIA

(Urmare din pag. 3-a)

precum și o Academie teologică la Beirut. La o populație de 2.400.000 de suflete, apar pe teritoriul Sirian 50 de ziare și reviste.

Solul produce din abundență: grâu, orz, leguminoase, tutun, bumbac, banane, portocali și a alte fructe: Subsolul conține cărbuni și petrol.

Prin porturile ei principale, Alexandretta, Ladikipe, Tripoli, Beirut și Saida, Siria exportă în timp de pace mari cantități de fructe, tutun, piei, animale, stoffe și pânzeturi.

Evenimentele contemporane readuc pe planul actualității, o țară a cărei istorie este cunoscută cu trei milenii înainte de Christos.

Citiți revista

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

Citiți

„MAGAZINUL”
revista publicului select

Citiți

„Medicul Nostru”

Cea mai bună și mai frumoasă ilustrată revistă de specialitate.

Numai un ten
bine
curățat poate
fi frumos.

Încercați odată D-vs singură: puneți câteva picături de Scherk Gesichtswasser pe un tampon de vată și ștergeți-vă ușor pe față. Printr-o sensibilă înviore a pielii veți observa cât de profund pătrunde Scherk Gesichtswasser în pori. Dovada eficacității: tamponul de vată se înegrește complet. Scherk Gesichtswasser purifică astfel pielea temeinic, disolvând orice murdărie și puncte de grăsime. Scherk Gesichtswasser înfrumusețează pielea D-vs acționând în profunzimea epidermei și dând pielii un aspect fin și catifelat. Pori sunt degajați, pielea D-vs poate respira din nou. Ea capătă o înfățișare mai fragedă și mai sănătoasă, prelungindu-vă tinerețea. În afară de aceasta, Scherk Gesichtswasser acoperă pielea cu un strat fin și subțire de protecție,

care servește în același timp ca bază ideală pentru pudră. Scherk Gesichtswasser produce astfel un efect dublu, realizându-vă și o economie.

**Scherk
Gesichts-
Wasser**

Scherk Gesichtswasser înseamnă în românește Loțiune pentru față Scherk

RG 60

Se găsește la toate magazinele de aparate fotografice. Lămuriri și prospecte cereți dela Centrala Fotografică Theod. Gr. Thoma, B-dul Elisabeta 51, București.

Aveți frica scărilor?

Și Dvs. vă este teamă să urcați scăările în fața unui grup numeros de oameni? Aveți și Dvs. senzația aceea penibilă a miilor de priviri ținute în mod critic asupra picioarelor Dvs.? Cunoaștem un remediu contra acestei senzații de frică: purtați ciorapi care au calitatea de a se mula și de a se înfunda perfect pe picior, întocmai ca o piele netedă, fragedă și mată. Ciorapul Elbeo posedă această calitate, fiind țesut dintr-un material deosebit de elastic. Șade ca turnat pe picior și poate fi spălat cât de des, el nu-și va pierde niciodată elasticitatea sa inițială. Cereți la orice magazin cunoscut ciorapul Elbeo, ciorapul elastic și perfect întins.

ELBEO
ciorapi

ULTIMELE INSTANTANEE DIN ȚARĂ

M. S. Regina-Mamă Elena prezidând Comitetul Central de Conducere al Operelor Sociale. În dreapta Majestății Sale, d-na Maria General Antonescu, inițiatorea și animatoarea acestei utile organizații.

M. S. Regele Mihai și M. S. Regina Elena vizitând Salonul Oficial de Pictură și Sculptură, a cărui deschidere a avut loc săptămâna trecută.

M. S. Regina-Mamă Elena a ținut să asiste la adunarea generală a așezămintelor care-l poartă numele și al căror rol important în domeniul asistenței medicale și al educației sociale, a fost scos adesea în evidență de presa română. În fotografie: M. S. Regina-Mamă părăsind Așezămintele, însoțită de d. dr. Victor Gomoiu, după terminarea adunării

D-nele Octavian Goga și Alexandrina Cantacuzino asistând la serbarea organizată de Grădinițele de Copii.

D. Nichifor Crainic pronunțându-și discursul cu prilejul recepției sale la Academia Română. Se știe că d. Crainic a vorbit despre Octavian Goga, răspunsul fiind dat de d. Lucian Blaga

D. prof. Dumitriu, fost ministru, vorbind cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la înființarea Ligii Culturale.

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XV No. 749

3 Iunie 1941

32 PAGINI 15 LEI

MARIN VON DITTMAR

ultima descoperire „senzatională” a studiourilor europene.

(Foto: Ufa)

**NU
sunteti
curiosi**

Singura industrie — în afară de aceea a armamentului, bineînțeles — care a prosperat simțitor de când s'a declanșat războiul, este aceea a bicicletelor. Din cauza restricțiilor impuse la consumul particular al benzinei, se văd astăzi biciclete cu miiile pe străzile marilor orașe străine. Iată, spre exemplu, în fotografia noastră, un parc al bicicletelor din orașul italian Torino.

Fiind șomeur și negăsind post, tânărul Albert Harwkins din Pittsburg, a avut ideea de a se travesti în... fată; și astfel a reușit să capete serviciu. El a rămas astfel timp de cinci ani, până când a fost descoperit și... concediat

După d. Roosevelt, La Guardia, primarul orașului New-York este socotit azi ca cea mai populară figură a Statelor Unite. Aceasta, cu atât mai mult cu cât La Guardia împărtășește în totul politica Președintelui. Ii vedem aici, pe primarul New-Yorkului demonstrând pe teren necesitatea introducerii timbrei pe cumpărături, în scopul mării fondului de război. (Eroul nostru este cel din mijloc, în cămașă și cu...bretele)

Știți cine este șoferul Prințului de Piemont? Celebrul campion al automobilismului, Nuvolari, pe care-l vedem, chiar în această fotografie, conducând mașina Prințului Moștenitor al Italiei

O dansatoare de varieté a fost angajată spre a da lecții de... educație fizică, elevilor Academiei Militare din Anopolis. Iată-o!

Poporul cretan în adăposturi subterane.

Insula cucerită din avion CRETA

ESTE incontestabil că lupta pentru Creta are o mare importanță din punct de vedere al strategiei mediteraniene. Socotim interesant să dăm cetitorilor noștri, un scurt rezumat al istoriei extrem de frământate a acestei insule care a căpătat în ultimele zile o atât de vie actualitate: Creta are o suprafață de 8.427 de km. p. și este populată cu aproape 400.000 de locuitori, în majoritate greci. La 6 Septembrie 1669 în urma tratatului dela Polioastro dintre Republica Venețiană și Turcia, insula a trecut în stăpânirea Sublimei Porți.

La 2 Septembrie 1886, adunarea generală cretană a proclamat „Uniunea indivizibilă și eternă a Cretei cu Grecia sub sceptrul Regelui Elenilor”.

Marile Puteri, Franța, Anglia, Austria, Italia, Prusia și Rusia au cerut Turciei o consultare populară pe care Sublima Poartă a refuzat-o. Grecia a amenințat cu războiul, iar Turcia a trimis acestei țări un ultimatum. La 9 Ianuarie 1869, a avut loc la Paris o conferință a Marilor Puteri pentru aplanarea conflictului greco-turc. Grecia a renunțat temporal la pretențiile ei teritoriale ceea ce a provocat nemulțumirile cretanilor. În urma intervenției

O adevărată ploaie de parașutiști germani a căzut asupra insulei. Cei înarmați cu mitraliere aveau câte două parașute, cum se poate vedea în primul plan.

Parașutiști germani ajunși pe sol, privind o luptă aeriană care se dă deasupra insulei.

diplomaților englezi, s'a semnat la 15 Octombrie 1876 „convenția dela Halepa” care prevedea respectarea anumitor drepturi ale populației creștine din insulă. Nu mult după închiderea acestei convenții, populația centrală a reînceput să se agite sub conducerea unei asociații de patrioți „Epitropia”. Turcii au răspuns prin masacrarea creștinilor, care a determinat fuga „Epitropiei” și intervenția Marilor Puteri. S'a format atunci „Comitetul Național Cretan”, care a reluat lupta cu caracter naționalist a grecilor din insulă. Turcia a acordat insulei o nouă constituție care a fost proclamată la 24 Septembrie 1896 și confirmată de ambasadorii Marilor Puteri. De astădată turcii au fost cei nemulțumiți, căci la 27 Ianuarie 1897 cartierele creștine din Canea au fost incendiate, iar Turcia a anunțat că reia conducerea afacerilor cretane. Grecia a trimis în insulă un corp expediționar iar Marile Puteri au trimis și ele flotă și trupe pentru a preveni un conflict greco-turc. La 2 Martie 1897, guvernul grec a fost informat că Marile Puteri se opun anexării Cretei la regatul elen. S'a propus atunci formarea unui guvern cretan sub suveranitate Sultanului. La 19 Martie același an, amiralii flotelor Marilor Puteri au proclamat autonomia Cretei sub suveranitatea Sultanului. Totuși, cu toate eforturile Marilor Puteri războiul greco-turc n'a putut fi evitat. Turcia și Grecia se pregăteau să trimită trupe în insulă. Conflictul a fost aplanat la 1 Decembrie 1898 prin elaborarea unei noi constituții. Au urmat noi masacre organizate de turci. Așa la 15 Noembrie s'a realizat o parte din dezideratele naționaliștilor cretani și anume retragerea trupelor turcești de pe teritoriul Cretei. Prințul George a fost numit prin intervenția Marilor Puteri, înalt Comisar, iar la 21 Februarie 1898 el a debarcat în insulă. Totuși cretanii își urmăreau cu perseverență idealul politic: alipirea de patria mamă. În anul 1905 a izbucnit revoluția lui Venizelos iar la 23 Iulie 1906 trupele internaționale au fost retrase recunoscându-se Regelui Greciei dreptul de a numi pe înaltul Comisar al insulei. În sfârșit, după o luptă seculară, în urma păcii dela București din 10 August 1913 Creta a revenit Greciei.

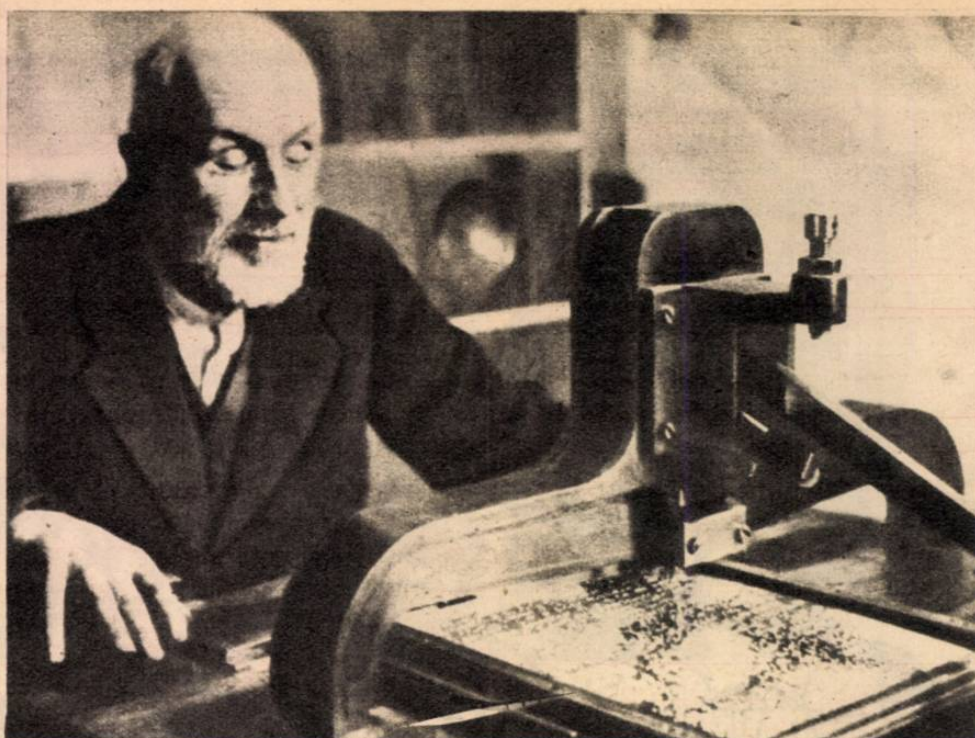
De atunci ea a ieșit oarecum din actualitate, pentru a reveni în discuția publică cu prilejul eroicele lupte date de trupele germane, pentru ocuparea acestei importante insule, bază navală și aeriană, care comandă drumul maritim al Alexandriei.

Werner demontează și repară o mașină de cusut. Lipsa vederii e compensată printr-o memorie bună; fiecare șurub și piesă sunt puse într-o anumită ordine, într-un loc anumit

Werner cu-lege literele pentru zia-rul editat de el. Alfabetul orbilor este compus din șase puncte, dispuse în mod divers. După numă-rul și așeză-re-a puncte-lor, orbul își dă seama de li-tera ce i-a că-zu-t sub de-ge-t. Tipa-rul orbilor e compus deci din puncte în relief →

CUM SE TIPĂREȘTE

Liciumul ORBILOR

ORBII nu sunt singuri. Omenirea nu i-a uitat niciodată și în drumul ei spre progres le-a împărtășit și bucuriile nouilor descoperiri. Cineva a descoperit mijlocul de a învăța pe orbi să citească după un alfabet imprimat în relief.

Solitudinea tragică a orbilor a luat sfârșit, căci pe calea lecturilor, acești obidiți se pot menține în mijlocul contemporanității, aflând cu ușurință ce se întâmplă în lumea largă și în jurul lor.

Orbii au fost de multă vreme obiectul interesului plin de simpatie al semenilor lor valizi, care și-au dat seama că lipsa organelor vederii poate fi compensată prin dezvoltarea altor organe.

Astfel orbul citește pipăind. S'a crezut mult timp că orbii sunt niște ființe etern condamnate la servitute. Erau considerați deci inapți pentru o viață independentă.

Realitatea ne dovedește contrariul. Iată de pildă, cazul elvețianului Teophil Werner din orașelul Beggingen, situat în cantonul Schaffhausen, care cunoaște la perfecție mai multe meserii.

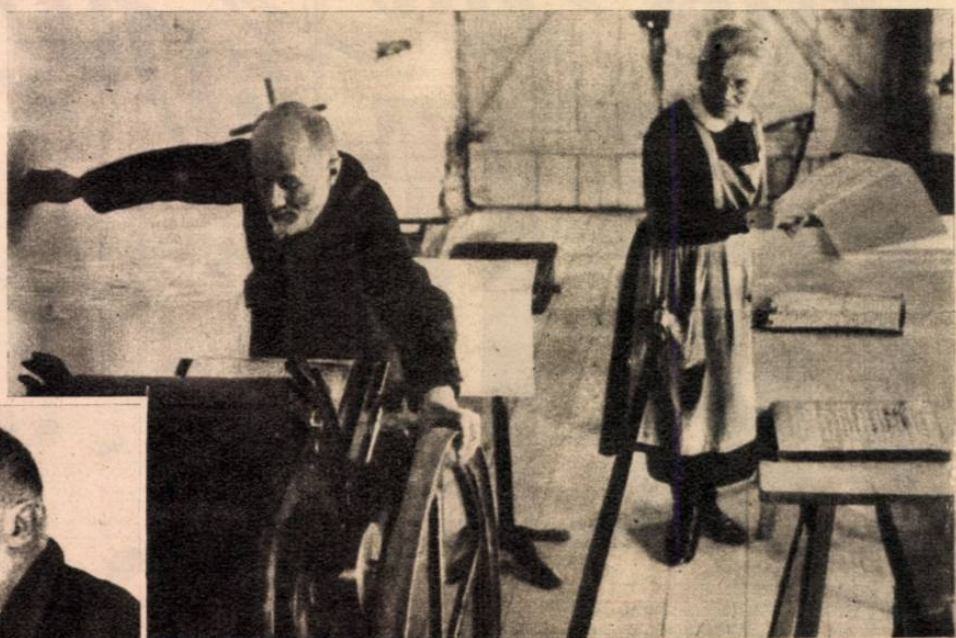
Ocupația principală a numitului Werner este aceea de editor, tipograf și ziarist. Septuagenarul pe care-l vedeți în ilustrațiile noastre este redactorul și tipograful unei publicații lunare intitulată „Curierul elvețian al orbilor”.

Această tipăritură e răspândită pretutindeni unde există orbi cunoscători ai limbei germane.

În căsuța lui modestă, Werner scrie și apoi tipărește mesajul cald de confraternitate în suferință, adresat celor lipsiți ca și el, de vedere.

Dar tipograful și editorul nostru, care este orb din naștere, este un om înzestrat cu un talent deosebit pentru toate meseriile mecanice.

Deoarece ocupația lui de predilecție, îi lasă suficient timp, Werner se

Matrița este gata. Tipograful o verifică pentru ultima oară

Materialul a intrat în mașina de tipărit. Werner muncește ajutat de sora lui

ocupă cu reparatul mașinilor de cusut și al bicicletelor, și cum aceste vehicule sunt foarte răspândite în Elveția, el este întotdeauna ocupat.

Duminica și în zilele de sărbătoare, acest bătrânel simpatice, se duce la biserică unde cântă la orga reparată chiar de el.

Niciodată n'a învățat muzica, nicicând n'a audiat vre'un curs despre arta de a manevra registrele complicate ale acestui instrument pe care veacul de mijloc îl denumea „orga mistică” și totuși Werner cântă, cântă cu pietate și seninătate și muzica lui isvorește din plinătatea unui suflet simplificat și purificat, poate tocmai prin lipsa vederii, organul prin care sufletul nostru este atât de des ispitit.

Sfântul Pavel a vorbit despre „desfrânarea ochilor”. Ei bine, Werner nu suferă de acest viciu.

Ochii lui se deschid numai asupra lumii lui interioare, în care sălăsluiește un suflet de artist și de copil, în pofida trupului îmbătrânit.

Deși fenomenul e cunoscut în bună parte, totuși mai mulți savanți, elvețieni îl studiază acum pe muzicantul și tipograful Werner, spre a-și da mai bine seama cum acționează celelalte simțuri care i s'au dezvoltat mult mai puternic decât la un om normal, în baza legii compensației.

După constatările de până acum ale acestora, se pare că înseși unele celule cerebrale au căpătat o dezvoltare excepțională în capul lui Werner.

Gazeta e gata. Pretutindeni, chiar și în America este expedit „Curierul elvețian al orbilor”

Iată biserica din Beggingen, unde Teofil Werner este de multă vreme organist

Ultima SCRISOARE

**CUM CORESPONDEAZĂ MARINARI,
CU FAMILIILE LOR CHIAI IN
TIMPUL MISIUNILOR PE CARE,
LE EXECUTĂ DEPARTE DE USCAT**

să le fie mai ușoară, li s'a dat posibilitatea, ca să scrie celor de acasă, chiar după ce submarinul a pornit, după ce lărmul patriei a dispărut demult în neguri. Iată cum: Dealungul coastelor germane, la distanțe mari în larg, patrulează zi și noapte vase de mic tonaj, bine înarmate, care fac parte din flotilele de avantposturi.

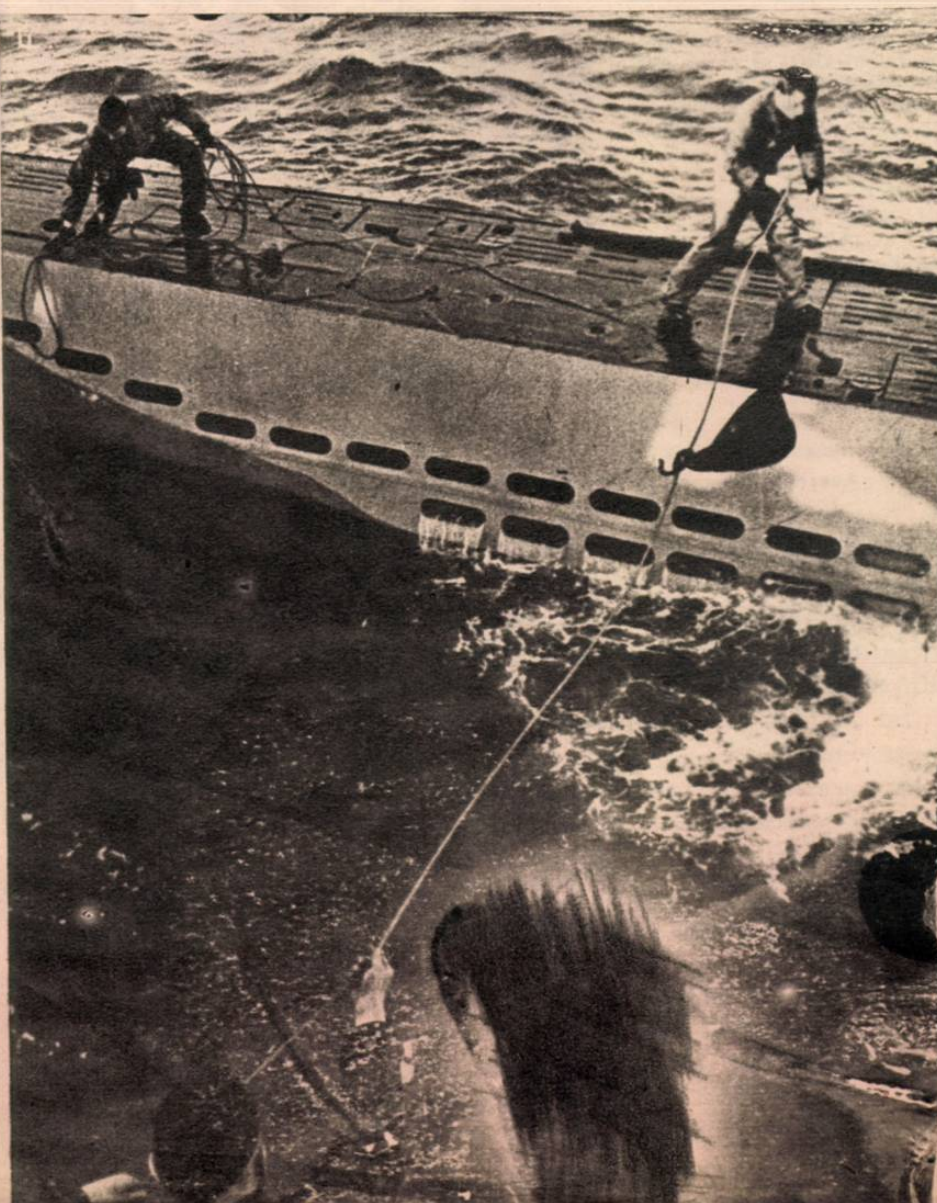
Când un submarin sau o navă oarecare părăsește baza sa, vasele din avantpost sunt anunțate, pe de o parte pentru a nu se produce confuzii care ar putea avea urmări tragice, iar pe de altă parte, pentru ca să preia ultima corespondență a marinarilor, ca și pe aceea oficială. La locul dinainte stabilit, vasul de avantpost iese în calea submarinului. La bordul ambelor nave s'au făcut pregătirile necesare pentru predarea și preluarea corespondenței. Scrisorile au fost încărcate într'un sac de cauciuc închis ermetic. Intre timp, la bordul vasului de avantpost se fac pregătiri similare. Din cauza valurilor mari și a nestabilității imbarcațiunilor, care sunt mici, nu poate fi vorba de o apropiere prea mare, spre a se evita un abordaj. Se procedează deci în felul următor: dela bordul vasului de avantpost, se lansează un cablu subțire pe bordul submarinului. Sacul poștal, care este prevăzut cu un scripete, alunecă dealungul cablului până la bordul vasului de avantpost, după care se strânge cablul, se dă ultimul salut, iar fiecare navă pornește spre misiunea ei. E ultimul salut pe care marinarii îl trimit celor dragi rămași acasă.

1. Submarinul se întâlnește, undeva în largul coastei, cu un vas de patrulă.

2. Cele două vase se apropie unul de altul până la o anumită distanță.

3. Un cablu este aruncat de pe o punte pe alta...

4. ...Și sacul cu corespondență este transportat astfel pe vasul care atinge în curând țărul.

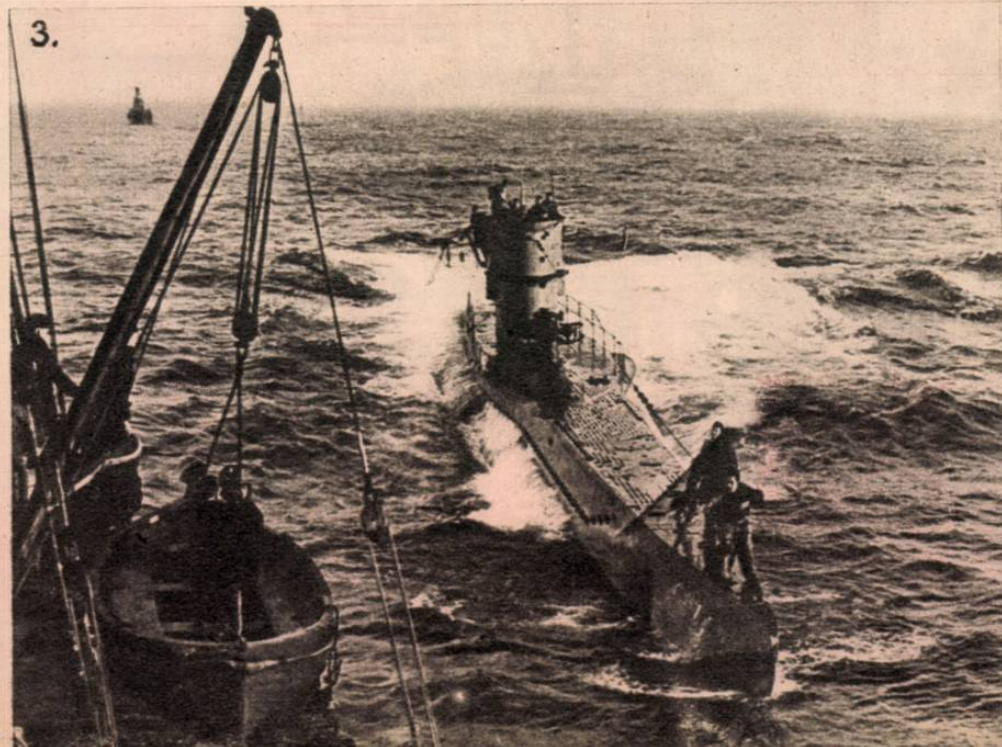
INTR'UN port oarecare depe coasta Mării Nordului, un submarin se pregătește de plecare.

În aparență nu se petrece nimic excepțional în jurul său. Proviziile au fost încărcate cu zile înainte, tancurile cu combustibil sunt pline, iar marinarii sunt în mod obișnuit în stare de alarmă.

Pentru cei cari au posibilitatea să se apropie de chei nu s'a întâmplat nimic neobișnuit.

Dar nici marinarii nu știu că vor eși din nou în larg. Numai comandantul s'a închis în cabina sa și studiază hărțile marine, căci plicul galben pe care l-am primit, conține ordinul de a pleca în misiune.

Pe înserat, atunci când marinarii se așteaptă mai puțin, comandantul dă ordinul de pornire. Submarinul se desprinde de chei și se îndreaptă spre larg. Și cu toate acestea conducătorii s'au gândit la nevoile marinarilor, cari înfruntă eroic moartea departe de patrie, pe valurile albastre ale mărilor. Pentru ca despărțirea

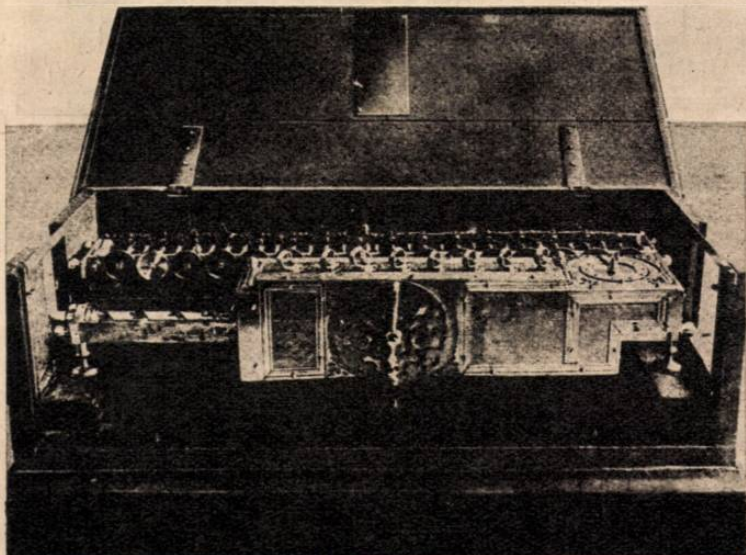
GRAND

MECANIC

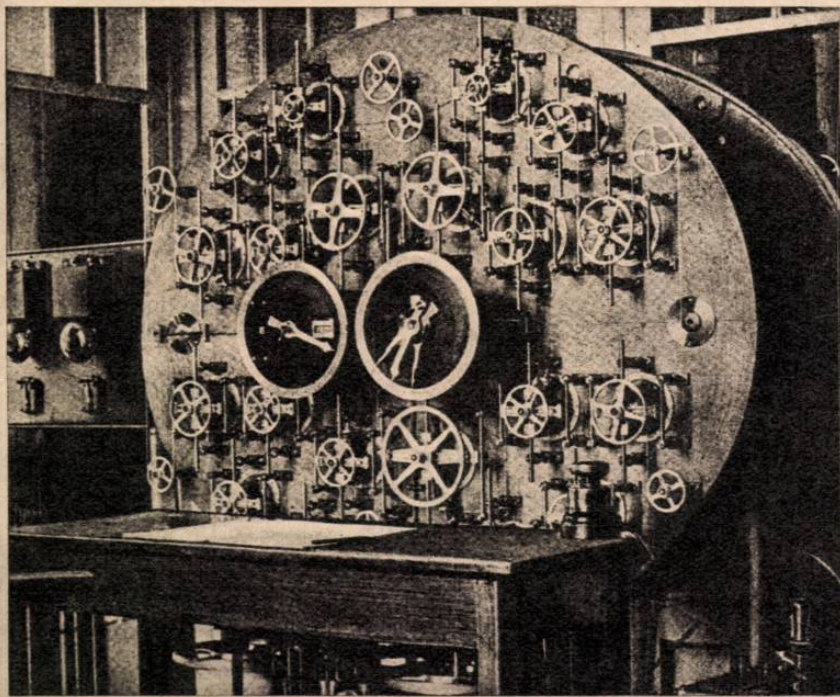
In lupta pe care omul o duce pentru stăpânirea naturii, el s'a oprit uimit în fața tainei profunde și multiple a vieții.

Regele naturii, coroana creaturii, așa cum se auto-denumeste omul,

CÂTEVA EXEMPLE DE MAȘINI CARE POT ÎNLOCUI INTELIGENȚA UMANĂ

G. W. Leibniz, marele filozof și matematician, al cărui portret este reprodus aici, a construit această ingenioasă mașină de calculat destinată a economisi timpul calculatoarelor

În portul Hamburg, există complicata mașină reprodusă în ilustrația noastră, care arată când se produce fluxul și refluxul în oricare port al lumii. Mașina calculează epocile de flux și de reflux, pe perioade de câte zece ani

Mașina de calculat se formează în creier datorită exercițiului. Acesta este sensul predării matematice în școli

și-a propus ca una din cele mai mari ambiții ale sale, să sondeze și să folosească pentru sine, legile naturale.

Știința a înaintat cu destulă repeziciune prin labirintul legilor misterioase ale naturii, și descoperirile ei de ordin teoretic, adică în planul cunoașterii pure, s'au concretizat în realizări mecanice, destinate să exprime inteligența umană.

Aceste realizări mecanice sunt mașinile. Veacul nostru, care este evul mașinei, a pus în serviciul voinței și inteligenței umane, forța multiplicată a calului putere.

Problemele de ordin practic legate de economia timpului și de străbaterea rapidă a spațiului, au fost ingenios soluționate de mașina înzestrată cu cai putere.

Civilizația contemporană se caracterizează prin spectacolul unei omeniri ajutată în munca ei, de o infinitate de mașini, expresii ale calului putere, ale docilului cal putere, care se mișcă numai când și cum vrea stăpânul lui atotputernic: omul.

Mașina prelungește brațul omului și acolo unde acest braț neputincios, ea îl înlocuiește cu o putere

înzecită, însutită, înmiată chiar.

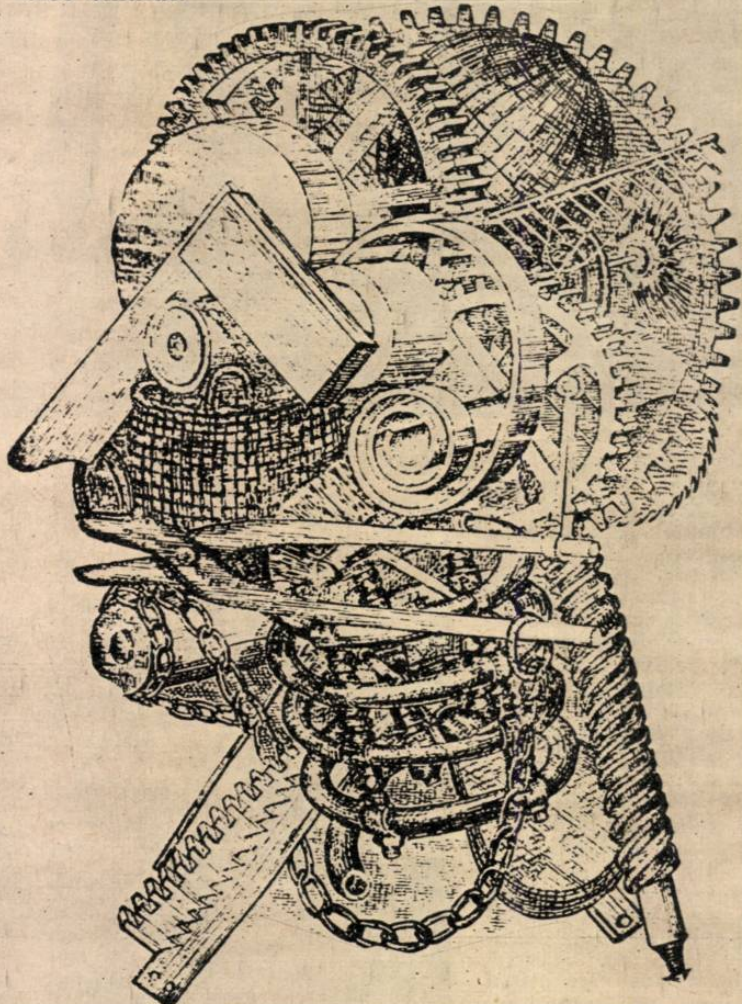
Absorbit de ideea de a mecaniza munca, de a înlocui energia umană incapabilă să desăvârșască eforturi uriașe, decât cu mare cheltuială de timp, geniul inventiv al veacului a introdus mașina chiar și acolo unde nimeni nu i-ar fi putut prevedea prezența.

Mașina așa cum a fost concepută la mijlocul veacului trecut era numai forță, o forță uriașă pe care mintea omenească trebuia s'o conducă în vederea atingerii unor scopuri determinate.

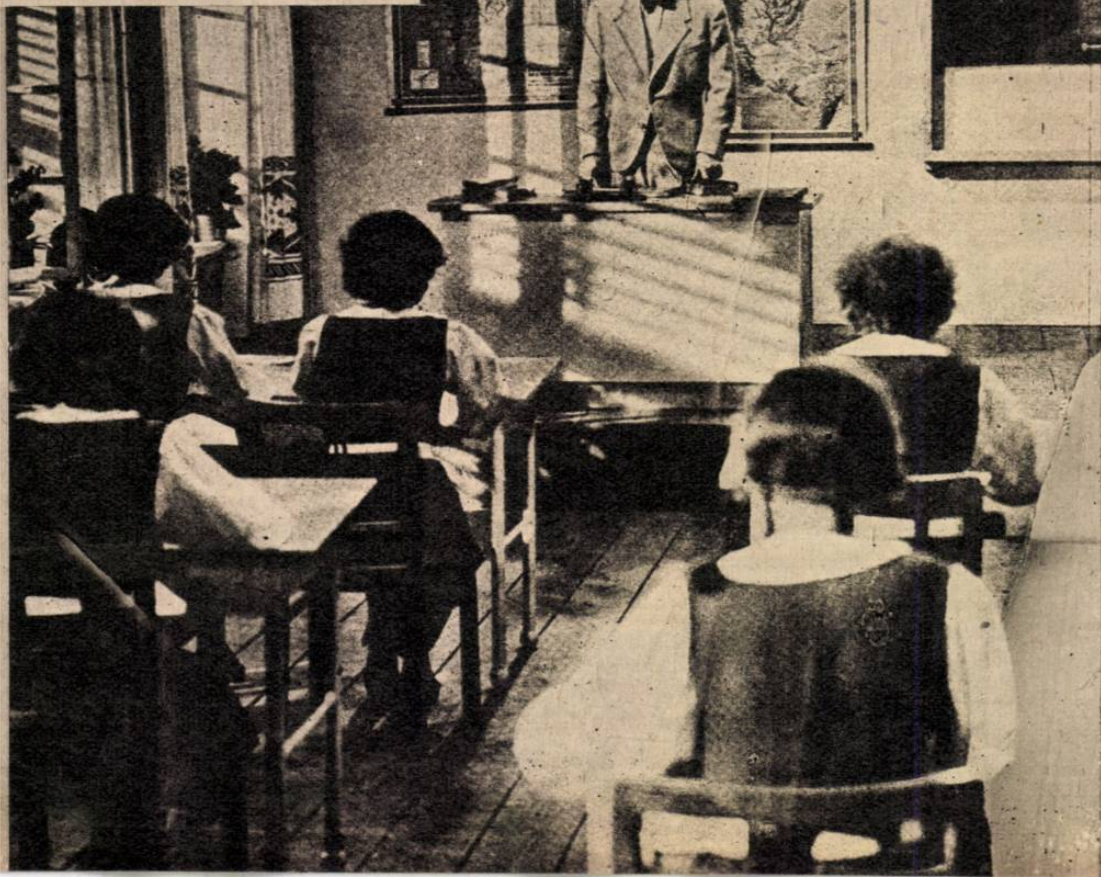
La un moment dat, omul a des-

coperit ceea ce și anticii știau, că el însuși, el, regele naturii, este o mașină perfectă, pe care creatorul a înzestrato cu un sistem complicat de pârghii și organe și căreia i-a dat o trinitate de elemente directoare: voința, inteligența și afectul.

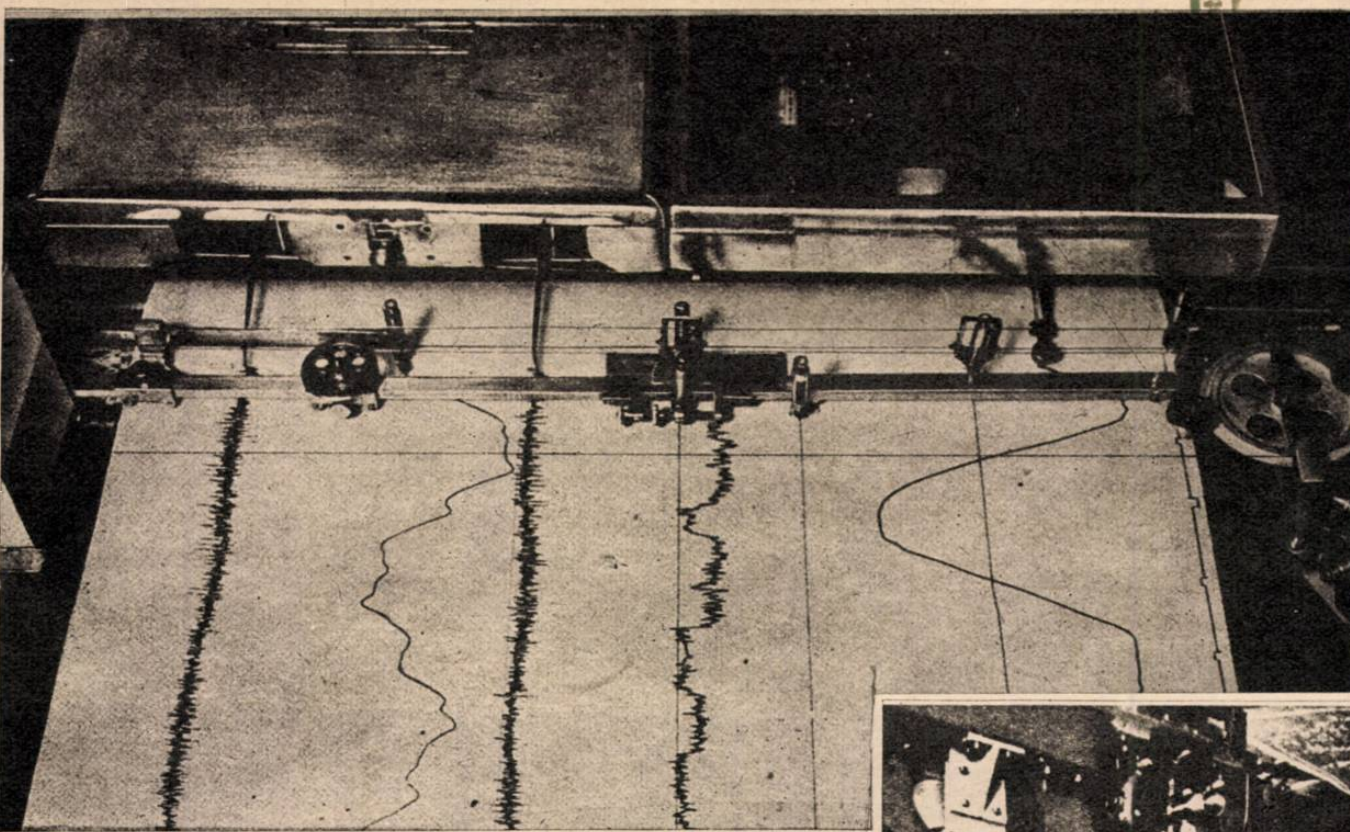
De aci, dela această constatare, a pornit concepția „Omului artificial“, a omului mecanic care să poată reproduce și simula un ansamblu de acte caracteristice omului.

Poate exista o mașină de gândit? Această fantezistă înfățișare a creierului omenesc amintește de savantul medieval Raimundus Lullus, care și-a propus să rezolve toate problemele metafizice, cu ajutorul unei mașini de gândit

gată, căci inventatorul ei și-a dus taina în mormânt. O păpușă celebră a fost domnișoara pianistă a lui Henry Droz, care executa la pian anumite bucăți.

Rivala acestei pianiste mecanice, a fost fabricată de Maillardet. Androidul lui Maillardet putea executa 18 bucăți, din repertoriul pianistic al tinerelor domnișoare. Cei mai buni androizi au fost cei executați de Baucarson: un flautist și un soldat care bate toba.

În zilele noastre avem pe americanul „Ocultus” care are atribuțiile unui tanc de războiu și e pus în mișcare dela distanță, prin radio și pe „Robotex” construit după aceleași principii.

Dar toate aceste mașini sunt expresia unor ambiții mărețe și ridicule în același timp.

Căci, niciodată omul nu va putea fi creator de viață. Se pune întrebarea: poate mașina să gândească? Și răspunsul este: nu.

Mașina poate imita anumite acte de gândire, ea nu poate avea inițiativa gândirii.

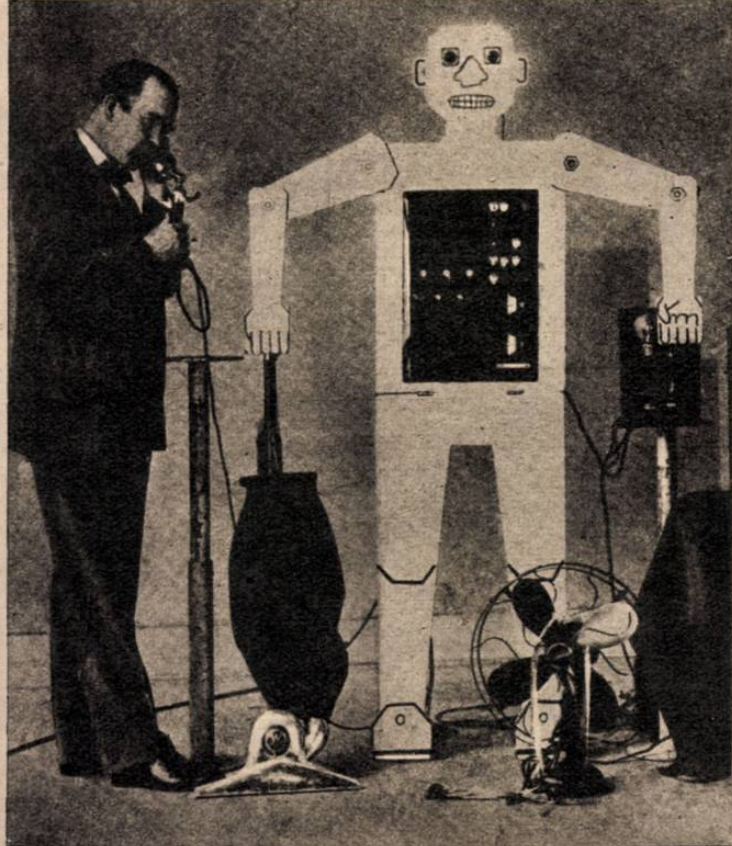
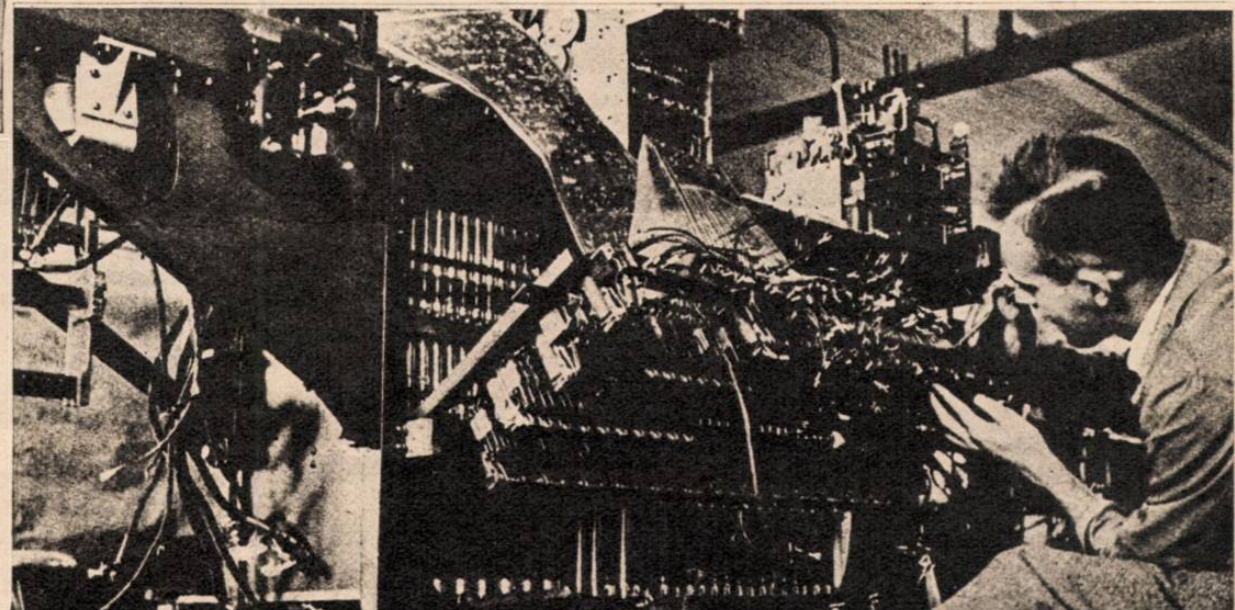
Mașina aceasta este folosită de căile ferate germane, pentru verificarea terasamentelor. Mașina înregistrează cea mai mică neregulă în modul cum sunt construite șinele

Intr'adevăr, de multe veacuri „omul artificial” a fost visul multor tehnicieni care și-au pus la contribuție tot geniul lor creator pentru a da o viață factice unei simple mașini.

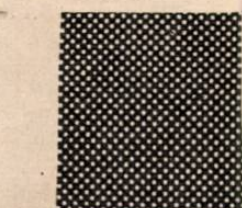
Mașinile acestea, cu înfățișare și gesturi omenești sunt numite androizi.

Un astfel de android a fost faimosul turc, jucător de șah, cu care s'au măsurat Napoleon și Frederic cel Mare și, ce este mai ciudat, au pierdut partida.

Enigma acestei mașini a rămas mult timp nedesle-

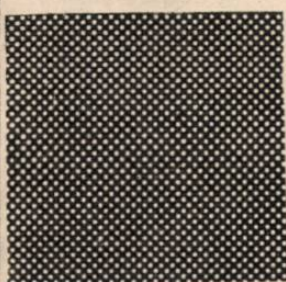
Omul acesta artificial este ventilator, telefon, aspirator de praf și brichetă

Când țigările sunt gata fabricate, ele trec prin această mașină, care le așează în cutii, cu partea scrisă în sus. Mașina citește deci „denumirea țigăreței” cu ajutorul unei raze de lumină. Cu ajutorul acestei mașini se ambaleză zilnic 100.000.000 de țigărete

O privire într'un creier mecanic. Mașina pe care o vedeți, numără, adună și scrie. Cu ajutorul ei, s'a făcut într'un timp record, recensământul întregii populații din Germania

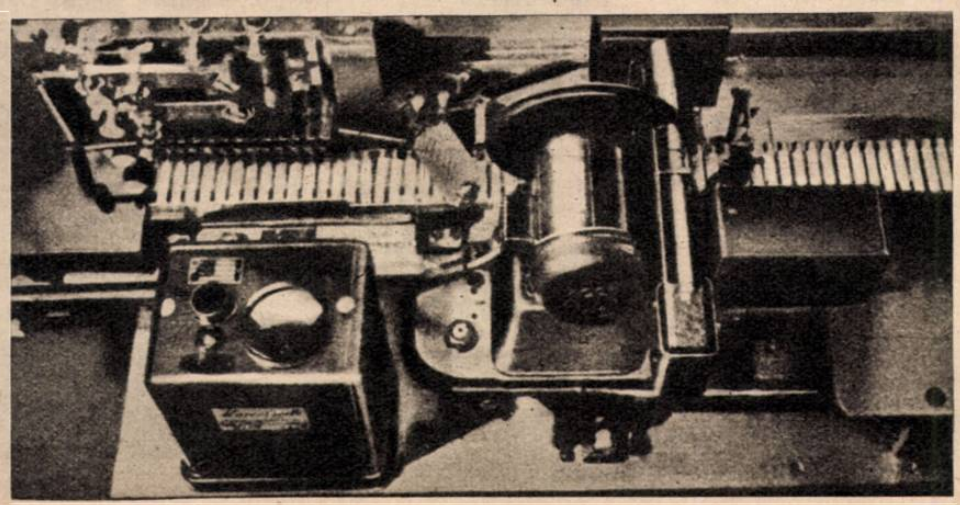
În veacul nostru, există o întrecere între tehnicieni, în construirea de mașini care să execute anumite operații matematice și statistice de ordin mecanic, care dacă ar fi făcute de oameni ar duce la o mare pierdere de timp. Mașinile de calculat au simplificat munca statisticienilor, contabililor și astronomilor.

Automatul care joacă poker este creația a doi americani. El a fost expus pentru prima oară la Londra, în anul 1875. Firește că acest jucător mecanic, nu putea reacționa la combinațiile diverse și subtile ale unui jucător inteligent

Aceste mașini de calculat, gândesc oare? Nu. Ele reproduc în mod mecanic procedeul de efectuare a anumitor operațiuni.

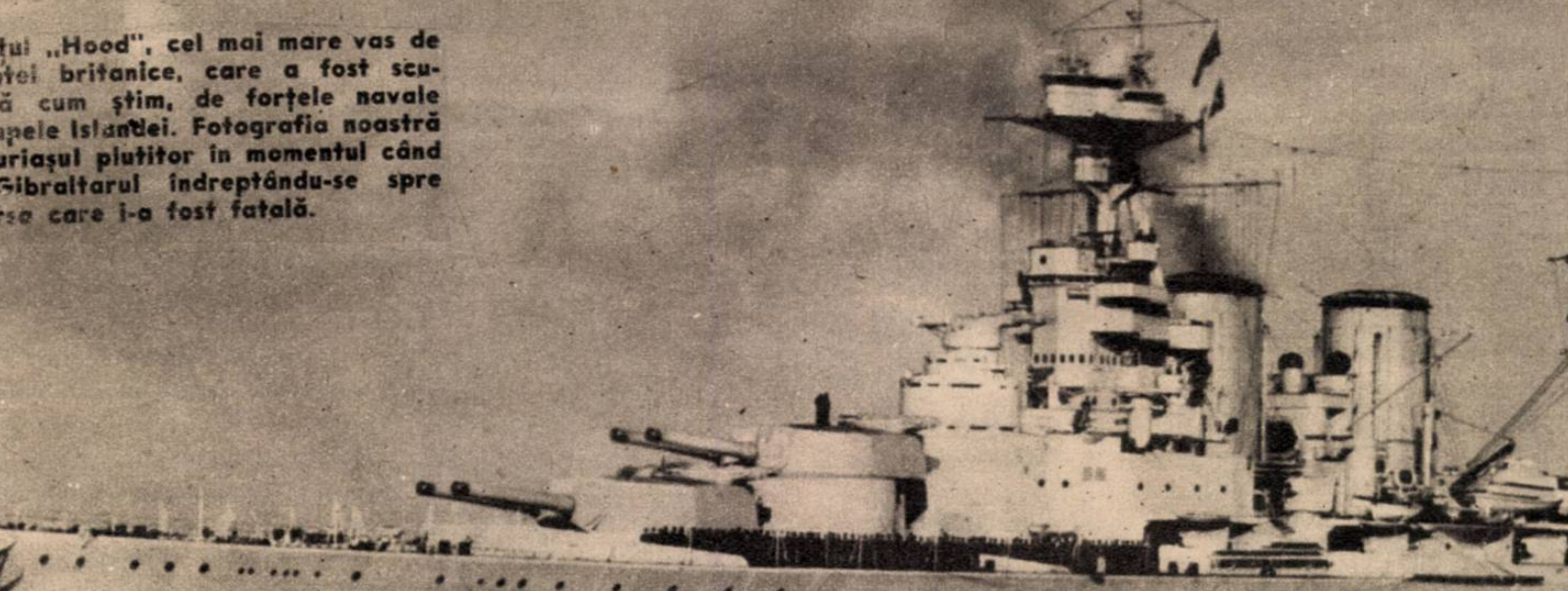
În dosul celei mai ingenioase mașini de calculat, descoperim prezența inteligenței umane. Mașina nu exprimă deci o inteligență proprie, ci numai inteligența făuritorului ei.

În acest fapt constă, zădărniciia anumitor ambiții utopice. Omul nu va putea reconstitui viața nici în laboratoarele de biologie, nici în ateliere mecanice. Tot ce poate face omul este imita „viața” de a crea într'un cuvânt „viață artificială”.

Iată cuirasaŭul „Hood”, cel mai mare vas de război al flotei britanice, care a fost scufundat, după cum știm, de forțele navale germane în apele Islandiei. Fotografia noastră înfățișează uriașul plutitor în momentul când părăsește Gibraltarul îndreptându-se spre curse care i-a fost fatală.

↑

*

În unele regiuni ale Japoniei zăpada se menține până vara târziu și, cu toate preocupările războiului, niponii nu neglijează deloc sporturile de iarnă. În fotografia noastră: vagonetul inaugurat anul acesta pentru urcarea skiorilor pe munte.

↓

Ducele a vizitat spitalele și sanatoriile care adăpostesc răniți. Il vedem aici, în mijlocul marilor mutilați ai războiului cărora a ținut să le exprime sentimentul de recunoștință al patriei.

in ATA IEA

James Roosevelt, fiul Președintelui Statelor Unite, fotografiat în timpul călătoriei pe care o face actualmente în Orientul mijlociu.

★

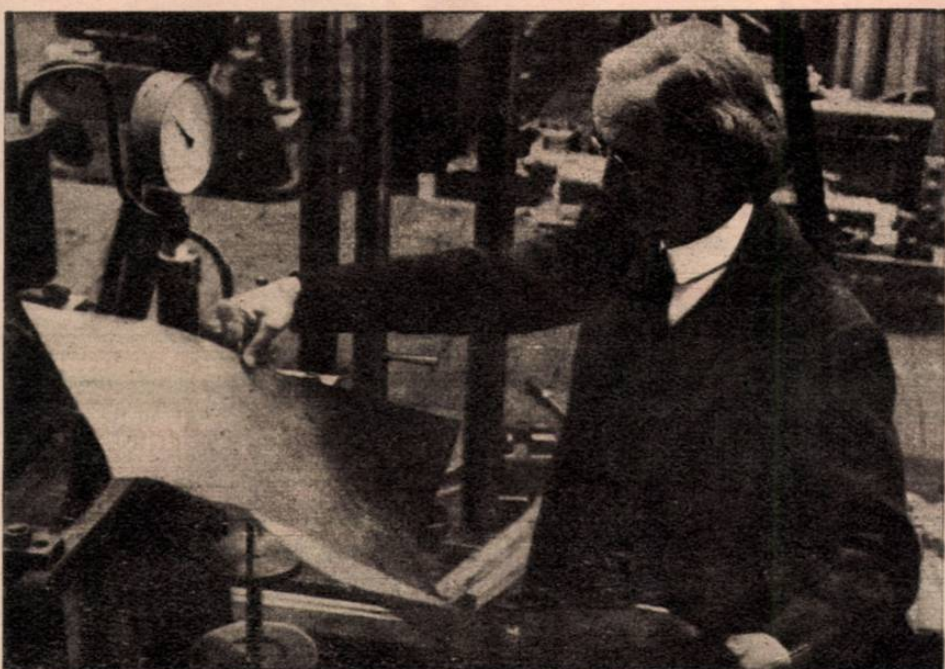
Mareșalul Petain găsește timp pentru toate. Iată-l în această fotografie, vizitând infirmeria copiilor Legiunii de Onoare, de care s'a interesat îndea-proape.

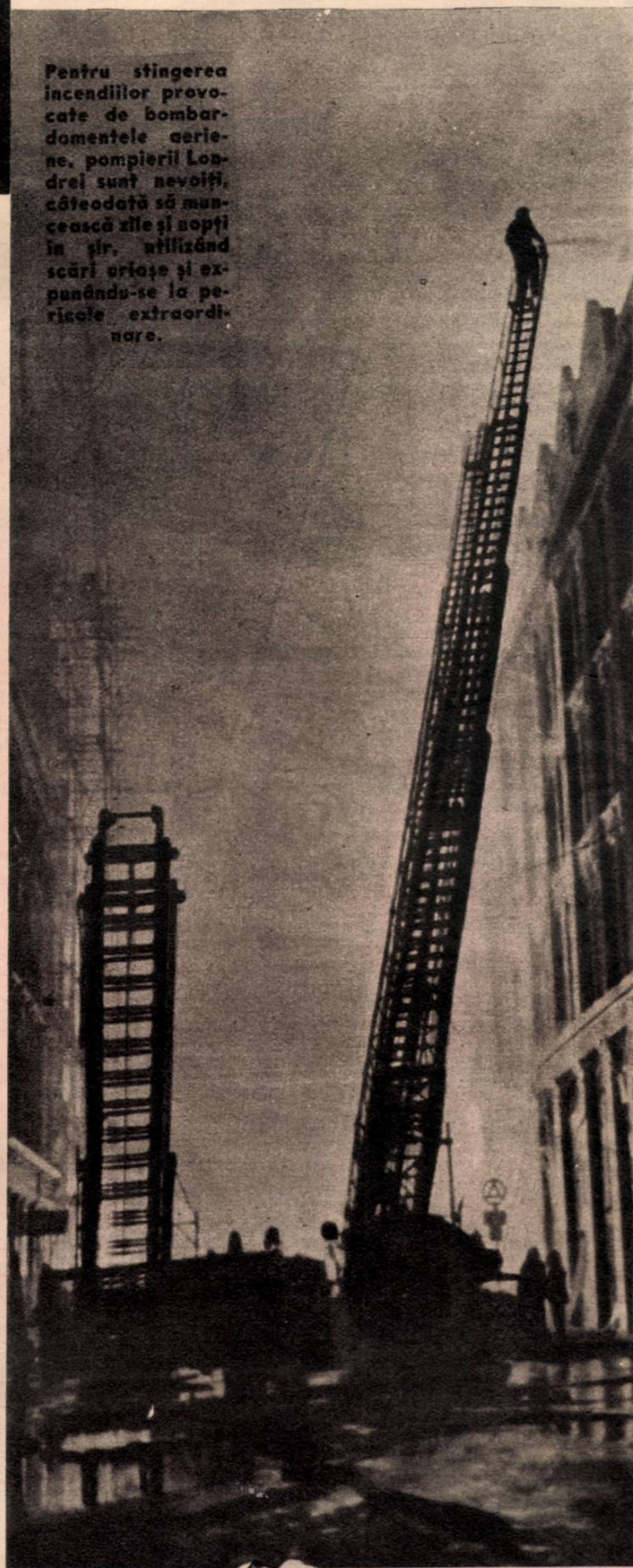
Regina Wilhelmina a Olandei își petrece exilul în Anglia, unde o vedem în această recentă fotografie, privind cu interes un automobil sanitar.

...Și în timp ce oamenii toți își concentrează atenția asupra războiului, Piccard studiază liniștit planurile unui nou balon stratosferic.

Pentru stingerea incendiilor provocate de bombardamentele aeriene, pompierii Londrei sunt nevoiți, câteodată să muncească zile și nopți în șir, utilizând scări uriașe și expunându-se la pericole extraordinare.

CAUTĂ UN TEZAU

Cu mult înainte de războiul civil din Spania, s'a fondat o societate al cărei scop era regăsirea comorilor scufundate odată cu un vas spaniol naufragiat în golful orașului Vige. Societatea despre care este vorba, a tratat mai mult cu guvernul spaniol de pe vremea aceea și obținuse dreptul de a începe sondele necesare pentru regăsirea epavei. Împrejurările politice n'au mai îngăduit punerea în execuție a lucrărilor proiectate, care au fost deci părăsite. De atunci însă, situația din Spania a devenit clară și stabilă și deoarece afacerea n'a fost în acest răstimp cu totul uitată, cei interesați au propus-o din nou guvernului spaniol actual. Guvernul a dat încuviințarea pentru întreprinderea lucrărilor preliminare în golful San-Simeon din fața orașului Vige. Vor trece însă mai mulți ani, ținând mai ales seama de actuala situație internațională, înainte ca scoaterea la suprafață a tezaurului să fie un lucru realizat.

O POVESTE VECHIE

Istoria vasului scufundat în golful San-Simeon este destul de veche. În anul 1702, mai multe vase spaniole și franceze se întorceau din Peru și din Mexic cu o încărcătură de mare valoare, în deosebi cu lingouri de aur și de argint. Călătoria acestor vase cu încărcătura lor prețioasă, fusese semnalată de serviciile secrete ale Angliei și ale Olandei, pe vremea aceea cele mai mari forțe navale ale Europei. Corăbiile acestor două puteri s'au așezat deci la pândă, cu scopul de a intercepta transporturile. Lovitura lor a reușit în parte, căci unul din vase fusese scufundat. Din întâmplare tocmai vasul scufundat avea cea mai valoroasă povară: lingouri de aur și perle. În momentul de față este vorba deci despre căutarea epavei corăbiei scufundate de anglo-olandezi în golful San-Simeon.

INCERCĂRI ANTERIOARE

De la data naufragiului, numeroase au fost încercările care s'au făcut pentru găsirea exactă a poziției epavei, cu scopul de a se intra în posesia prețiosului ei conținut. Astfel de încercări au fost întreprinse în anii 1732, 1875, și 1920 și deși au costat mulți bani și eforturi, rezultatele au fost foarte slabe. Ultima sondare și cercetare organizată în anul 1920 de o societate suedeză, a reușit să dinamiteze o parte din epavă, dar rezultatul operației n'a fost decât găsirea câtorva tunuri demne de un muzeu militar, și a unei anumite cantități de monede de aur.

Dacă societatea suedeză ar fi perseverat în eforturile ei, desigur că rezultatele ar fi fost foarte importante, însă lucrările au fost întrerupte din lipsă de fonduri.

Aceste eșecuri n'au dezarmat pe câțiva olandezi care au studiat chestiunea pe hărți

Cum arată epava unui vas care a stat mai mulți ani pe fundul mării

și planuri vechi, găsite, spun ei, într-o bibliotecă din Olanda. Acești olandezi se interesează de multă vreme de comorile aflate pe bordul caravelei spaniole.

Un anume W. van Wimen, s'a prezentat în fața autorităților spaniole competente, spre a se interesa de condițiile în care s'ar permite reluarea cercetărilor. Grupul de olandezi, a plecat apoi cu un vas la fața locului și a început să facă diverse măsurători cu ajutorul unui instrument foarte interesant.

SONDAJE CU APARATE INGENIOASE

Acest W. van Wimen este reprezentantul unui grup de ingineri și de scafandri care se interesează de vasele scufundate. El a reușit să construiască niște aparate, cu ajutorul cărora este posibil, prin intermediul unui ecou electric, să se determine poziția exactă a unei epave.

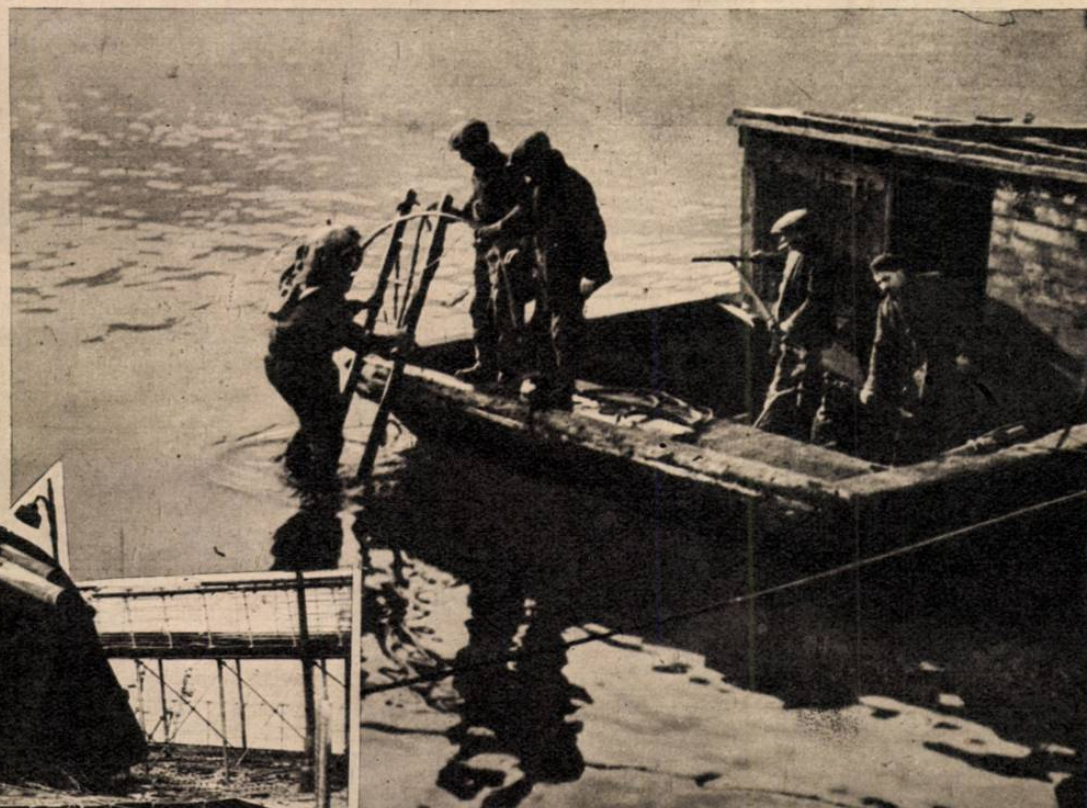
Deși întreprinderea poate să pară destul de simplă, ea este în realitate foarte complicată. Pentru a putea face față tuturor surprizelor, antreprenorii au cerut o concesiune pe 6 ani.

Căutarea comorilor din fundul golfului San-Simeon, pare să fie unica de acest gen care se face în Europa. Căutarea vasului *Luzitania* precum și a celorlalte vase scufundate în apele europene, nu poate fi executată, date fiind ostilitățile actuale.

Datorită împrejurărilor foarte puțin favorabile, întreprinderea lui van Wimen, trezește un interes ușor de înțeles. În urma ultimelor evenimente însă, grupul de ingineri specialiști în descoperirea epavelor, se pare că și-a mărit sfera de activitate, înființând o secție specială pentru căutarea vaselor recent scufundate care transportau lucruri de mare valoare.

Cum o bună parte din aceste vase au fost scufundate în locuri izolate de zonele de luptă ale

Epava unui din vasele dela Vigo scoasă la suprafață

Scafandrii căutători de comori submarine, făcând exerciții în ape mai puțin adânci înainte de plecarea în marea aventură

momentului — cum ar fi în largul oceanelor sau în apropiere de Narvik — căutătorii de epave conduși de inginerul Wimen care e convins că va putea lucra chiar în timp ce războiul continuă, astfel încât în cercul animatorilor acestei idei domnește o vie activitate.

3.807.744.397 LEI

**ACEASTA ESTE SUMA
PE CARE A IMPĂR-
ȚIT-O JUCĂTORILOR,
IN ZECE ANI,
LOTERIA DE STAT**

INTERESUL pe care publicul îl manifestă Loteriei de Stat pe clase, mai ales de când tragerile mecanice au fost înlocuite cu mâna unor copii aleși din mulțime și decând sistemul tragerilor a căpătat noua organizare extrem de avantajoasă pe care se bazează azi — s'a putut vedea din nou, cu prilejul ultimei zile de împărțire a câștigurilor clasei a 5-a.

Extraordinara afluență a publicului la această tragere și felul în care s'a manifestat acest public, dovedesc nu numai că sistemul scoaterii cu mâna a lozurilor întrunește sufragiile tuturor jucătorilor, ci și că acest element, de tradițional obi-

Funcționarii Loteriei, care urmăresc tragerea, alături de public, notând numerele ieșite și întocmind lista câștigurilor

Toată lumea e atentă și emoționată: Roata Norocului a început să se învârtască... Care vor fi fericiții de peste câteva clipe?...

Toți au așteptat cu inima încordată de emoție și mulți dintre ei au plecat acasă milionari. Iar ceilalți au plecat cu speranța și mai dărză și mai oțelită în viitor, convinși că dacă astăzi sortii au căzut pe vecinul lor de scaun, data următoare vor fi ei cei privilegiați de șansă.

Speranțele jucătorilor sunt dealtfel cu atât mai îndreptățite cu cât s'a putut constata că Loteria, cu tot scopul de înaltă utilitate socială pe care îl urmărește, împarte regulat un mare număr de câștiguri jucătorilor, limitându-se la cea mai modestă cotă de beneficiu.

Intr'adevăr s'a arătat și toată lumea s'a putut convinge că, în decurs de zece ani, Loteria de Stat a împărțit jucătorilor nu mai puțin de 3.807.744.397 lei. În acest răstimp, Statul a primit numai un miliard și jumătate lei.

Așa se explică dealtfel că Loteria de Stat pe clase a reușit să ajungă la un jubileu impunător și anume la jubileul pe care și-l sărbătorește acum, cu prilejul inaugurării celei de a 25 a loterii.

Publicul care a ținut să asiste la ultimele trageri ale clasei a 5-a, fotografiat într'un moment de pauză

ceiu românesc, mărește până la maximum emoția și pasiunea jucătorului.

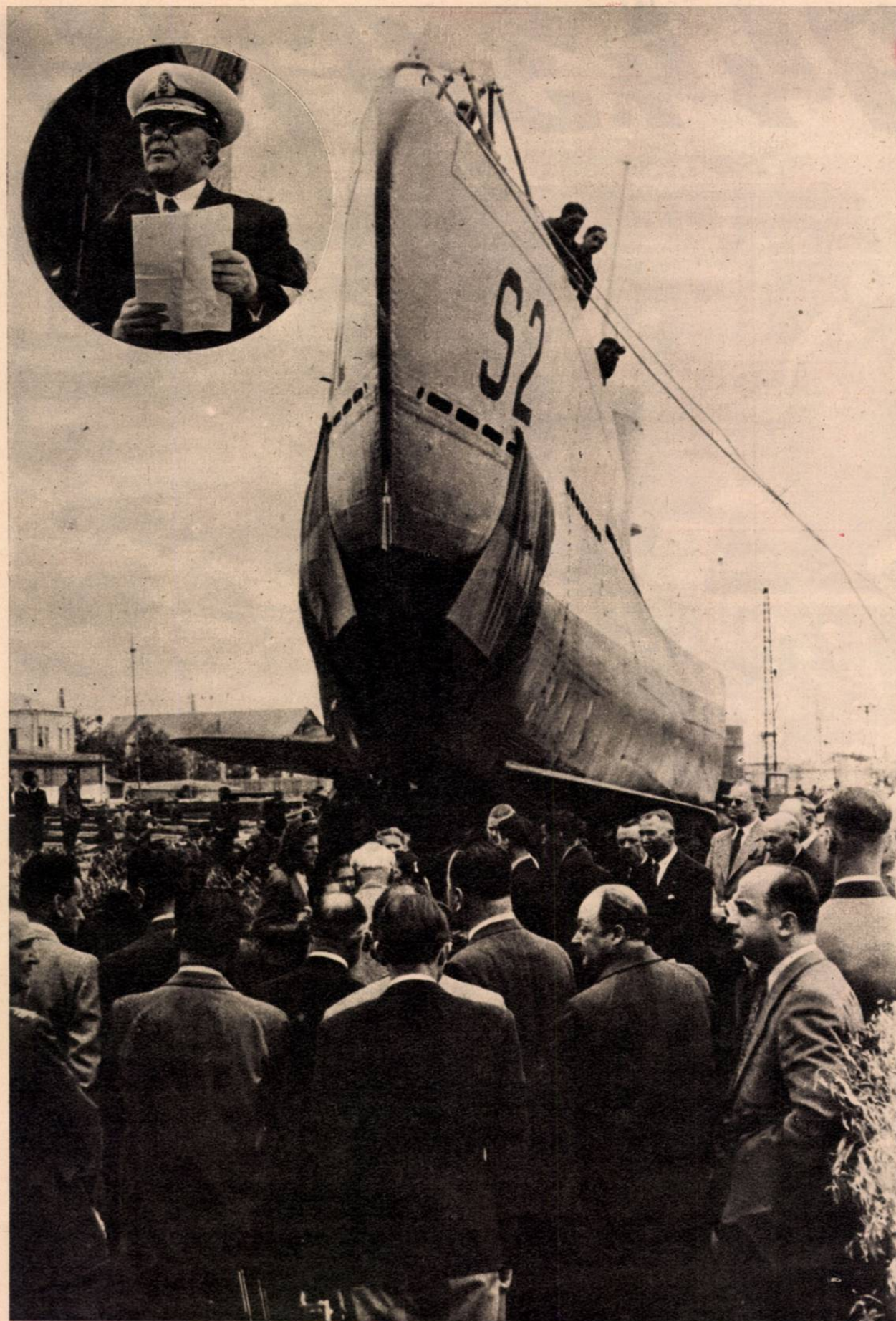
Cine a asistat la această tragere și a avut calmul de a urmări emoția de fiecare clipă pe fețele ce așteptau înfrigorată scoaterea fiecărui loz din urna norocoasă, și-a putut da seama de rolul pe care-l joacă Loteria de Stat în viața animată de speranțe a omului, după cum și-a putut da seama că aceste spe-

Moment de emoție generală: fetița aleasă din mulțimescoate din roata Norocului numărul câștigător

Juriul în fața căruia a avut loc tragerea clasei a 5-a a Loteriei de Stat

D. profesor Rădulescu-Motru rostindu-și discursul cu prilejul celei de a 75-a aniversări a Academiei Române

D. general Modreanu, primul general al Capitalei, prezidând, alături de d. prof. dr. Gomoiu, consiliile școlare

Noul submarin românesc „S. 2” care a fost lansat, la Galați, în prezența d-lui amiral Păiș, Ministrul Marinei. În medalion: d. amiral Păiș, vorbind, cu prilejul acestei solemnități

Două instantanee luate pe câmpul de la Făgăraș, unde M. S. Regele a asistat la recente exerciții de tragere ale artileriei române

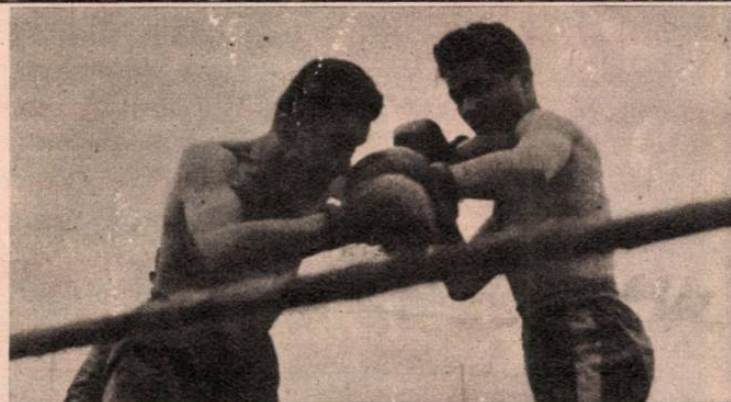

M. S. Regina-Mamă Elena a asistat, alături de d-nele Maria General Antonescu și Veturia Goga, la inaugurarea Căminului Studenților în Medicină

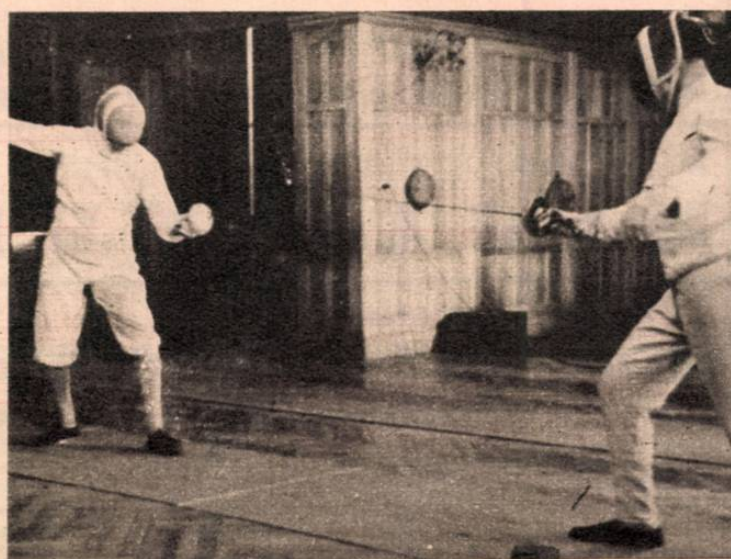

D-na general Antonescu luând o gustare în mijlocul poporului, cu prilejul vizitei pe care a făcut-o grădinarilor din lunca Văcăreștilor.

Lucian Popescu la matchul pe care l-a susținut cu Sandu Ion, înainte de a pleca să boxeze cu Ernst Weiss

La Cercul Militar au avut loc, săptămâna trecută, noi concursuri de scrimă

ZIUA EROILOR

Prezentăm mai jos reportajul fotografic la înălțătoarelor solemnități care au avut loc în Capitală cu prilejul Zilei Eroilor

La mormântul Eroului Necunoscut

D-na general Antonescu, la cimitirul Eroilor din Șoseaua Mihai Bravu

La mormântul Eroilor Francezi

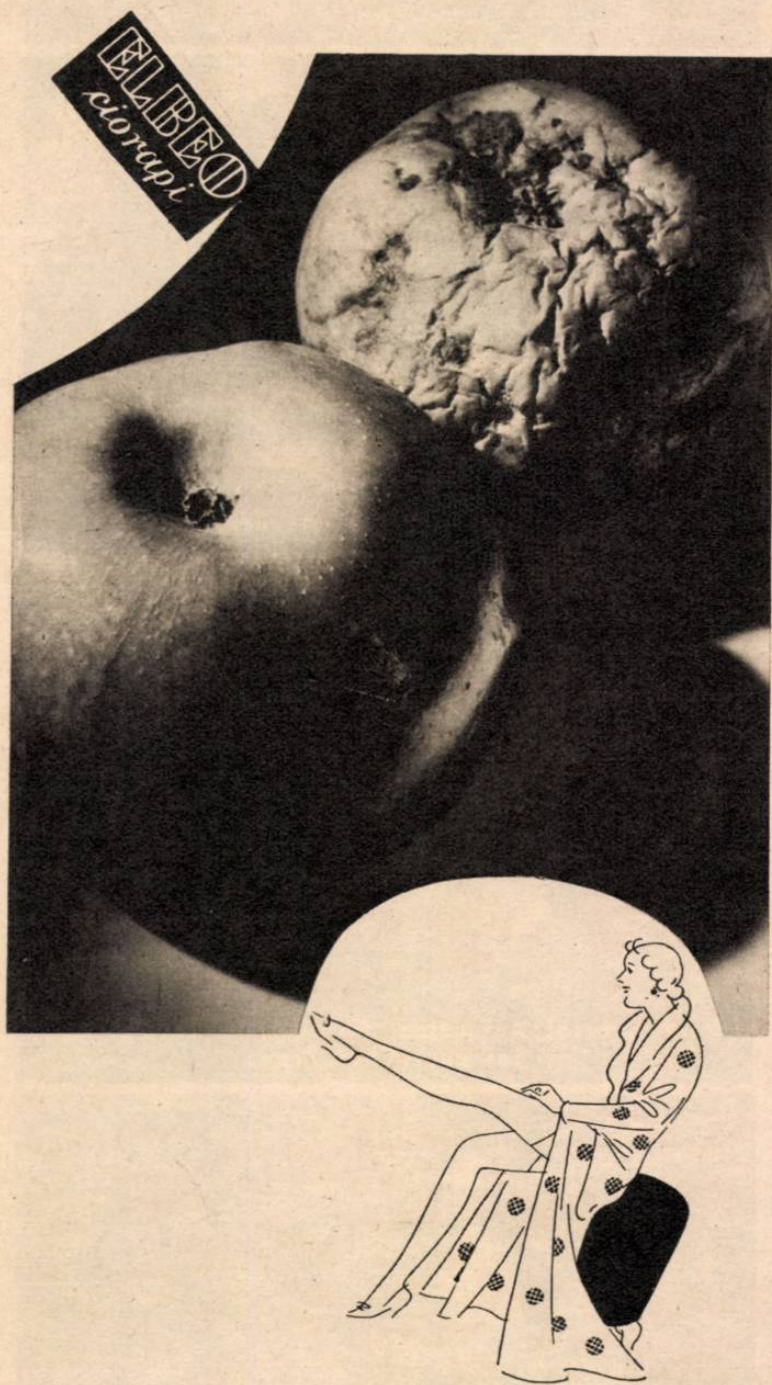

La mormântul Eroilor Germani

La cimitirul Eroilor Italiani

2 mere - o sugestie pentru picioare frumoase

Un măr îți face poftă de mâncare numai dacă are coaja întinsă și lucioasă. Un măr încrețit și sbârcit nu ispitește pe nimeni. Același lucru se poate spune și despre picioarele Dvs. Există o mulțime de ciorapi, care fac cute la glesne și la genunchi, deformând astfel conturul plastic al piciorului. Contrariul se întâmplă cu un ciorap care are calitatea de a sta întins pe picior. Numai un asemenea ciorap poate avea darul să pună în valoare toată frumusețea piciorului, accentuând relieful său plastic și linia sa plină de noblețe. Mulajul acesta excepțional este caracteristica ciorapului Elbeo, grație materialului de o elasticitate cu totul specială din care este fabricat. El stă întins și fără cute, atât la glesne cât și la genunchi. Cereți la orice magazin cunoscut ciorapul Elbeo, ciorapul perfect întins.

*Un indiciu că
tenul ei devine,
zi de zi, tot
mai frumos!*

obișnuite! Nu uitați că prima condiție a frumuseții este o piele curată. Scherk Gesichtswasser pătrunde adânc în pori, disolvând punctele de grăsime și orice murdărie. Ea asigură tenului frumusețea și ștergeți-vă ușor pe față. seșea fină a frăgezimii. Pielea D-vs Veți simți imediat o stimulare înviorătoare a circulației sângelui. Scherk Gesichtswasser o înviorăază, o face mai sănătoasă și mai tânără.

Incercați odată D-vs singură: puneți câteva picături de Scherk Gesichtswasser pe un tampon de vată și ștergeți-vă ușor pe față. Veți simți imediat o stimulare înviorătoare a circulației sângelui în epidermă. Veți fi uimită desoperind că tamponul de vată s'a înegrit complet. Câtă murdărie s'a depus în pori, pe care n'ați putut-o curăți cu mijloacele D-vs

Scherk Gesichtswasser înseamnă în românește Loțiune pentru față Scherk

**Scherk
Gesichts-
Wasser**

*Mătase de cusut
Gütermann*

RESISTENT • ELASTIC

CITIȚI REVISTA

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

A APĂRUT

MAGAZINUL

O LECTURĂ PASIONANTĂ:

„ROMANELE CAPTIVANTE”

In fiecare lună un nou roman.

CURIOZITĂȚI

Activitatea vulcanilor în anul 1939

Activitatea vulcanilor este supusă unor mari oscilațiuni. Intervaluri de liniște sunt urmate de intervaluri de activitate intensificată. Gustav Hantke și-a făcut osteneala să strângă date asupra activității vulcanilor în decursul anului 1939. În 1937 au fost activi 39 vulcani, în 1938, 38, iar în 1939, 31. Cel mai activ a fost vulcanul Krakatau, temut din cauza catastrofelor pe care le provoca pe vremuri. Un alt vulcan javanez, Praho, a distrus, printr'un nou de aburi, 63 de case, omorînd 13 indigeni.

Cea mai mare erupție a avut-o vulcanul african Nyamagiro, care din 1939 a emis un miliard mc de lavă, formând lacuri cu o suprafață de 100x60m, lava curgând cu o viteză de 4-10m/sec pe o distanță de 22km. Dintre vulcanii europeni, Vezuviul a avut o activitate redusă. Etna a fost foarte liniștit până în Iunie, fiind mai activ în a doua jumătate a anului.

Stromboli însă a fost foarte activ. După o pauză de 11 ani, vulcanul grec Santorin și-a reînceput activitatea. Din lava acestui vulcan s'a format o insulă nouă, care după câteva zile se răcise într'atât încât se putea călca pe ea. Noua insulă se numește Triton.

America nu are nevoie decât de un erzat

Statele Unite produc toate materiile prime de care are nevoie industria lor, cu excepția uneia singure: cauciucul. Luând exemplul germanilor, ele lansează pe o scară mare fabricarea cauciucului sintetic.

În timpul precedentului război, Germania a început să producă cauciucul sintetic cu bază de carbon.

Ulterior, Germania a perfecționat procedeele de fabricație. Ea a creiat „buna”, astăzi întrebuințată pretutindeni în Reich. Numele îi provine de la primele silabe ale cuvintelor „butadin”, materia de bază și „natrium”, echivalentul german al sodiului, care este întrebuințat drept catalizator pentru reacțiunea chimică.

Standard Oil-ul posedă licența de fabricare a „bunei”.

Astfel, Indiile Olandeze, principala țară producătoare, riscă să piardă pe cel mai bun client al lor.

Un exercițiu practic de gimnastică pentru suplețea abdomenului

Spune-i unei femei să facă o serie de exerciții pentru înlăturarea grăsimii de pe abdomen și-o vei vedea cum și-l contractă mândră, executând 50 mișcări în șir, fără să obosească.

Dacă o privești neîncredător, te va invita să-i pipăi mușchii, convingându-te cât sunt de viguroși.

Adevărat să fie? Desigur, că nu! A face gimnastică în felul acesta înseamnă a-ți deservi în primul rând organismul.

În cele ce urmează vă vom arăta un exercițiu gimnastic rațional pentru suplețea dvs.:

Lungiți-vă la pământ și ridicați-vă torsul fără să mișcați picioarele sau să vă sprijiniți în mâini. Faceți mișcarea încet de tot, ridicând întâi capul, apoi bustul și însfârșit bazele. Procedați în așa fel încât să aveți impresia că vă ridicați pârlică cu pârlică. Apoi lungiți-vă întrebuințând aceeași mișcare. Nici urmă de gest brusc sau opintire.

Cheia întregului exercițiu stă în acțiunea și puterea mușchilor abdominali.

Dacă izbuteți înseamnă că-i aveți buni. Dacă nu, e proba cea mai evidentă că sunt slabi, moleșiți de grăsime și că trebuie neapărat și cu răbdare să vi-i formați.

Un sfat important: nu vă crispați pântecul, nu vă contractați mușchii gâtului și respirați încontinuu și ușor.

Asu era lumea acum 30 ani!

Prima pușcă mitralieră contra avioanelor inventată de un american. După cum vedeți, trăgea omul cu ea, sprijinind-o pe umăr.

Părintele motorizării moderne: un tank italian, care a fost experimentat prima oară, cu rezultate satisfăcătoare, în bătăliile din Tripolitania și Cirenaica.

Când, în războiul balcanic din 1913, turcii au fost asediați, soldații greci veneau până în apropiere, cu pâini înfipte în baionete, pe care le arătau asediaților, în speranța că aceștia vor dezerta, disperați de foame.

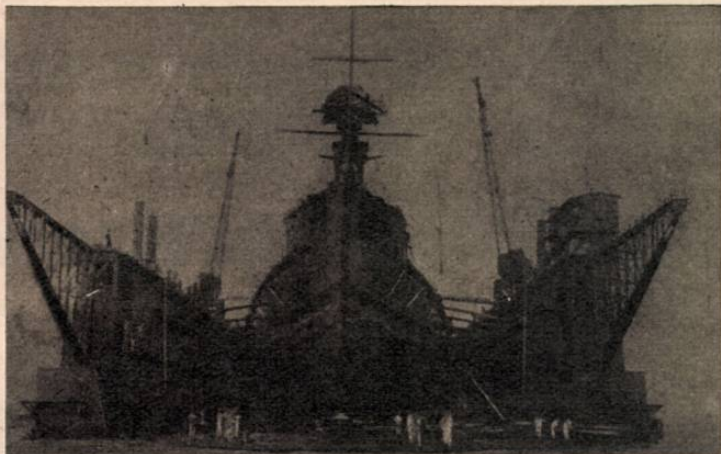

Fiindcă în aer plutea miros de praf de pușcă, moștenitorul tronului englez, prințul de Galles, găsea util să cunoască mânăuirea armelor. Iată-l ținând prima pușcă în mână.

Senzația - Senzațiilor!... O mondenă „excentrică” a apărut pe o plajă cu un automobil, de care s'a servit ca de cabină. Priviți-o și vă minunați!...

Din revistele de actualități ale anilor 1912-1913 reproducem aceste fotografii, care înfățișează elementele de mare senzație ale epocii din preajma războiului mondial. Dacă unele din aceste fotografii sunt amuzante, altele sunt, în schimb, interesante prin valoarea lor documentară. Nu pretindeți, în orice caz, un tipar prea bun, fiindcă nici fotografiile de pe vremea aceea nu excelau în reușită.

Iată faimosul doc-plutitor construit de englezi pentru războiul mondial, dar a cărui experimentare n'a dat rezultate practice.

Și — pour la bonne bouche — cele mai frumoase femei ale anului 1912, alese printr'un concurs internațional, care a avut loc la Folkestone... Ce părere aveți?...

MANIFESTAȚIILE SPORTIVE DE DUMINICĂ

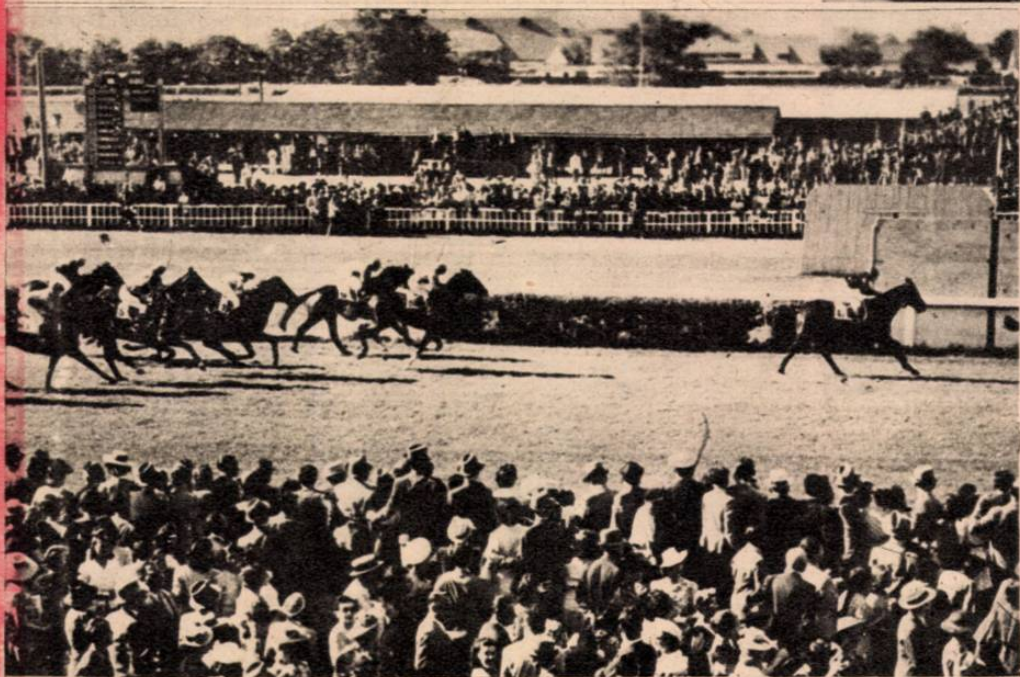
DERBY-UL ROMÂN

Pe hipodromul de la Băneasa s'a disputat, Duminică, a 68-a ediție a Derby-ului Român.

Cursa aceasta, care e socotită ca cea mai mare manifestație anuală a Turfului românesc, a avut loc în prezența M. S. Regelui Mihai, a M. S. Regina Elena și a d-lui general Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Dreapta : Tribuna Regală înainte de începerea cursei.

Jos : Câștigătorul Derby-ului la potou.

MATCH-UL DE FOOT-BALL GERMANIA-ROMÂNIA

În prezența d-lor Mihai Antonescu, ministru de Stat, general Iacobici, Manfred Von Killinger, ministrul Germaniei, și în fața 40 mii de spectatori, a avut loc Duminică după amiază, a 4-a întâlnire între reprezentativele naționale de foot-ball ale Germaniei și României, întâlnire care s'a terminat cu rezultatul de 4 : 1 în favoarea oaspeților.

În fotografiile noastre :

1. Tribuna de onoare în timpul intonării imnurilor naționale;
2. Cele două echipe salutând publicul înainte de începerea jocului ;
3. Primul goal la poarta României;
4. Un aspect general al Tribunei în timpul meciului;
5. Portarul echipei germane apărând un shoot al lui Bogdan.

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

COLECȚIA

ANUL XV No. 750

11 Iunie 1941

32 PAGINI 15 LEI

LA PESCUIT...

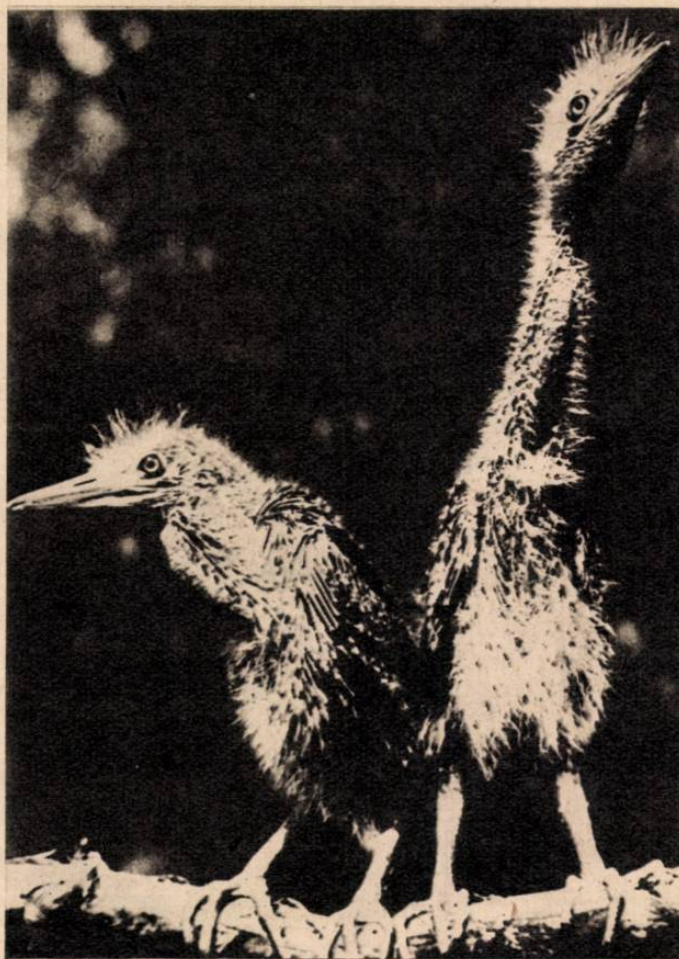

NU
sunteți
curioși?

Războiul le-a învățat pe aceste două tinere fete atâta geografie, că știu acum să se orienteze singure, după hartă, într'un ținut în care s'au rătăcit pornind în excursie.

În orele libere pe care le au, soldații italieni de pe frontul african organizează competiții sportive, cum vedem acest match de box disputat în apropiere de frontiera Egiptului.

Acești doi pui de vultur au fost premiați, în grădina zoologică din Berlin, pentru... frumusețea lor.

Câini de rasa aceasta există foarte puțini în toată lumea. În Europa, unul singur, — la Haga — pe care-l vedem în fotografia noastră alături de fericita lui stăpână.

Japonezii țin mult la dansurile naționale, astfel toate familiile înstărite își trimit copiii să învețe asemenea dansuri în școli speciale, unde lecțiile sunt preluate cu deosebit interes.

Ochiul hipnotic este ultima invenție a regizorilor germani de cinematograf. Acest ochi servește în special în fixarea privirilor figuranților în scenele de mare mișcare.

CIPRU

germano-italiene fiind insula Cipru, s'ar putea ca puterile unite ale Axei să tindă la ocuparea acestei insule care asigură barajul strategic al Suezului.

Să spunem câte ceva, despre această insulă care ar putea să ocupe în scurt timp, primul loc în cronicile războiului actual.

Suprafața acestei insule mediteraniene este de 9282 km. p., fiind deci mai întinsă decât Creta. Ea are un relief foarte accidentat. Mai multe șiruri de înălțimi străbat insula în diverse direcții. Vârful cel mai înalt este Muntele Troodos care atinge 1953 de metri deasupra nivelului mării. Clima insulei este bine nțeleasă mediteraniană, deci foarte caldă. Plouă extrem de rar. În privința vegetației, pădurile de brad ocupă aproape o treime din întreaga suprafață a insulei. În privința faunei animalul caracteristic este muflonul.

În ceea ce privește populația, ea numără 321.000 de locuitori.

LUPTELE din Creta s'au terminat prin victoria decisivă a forțelor Axei. În timp ce Marea Britanie a pierdut în Creta una din bazele sale aero-navale cele mai importante, forțele Axei au cucerit o poziție dominantă și hotărâtoare pentru modul cum se vor desfășura în viitorul apropiat luptele din Mediterana Orientală.

Intr'adevăr, prin situația ei geografică, insula Creta are o mare valoare strategică, de oarece fiind apropiată de bazele britanice ce formează triunghiul strategic Cipru-Haiffa-Alexandria, poate fi folosită ca punct de pornire a unor atacuri aeriene germano-italiene împotriva acestor baze care apără drumul Indiilor, cât mai ales împotriva flotei

poziții ale Mării Britanii în această parte a Mediteranei.

Puterile Axei mai stăpânesc în Mediterana Orientală și insula Rodos, bază aero-navală foarte importantă, situată lângă coasta asiatică a Turciei și în apropiere de insula Cipru, aflată în posesia Mării Britanii.

Campania din Balcani a modificat complet situația din Marea Mediterană. Prin dominarea de către forțele germano-italiene a mărilor anexe: Ionică, Egee și Adriatică și prin ocuparea arhipelagului grecesc, precum și a insulelor mai înaintate — Cerigo și Creta — germanii și italienii și-au asigurat baze de operațiuni care le vor înlesni acțiuni combinate aero-navale, al căror obiectiv va fi de sigur ocuparea Egiptului și zăgăzuirea traficului prin Canalul de Suez, poarta Indiilor.

Este incontestabil că prezența trupelor germane în Creta, în Sicilia și pe teritoriul Africii de Nord, dovedește că forța germană se pregătește să lovească cu ultima energie punctele vitale ale Mării Britanii din această zonă, în care se află și drumul spre Indii și în același timp calea de scurgere a ajutoarelor americane.

Este probabil că după cucerirea Cretei, pentru care s'au dat lupte grele, comandamentul germano-italian nu va îngădui nici o pauză și va porni la atacarea laturilor triunghiului de apărare a Canalului de Suez, pentru a descoperi pe o suprafață cât mai mare, acest drum maritim de mare importanță pentru posibilitatea unei rezistențe britanice în această parte a lumii.

Punctul cel mai apropiat de noile baze

Grecii din insula Cipru își păstrează costumele și jocurile lor naționale, cum îi vedem în această fotografie

Toate orașele din Cipru sunt așezate pe terenuri neregulate și de aceea circulația se face mai mult pe scări

Mării Britanii, care se bizue acum numai pe aceste puncte întărite în rezistența ei din Mediterana Orientală.

Este mai mult ca sigur, că forțele Axei vor amenaja bazele navale de la Suda și Sfakia creind în același timp aerodromuri noi pe teritoriul Cretei, pentru a se sprijini pe cât mai multe puncte de pornire în viitorul atac îndreptat împotriva ultimelor

tori, adică 33 de oameni pe kilometru pătrat.

Patru cincimi din locuitori sunt ortodocși, în majoritate greci și numai o cincime sunt musulmani. Capitala este orașul Leukosia cu 19.000 de suflete. Locuitorii insulei se ocupă și cu agricultura, cultivând: grâu, orz, ovăz, leguminoase, bumbac. Viticultura este înfloritoare. Sericicultura produce mătase care în timp de pace se exportă. Insula are și o destul de importantă bogăție animalieră, în deosebi cornute.

Principalele porturi care sunt în același timp baze navale, sunt: Larnaka, Limassol, Famagusta. Lungimea rețelei de cale ferată este redusă, de numai 122 de km. p.

Istoria Ciprului este extrem de interesantă, căci și această insulă se află pe drumul pe care l'a străbătut civilizația antică atunci când a pornit la cucerirea Europei. Din cele mai vechi timpuri, populația Ciprului întreține legături cu Egiptul. Grecii originari din Peloponez s'au stabilit acolo abea în anul 1200 înainte de Hristos. Cu începere din anul 1000 înainte de Hristos, partea de sud a insulei aparținea fenicienilor care au ocupat-o în cursul deselor lor croaziere cu scopuri comerciale. În anul 715, Cipru ajunsese sub

— Continuare în pagina 14 —

O gravură reprezentând o vedere dintr'un port al insulei Cipru

COMUNICATELE de război anunță mai în fiecare zi performanța câte unui convoi naval, care a reușit să străbată anumite distanțe fără să sufere vreo pierdere.

În aparență faptul este banal pentru necunosători. Câți știu însă câtă grijă pedantă trebuie să depună amiralitatea, pentru a organiza ruta unui asemenea convoi, pentru a-i asigura securitatea, mai ales atunci când este vorba de transporturi de trupe.

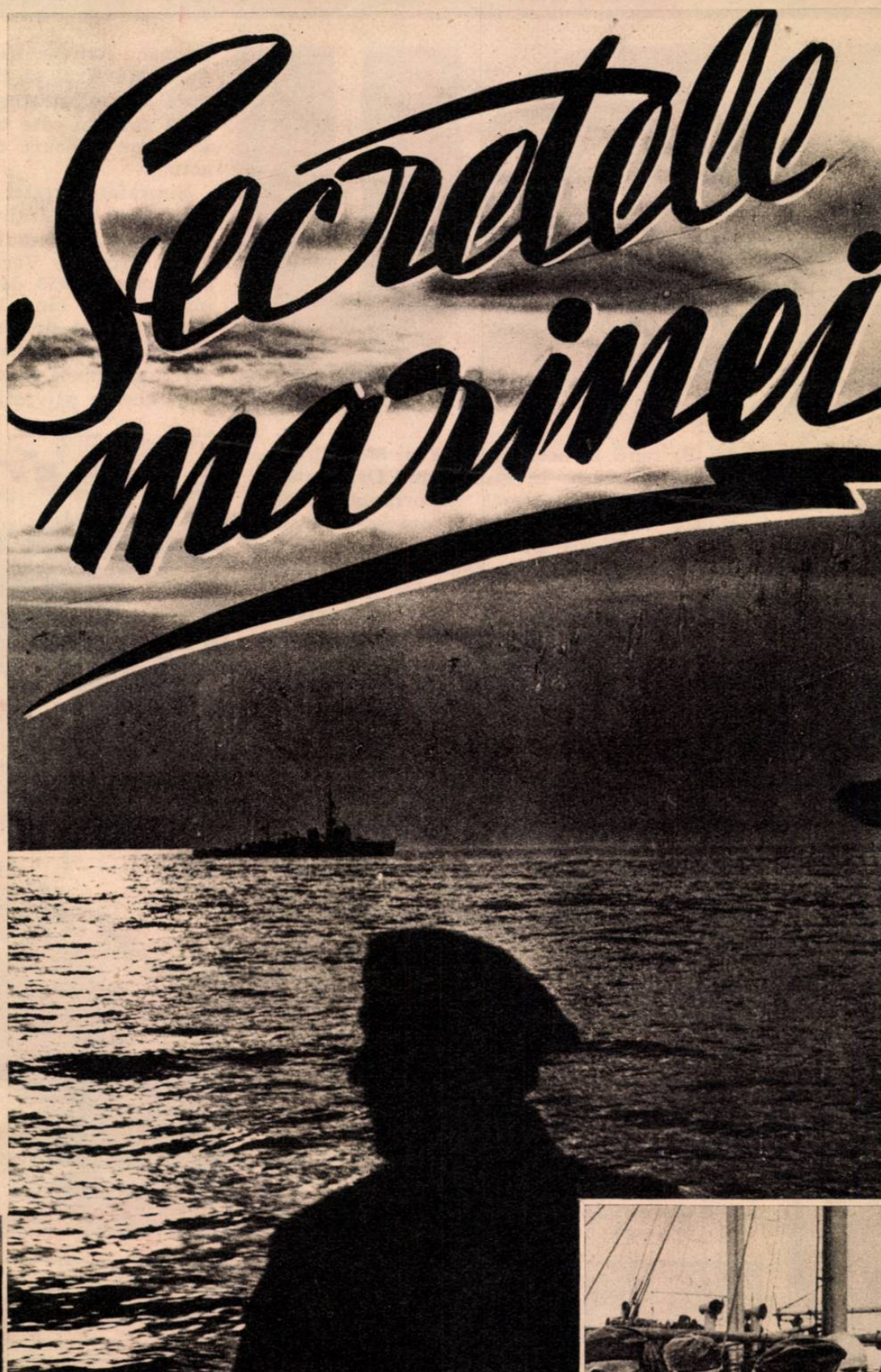
Clipa în care un convoi pornește în larg, nu constituie începutul propriu zis al eroicei aventuri. În momentul în care ancorele grele sunt trase, când odgoanele se desprind de bulumacii cheiului, o mare parte din misiunea grea a fost îndeplinită.

Un convoi se organizează cu săptămâni de zile înainte. Întâi, se fixează misiunea lui, ruta pe care o va lua și vasele care vor face parte din el.

Este vorba, după cum se știe, de două categorii de vase, și anume vasele de transport propriu zise, care sunt și ele înarmate și vasele de război, și anume: un crucișător sau două, câteva distrugătoare, câteva torpiloare și doi sau trei vânători de submarine.

Germania, care stăpânește astăzi coasta Atlanticului, de la Narvik până la Irun, utilizează sistemul convoiurilor pentru deplasările de trupe, ca și pentru aprovizionarea acestora.

Amiralitatea germană utilizează pentru securitate, și vedetele rapide, poreclite „Stuka ale apelor”.

Vasele de transport se desprind dela chei, unul câte unul și pilotate de un mic remorcher, se îndreaptă spre larg. Toate luminile sunt camuflate, spre a nu se oferi o țintă eventualelor bombardiere dușmane. Puțin după aceea, portul de bază dispare în negură. Remorcherul-pilot s'a reîntors.

Pornește, oare, convoiul fără apărare?

Nu. De undeva din întuneric, se semnalizează scurt, cu un reflector. Răspunsurile se încrucișează peste păcura apelor. Au apărut și alte vase de transport, sosind din alte porturi de bază și destinate să facă parte din același convoi.

Fiecare vapor, își are locul lui, destinat pentru tot cursul drumului. Comandanții cunosc vaporul care plutește la dreapta, la stânga, în față și în urmă. Tot timpul călătoriei va trebui să fie în permanent contact cu însoțitorii lui și cu șeful convoiului.

Dar vasele de război?

Și vasele de război sunt la postul lor. Între țărmul bine apărat de bateriile artileriei grele și linia micilor nave de avantpost, se află marile unități navale, gata să intervie în orice moment, acolo unde o cere nevoia. Vapoarele de transport și cele de război și-au dat întâlnirea într'un anumit punct geografic. Din convoi fac parte și câteva avioane de recunoaștere, lansate de la bordul navelor de război cu ajutorul catapultelor.

Avioanele acestea de recunoaștere au un rol extrem de însemnat, deoarece în timpul zilei ele pot descoperi cu multă ușurință, plutind la înălțime, submarinele inamice, dușmanii
(Continuare în pag. 14-a)

← Înainte de plecare, totul pare liniștit pe bordul vasului care va face parte din convoi.

Imbarcarea trupelor urmează imediat încărcării proviandului. De multe ori, trupele trebuie să stea camuflate la bordul navelor de transport, zile îndelungate, până ce convoiul este complet organizat.

În jurul portului, se creează un cordon militar de nepătruns, deoarece teama de spioni impune cea mai mare prudență. Marile vapoare par să fie adormite. La bord, nu prea este mișcare în timpul zilei. Ici și colo, observi posturile artileriștilor antiaerieni, sau vreun ofițer care trece în inspecție. Altceva, nimic.

Deodată însă, într'o noapte, portul prinde viață. Fumul negru începe să se reverse în valuri pe coșurile vapoarelor. Nu sunt prea multe, deși convoiul va fi foarte numeros. E caracteristic că nici un vapor de război nu se află în port.

Nimeni nu știe când se va da semnalul de plecare, nici măcar echipajul vasului.

Oamenii de pe bord au ordin să se arate cât mai puțin, deaceia ei preferă somnul, oricum și oriunde...

Marea cu PERLE

cu vieți periculoase, dintre care unele dacă nu-l atacă, îl pot immobiliza acolo cu tentaculele lor.

De aceea căutătorul de perle trebuie să fie întotdeauna înarmat cu un cuțit tăios, de care să se poată servi în orice clipă. Japonezii înnoată de obicei ținând acest cuțit în dinți.

Se întâmplă des-

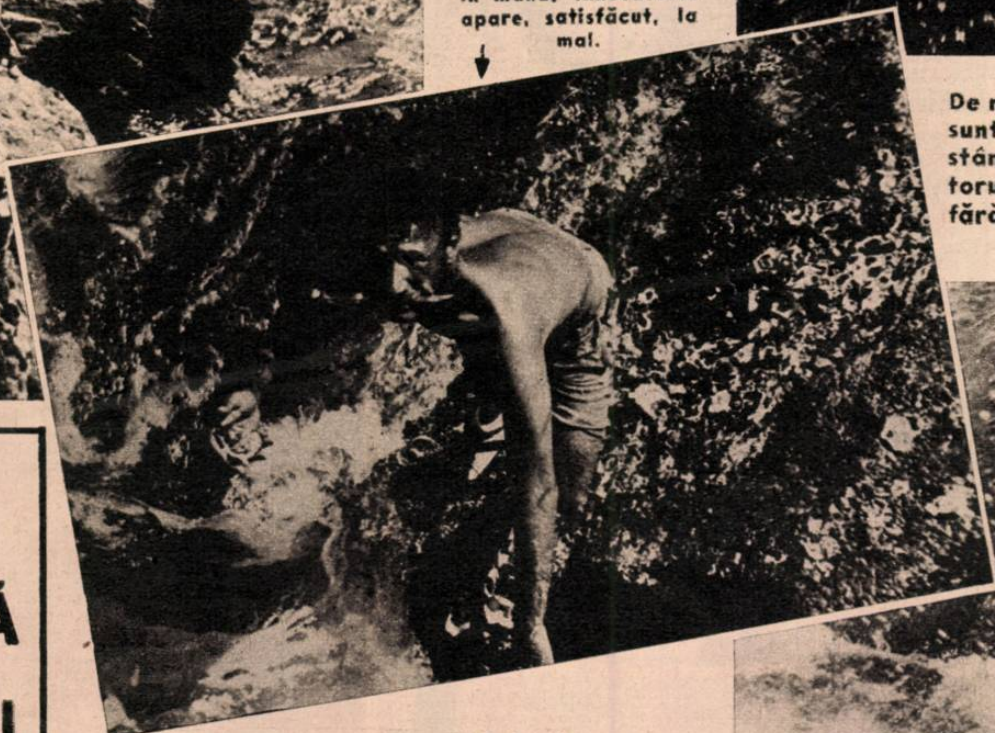
— înainte de a se avânta în valuri, pescuitorul de perle își ascute cuțitul.

— Cu cuțitul în dinți și cu scoica prețioasă în mână, înnotătorul apare, satisfăcut, la mal.

De multe ori, scoicile sunt ascunse printre stânci, unde pescuitorul le poate găsi fără să plonjeze în adânc.

Când marea e infuriată e momentul cel mai bun pentru pescuitorul scoicilor cu perle.

DE CE
INVATĂ
JAPONEZII
SĂ ÎNNOATE
CU USURINȚĂ

NICĂIRI ca în Japonia, marea nu e considerată atât de adăptoare de bogății. Aceasta pentru că, pe lângă elementele obicinuie, apele din jurul insulelor nipone conțin și alte lucruri prețioase pe care omul știe să le scoată la suprafață. Printre acestea ar fi, în primul rând, perlele.

Sunt atât de bogate scoicile japoneze în astfel de pietre prețioase și perlele lor au o valoare atât de mare, în cât visul de întotdeauna al săracului nu e decât să-i scoată zeii în cale o asemenea scoică.

Japonezul învață de mic să înnoate, nu pentru că aspiră la cariera de marinar sau pentru că situația țării lui îl obligă să cunoască acest lucru. El învață, de copil, înnotul — și mai ales înnotul sub apă — fiindcă vrea să caute perle.

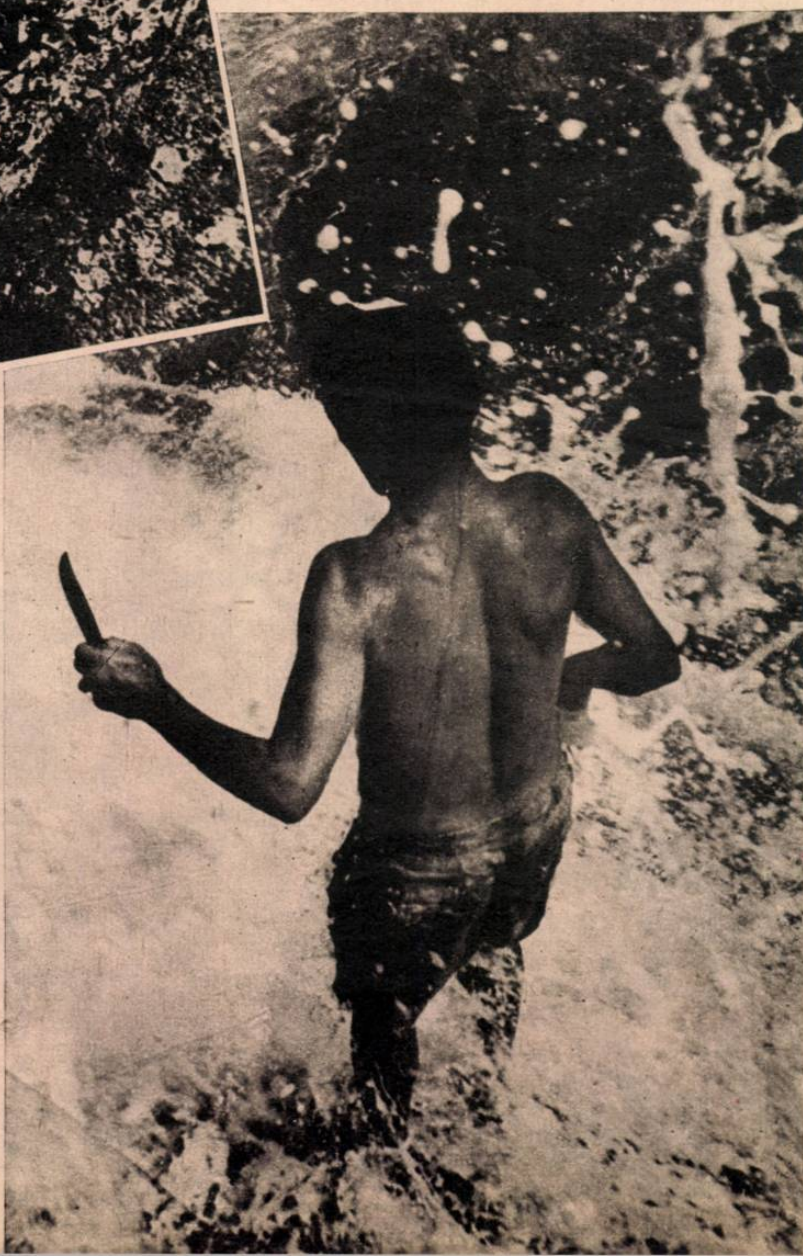
Sute de copii sunt văzuți, în fiecare zi de repaos școlar, încercându-și norocul la pescuitul scoicilor prețioase.

Dar nu numai copiii se întrec în a răscoli apele mărilor în căutarea perlelor ci și oamenii în toată firea, — mai ales aceștia, căci își dau mai bine seama de valoarea obiectului căutat.

Pescuitul perlelor comportă însă și mari riscuri. În afară de faptul că înnotătorul trebuie să poată rezista minute întregi, fără să respire sub apă, el mai are și riscul de a se întâlni pe fundul mării

cu de des ca înnotătorul să dea peste adevărate cuiburi de scoici cu perle. Acesta este, firește, adevăratul noroc pe care-l poate avea un căutător de perle, căci odată descoperită comoara, s'a îmbogățit pentru toată viața.

Bineînțeles că printre japonezi se mai strecoară și alte rase de oameni în căutarea pietrei prețioase, tot atât de curajoși și de dornici de îmbogățire. Cei mai abili însă în a explora fundul mărilor rămân niponii.

NU E UȘOR SĂ *orchestrî un avion*

Războiul actual a dovedit că aviația decide soarta bătăliilor. Supremația aeriană a devenit deci o chestiune de viață și de moarte pentru taberile în luptă

NIMENI n'ar fi putut să prevadă că numai în două decenii aviația va deveni ceea ce este azi, un mijloc extraordinar de luptă, care poate duce nu numai la distrugerea centrelor vitale ale adversarului, ci și la anihilarea posibilităților sale de luptă, de rezistență și combativitate.

Avioanele de vânătoare, care însoțesc grelele avioane de bombardament nocturne sau diurne, au misiunea de a proteja bombardierele, de a le apăra de atacurile avioanelor de vânătoare inamice și de a crea în spațiul aerian condițiile cele mai favorabile pentru ca avioanele aruncătoare de bombe să-și poată îndeplini misiunea.

Importanța aviației de vânătoare, rapidă și înzestrată cu o mare putere de foc, s'a dovedit dese ori pe câmpurile de luptă din Europa.

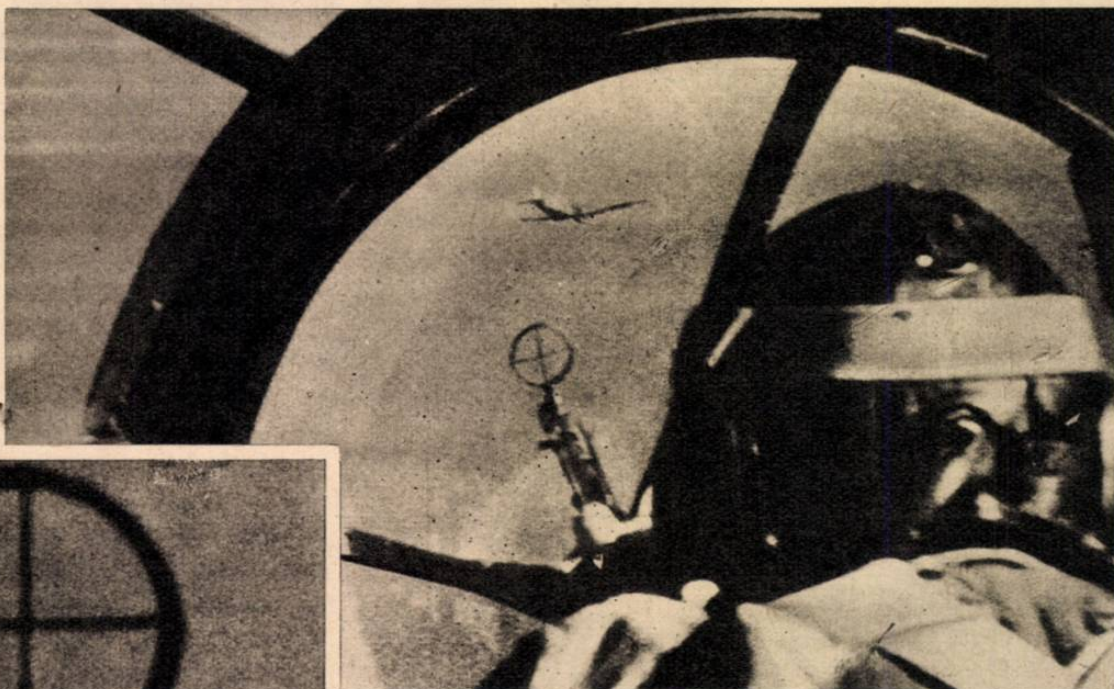
Fără aviația de vânătoare, flota aeriană cea mai puternică, ar fi foarte vulnerabilă. Avioanele de vânătoare sunt, după cum am spus, cele mai rapide și mai suple aparate ale armii aeriene.

Misiunea lor este de a distruge avioanele adversarului, fie acestea bombardiere sau avioane de vânătoare.

Deci, când două escadrile de avioane de vânătoare se întâlnesc, scopul fiecărui aviator va fi să distrugă cât mai multe aparate inamice.

Aviația de vânătoare a făcut progrese uimitoare în privința puterii de foc și a vitezei. De aceea, fiecare aviator vânător trebuie să fie un maestru al acrobaticei aeriene.

Tunurile și armele automate ale aparatului

Urmărind avionul inamic, pilotul caută o poziție favorabilă tragerii...

Nici un glonț nu-și poate atinge ținta până ce avionul nu intră în centrul vizorului

Dedesubt: Numai în momentul acesta, mitraliera își descarcă gloanțele

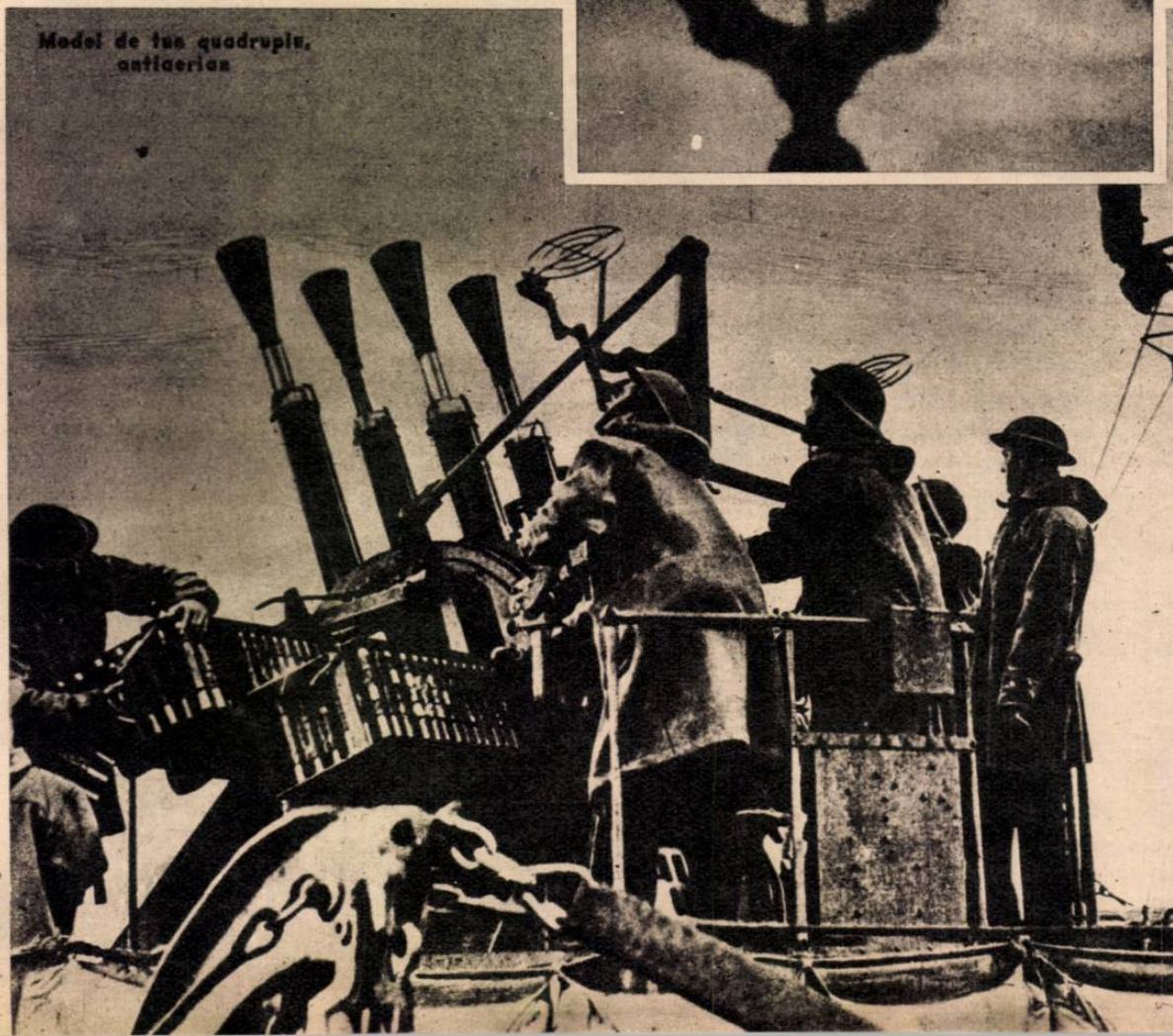
de vânătoare sunt bine fixate de avion; arta pilotului va consta deci din a declanșa toată puterea de nimicire a mașinilor sale.

Firește, că adversarul răspunde cu arme asemănătoare.

O luptă aeriană modernă, se desfășoară într'un timp foarte scurt.

Model de tun quadruplu, antiaerian

Cum se produce atacul unui oraș și cum reacționează apărarea antiaeriană

Pilotul va căuta prin toate mijloacele de care dispune, să atragă avionul inamic în câmpul de tragere al armelor de bord. Adversarul va căuta să scape din acest câmp al morții și va încerca și el să surprindă pe inamic.

Este un joc de rafinament și abilitate, în care fiecare își cântărește șansele în talgerele vieții și ale morții.

Documentele fotografice pe care le publicăm, înfățișează

..DUPĂ CUM NU E USOR să sări cu parăușă

A sări cu parăușă este o chestie de antrenament îndelung. Antrenamentul acesta are ca scop de a micșora și de a îndepărta sentimentul de panică al omului ce se aruncă în gol dela mare înălțime.

Căci primul vrăjmaș al parașutistului e frica. Cel mai bun mijloc de a ne duce frica la neputință, este de a o privi drept în față.

O parăușă bună și bine împachetată se va des-

chide bine și la timp.

Parașutistul va ține cu mâna dreaptă inelul de care va trage, determinând deschiderea parăușei. Inelul se află în partea stângă, în dreptul pieptului.

Când parașutistul a tras inelul și când acesta a rămas în mâna lui, omul poate fi sigur că unealta salvării sale a funcționat bine.

Fiecare parașutist trebuie să cunoască arta de a-și dirija căderea.

Dacă în timpul coborârei sale, parașutistul se îndreaptă spre un loc, spre un punct primejdios, aflat pe linia de foc a inamicului, există un mijloc de a accelera căderea: parașutistul se agață de frânghii, trage de ele într-o anumită direcție. Până încetează de a mai oferi adăpost aerului, într-o parte. Căderea

Aspiranții la parașutism trebuie să sară întâi de pe diferite înălțimi ca să se obicinuiască astfel cu șocul contactului cu pământul. Apoi (stânga) ei trec la săritura cu parăușă deschisă de pe înălțimi mai mari...

devine mai rapidă și parăușă își schimbă direcția.

Când ajunge aproape de pământ parașutistul se pregătește să aterizeze.

Aterizarea trebuie să se facă în bune condiții, pentru a evita diversele accidente ce pot surveni.

Omul sare aplecându-se puțin în spre pământ.

Este dela sine înțeles că antrenamentul parașutistului comportă diferite faze de inițiere.

El va începe prin a sări dela 2 metri, apoi dela 4 metri, bineînțeles fără parăușă.

După un anumit timp, va sări cu parăușă dela 40 și 80 de metri, adică dela înălțimi fixe, cum ar fi de pildă un turn.

La sfârșitul acestei etape de inițiere, când parașutistul se va fi familiarizat cu saltul de pe puncte fixe, el va fi luat în avion și se va lansa de pe puncte mobile ce

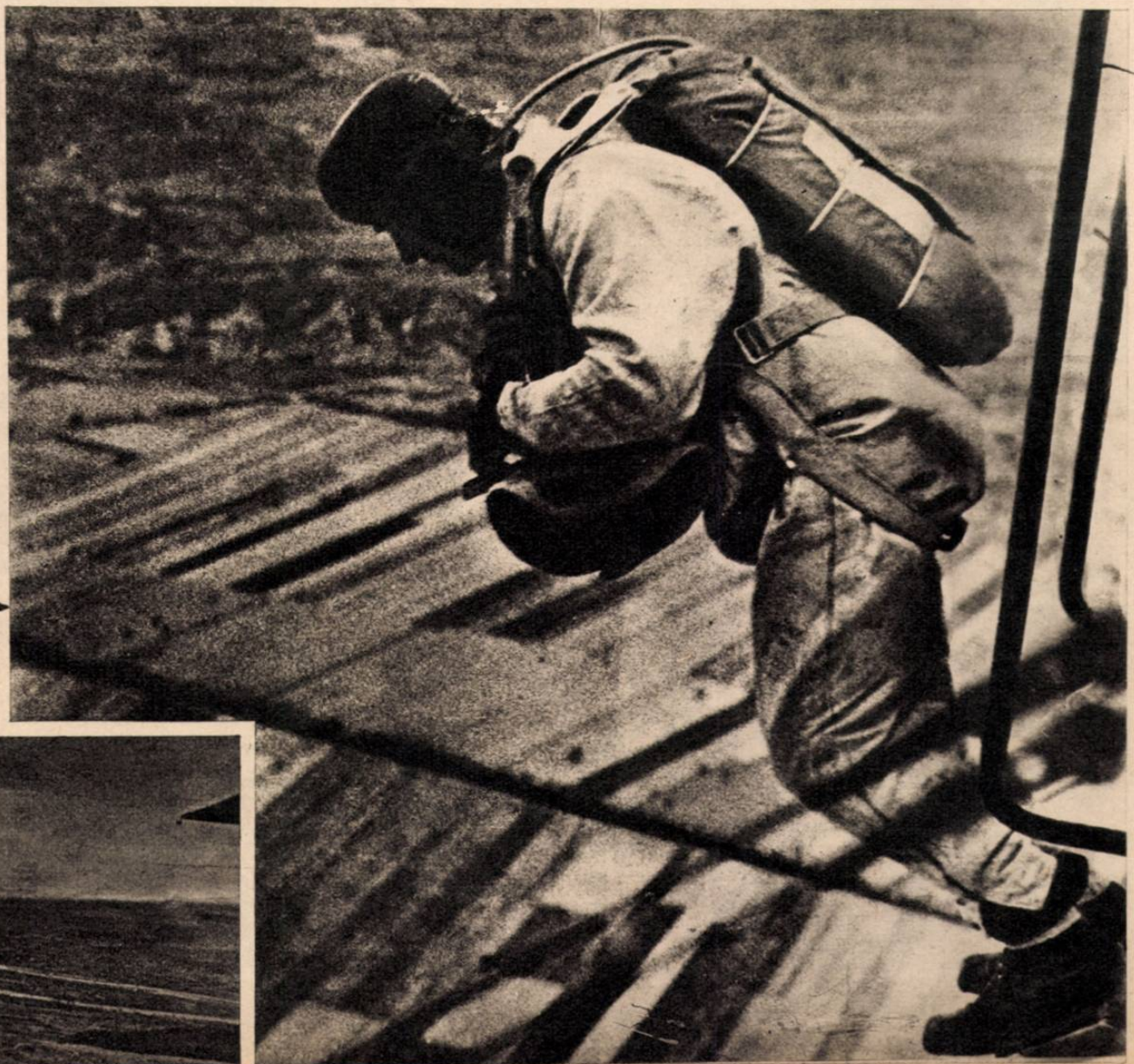
se deplasează cu viteză din ce în ce mai mare.

Infanteria aerului, noua armă germană și-a dovedit eficacitatea ei, în recentele lupte pentru ocuparea Cretei.

În dosul acestei armate noi, care aparține genului militar german, cititorul poate să vadă o imensă muncă și o intensă strădanie, pentru instruirea a mii și mii de oameni, care trebuiau să învețe un lucru în aparență simplu, dar de fapt teribil și anume : cum se învinge frica.

Exerciții în aer atârnat de o parăușă fixă.

Momentul în care parașutistul își ia drumul în aer.

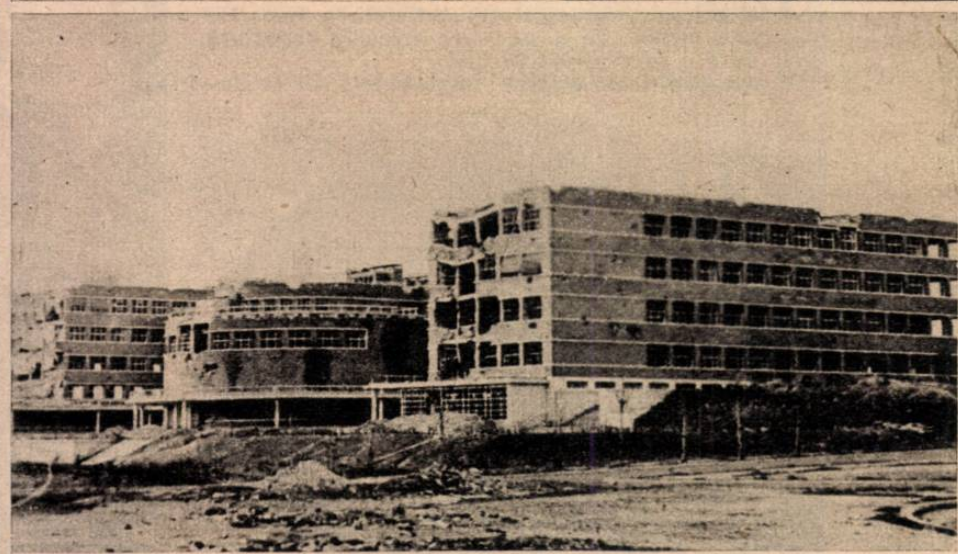
Înainte de deschiderea parăușei, el cade timp de 5 secunde, cu capul în jos.

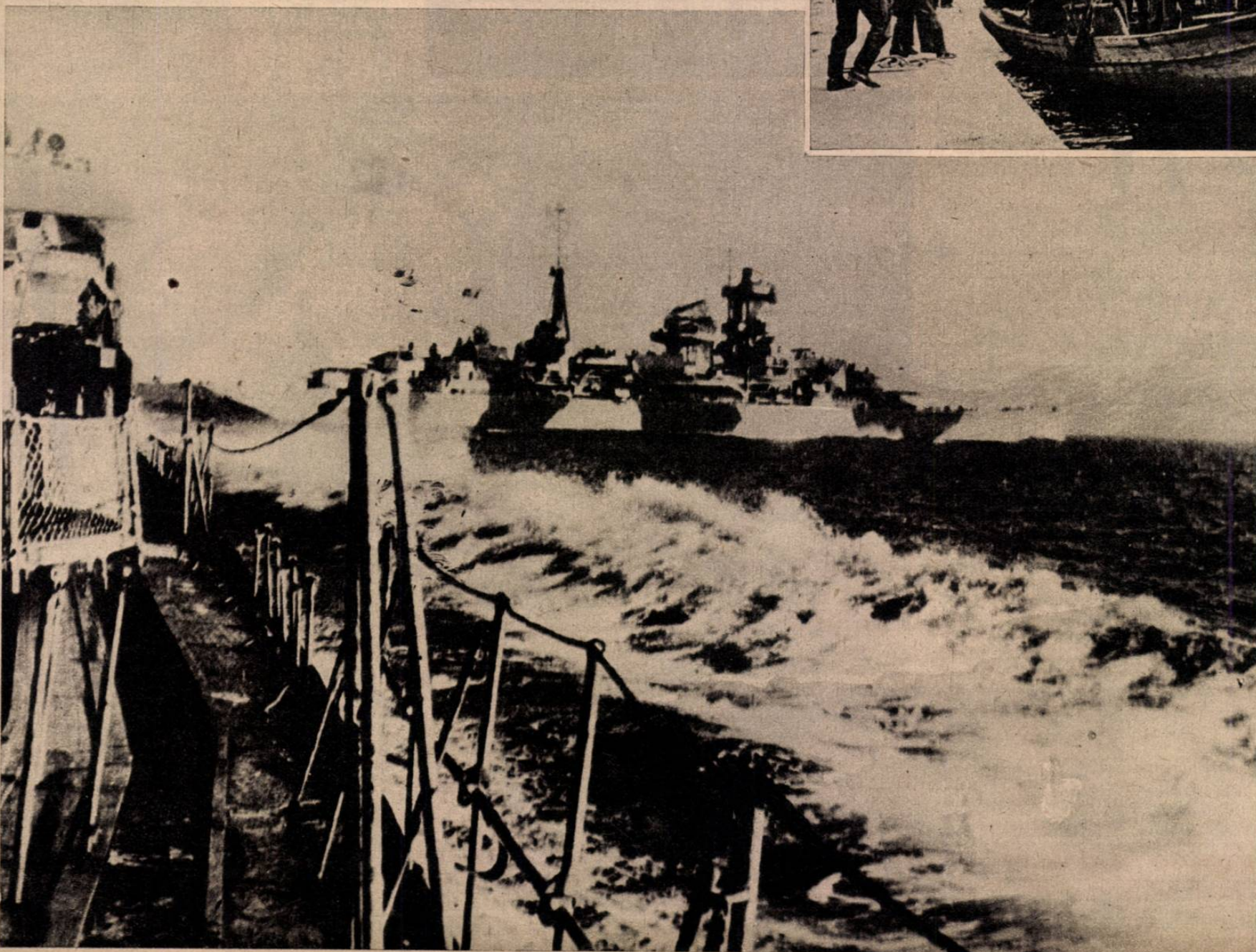

Iată cum arată un cartier al Londrei după atacul avioanelor germane, care s'a produs ca o reacțiune pentru bombardarea monumentelor istorice și locuințelor din Germania.

Ultimele transporturi de soldați germani spre insula Creta au putut acostă fără nici o amenințare aeriană sau navală din partea forțelor engleze din Mediterana

Un crucișetor greu german protejat de torpiloare contra eventualelor atacuri ale submarinelor inamice, în apele Atlanticului.

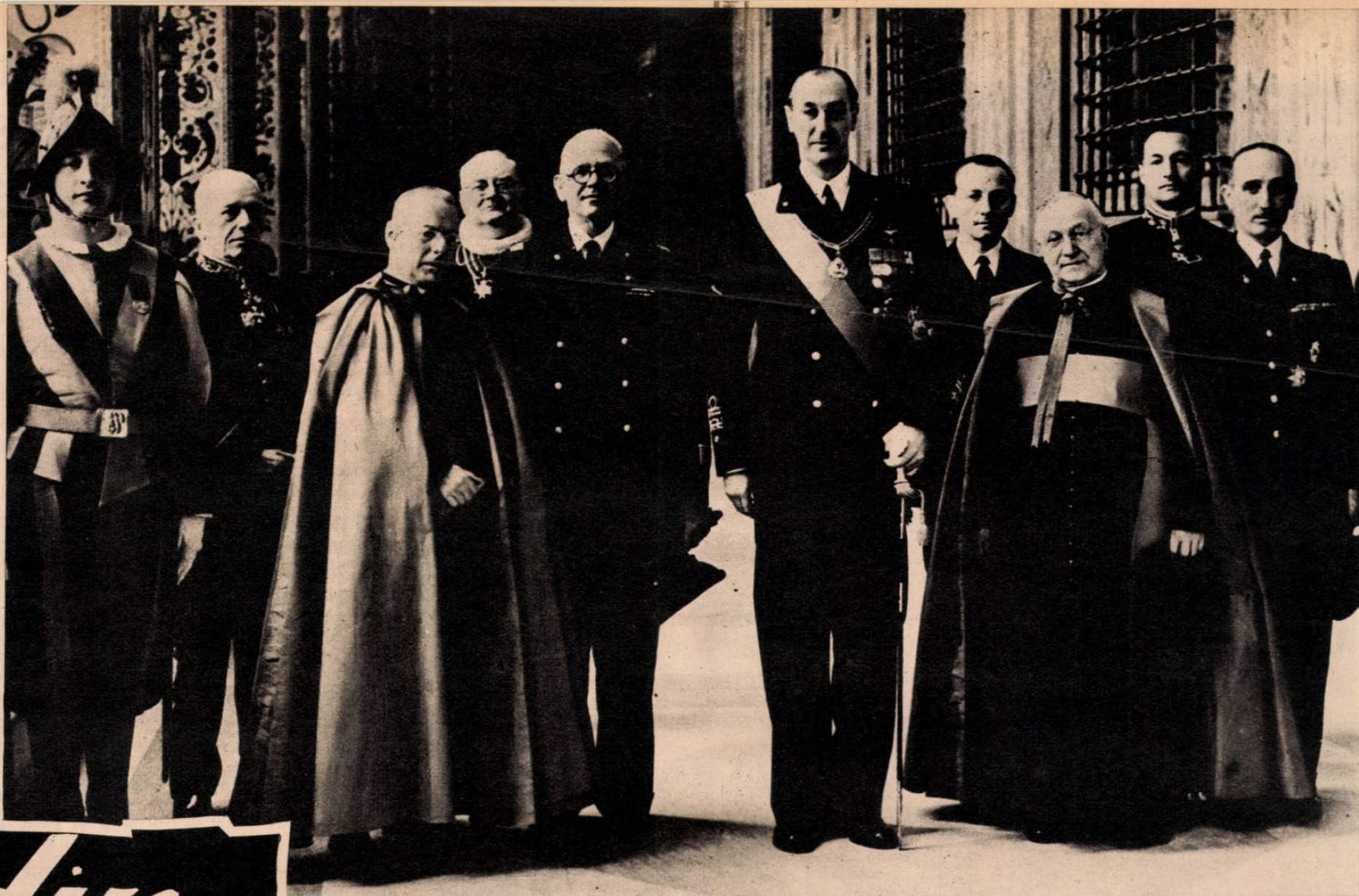

In cimitirul eroilor din Barcelona, a fost asezată această statuie, care simbolizează martiriul luptătorilor naționaliști spanioli, și în fața căreia au loc adevărate pelerinaje.

Ducele Aimone di Savoia, noul rege al Croației a fost primit în audiență particulară de Papa. Il vedem în fotografia deasupra pe Regele Croației, înconjurat de cardinalii Vaticanului, după audiența pontificală.

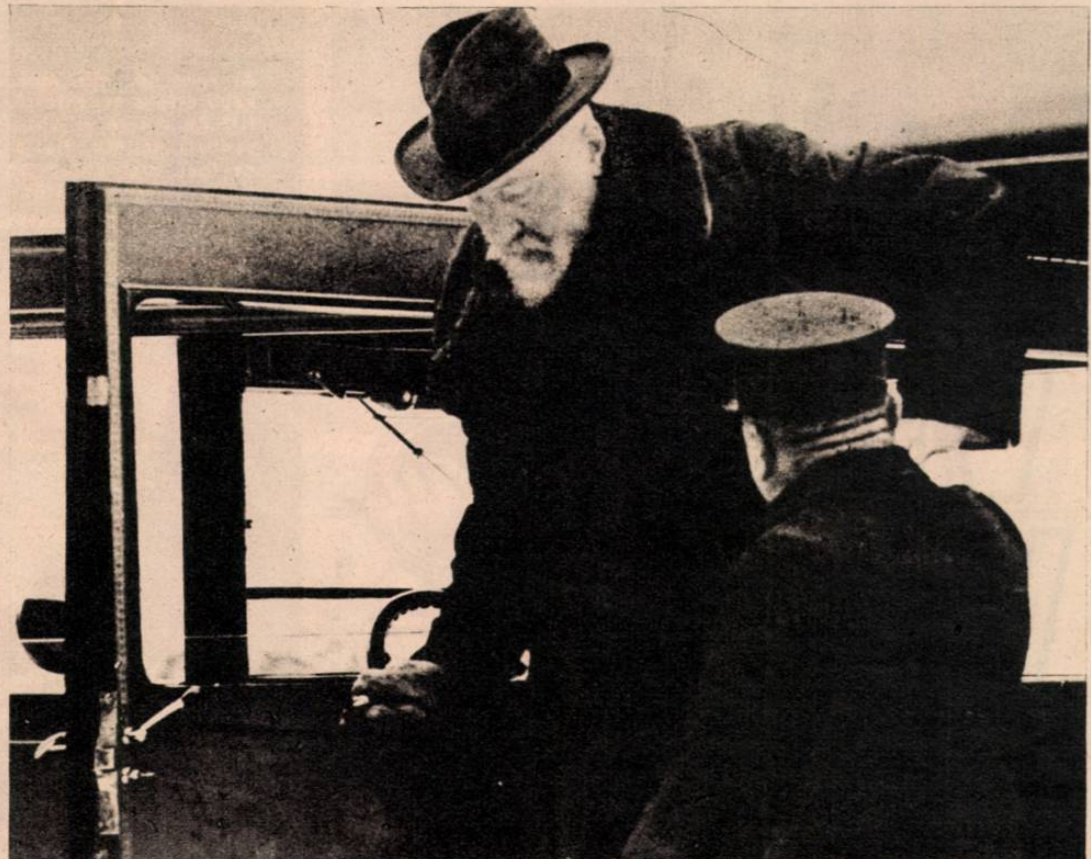
In locul acestor ruine ale războiului, generalul Franco a dispus să se clădească un palat uriaș care să adăpostească toate Facultățile din Madrid.

din TOATA LUMEA

Una dintre cele mai recente fotografii ale Ex-Kaizerului Wilhelm al II-lea, luată la Doorn.

Regina-Impărăteasă a Italiei desfășoară o neobosită activitate în ajutorul răniților de război și a familiilor acestora. O vedem mai sus, vizitând un spital cu răniți.

Puținii prizonieri pe care i-a luat Marea Britanie a hotărât să-i trimită — spre mai multă siguranță — în Canada.

Ducele a primit, zilele trecute, la palatul Venezia, Misiunea militară și navală japoneză, care a vizitat capitala Italiei.

Ușile închise exercită o atracție particulară asupra curioșilor. Ce se întâmplă dincolo? Vreun eveniment misterios, poate un scandal, în orice caz un lucru interesant...

VICIU SAU VIRTUTE

CURIOZITATEA, adică apetitul de nestăpănit, de a ști ceva, de a afla un lucru nou, poate fi și virtute și viciu.

Filozoful Aristotel spunea în tratatul său despre suflet că „uimirea și dorința de a ști, într'un cuvânt curiozitatea, sunt născătoare de știință”.

În drumul spre birou, această femeie citește o scrisoare pe care a primit-o. Vecinul ei ar vrea să știe și el ce scrie în scrisoare. E mai mult decât curiozitate: e un fapt incorrect.

CE ESTE CURIOZITATEA ȘI CUM SE MANIFESTĂ EA LA OM

Așa dar poate exista o curiozitate nobilă, care onorează pe om, căci ea se desfășoară pe planul pur al conștiinței.

Această curiozitate o putem denumi științifică, salutând în ea, impulsul care stă la originea tuturor marilor investigații științifice și filozofice.

Evident că această curiozitate este o tendință care face cinste sufletului omenesc și judecând după rezultatele

progresului științific, ea poate fi considerată drept o înaltă virtute.

Tendențele sufletești sunt însă arme cu două tăișuri, ele pot duce pe om fie la o depășire a sa, fie la o degradare.

Ca să fim mai expliciti, vom spune că un om poate dori să afle lucruri noi dintr'o laudabilă curiozitate intelectuală, sau poate să se servească de curiozitatea sa, care e cum am spus o tendință sufletească proprie anumitor indivizi, pentru a scotoci ceea ce n'ar trebui să-l intereseze, pentru a afla lucruri meschine, nimicuri și murdării pe seama semenilor săi.

După cum curiozitatea intelectuală este o virtute, curiozitatea de a ști ceea ce n'ar trebui să te intereseze, impulsul de a colecționa fapte care nu pot îmbogăți tezaurul de cunoștințe omenesc, este o mare slăbiciune sufletească, ba chiar un viciu.

Pentru a satisface această meschină și vicioasă curiozitate, oamenii se folosesc de sute de mijloace care străbat pereții, pătrund prin gaura broaștelor, prin uși și ferestre și prin grilajele grădinilor.

Nimic nu poate împiedeca pe omul indiscret de a privi și auzi lucruri care nu-i pot fi de nicio utilitate, dar care n' schimb îi pot umple viața cu neplăceri, căci el se servește de ceea ce vede și află, prin mijloace neloiale, pentru a întreține conversații și pentru a răspândi șvonuri care se pot întoarce împotriva lui, cu o putere nimicitoare.

Dacă oamenii curioși sau indiscreți, ar întrebuința numai o parte din atenția și subtilitatea cheltuite în satisfacerea curiozității lor meschine, cu scopul de a-și completa educația și cunoștințele, lumea s'ar umple cu înțelepți!

Dar înțelepciunea este o floare rară, care se află pe drumul cumpătărilor și al renunțării.

Și mulți preferă să meargă pe drumul banalității, pe care se pot colecționa mici și neînsemnate șvonuri și lucruri, cu care-și umplu apoi viața lor mărunță, de ființe lipsite de idealuri.

Ai vrea să știi mai multe despre noua d-tale cunoștință, de aceea profiți de scurta ei absență pentru a-i scotoci geanta. Nu e deloc corect ce faci, nici chiar sub pretextul curiozității.

Când mirosul de mâncare se răspândește în casă, gurmândul nu se poate stăpâni. El intră în bucătărie și privește în fiecare oală.

Cu urechea lipită de perete, cu atenția concentrată această femeie—și care nu face la fel?—ascultă ceea ce vorbesc vecinii, mai ales când cețtia se ceartă...

Curiozitatea e molipsitoare... Ce s'a întâmplat? Adevărat, oamenii care se opresc și privesc ceva într'o grădină, nu știu nici macar de ce-și pierd timpul.

Goana după ORIGINALITATE

UN CONCURS „SUI-GENERIS” IN LUMEA ACTRIȚELOR DE CINEMATOGRAF

DACĂ America excelează în fotografii picante, ispititoare, excentrice, în toate campaniile de lansare pe care le face vedetelor cinematografice, Europa se afirmă, în acest domeniu, cu altceva și anume cu „originalitatea”.

Mai sobre în alcătuirea materialului de publicitate și mai decente în elementul de atracție, studiourile germane se limitează la portrete sau tablouri artistice și, pe cât posibil, ieșite din comun.

Rocomandația aceasta făcută vedetelor de a-și executa fotografii decente dar originale, a declanșat o adevărată goană după idei originale de poză. Fotografii, la rândul lor, au inventat fel de fel de trucuri cu care să

Dreapta, sus: Irene von Meyendorff a prezentat la concurs această poză originală. *Stânga:* Toată, împreună cu Thea Fischer (stânga) și Dinah Grace (dreapta) a trimis această fotografie deosebit de originală

poată executa portrete și siluete care să iasă din comun și să atragă privirile.

La Berlin a avut loc chiar un concurs pentru premiarea celor mai originale fotografii ale actrițelor de cinematograf, cu care prilej,

Picantă, fără să fie indecentă, și în același timp originală, a fost găsită această fotografie prezentată de actrița Dinah Grace și înscenată cu concursul lui Fritz Kampers pe care-l vedeți în dreapta.

Dar despre această poză a Hildei Sessak, ce părere aveți? Juriul a găsit-o destul de interesantă și i-a acordat și ei un premiu.

Luise Ulbrich n'a fost prea fericită inspirată în originalitate, dar având desigur în vedere popularitatea ei, juriul a premiat-o.

Juriul s'a pronunțat în favoarea „ideilor originale” demonstrate de: Irene von Meyendorff, Luise Ulbrich, Hilde Sessak și Dinah Grace.

Găsim interesant pentru cititorii noștri să reproducem, cu titlul de curiozitate, în această pagină, fotografiile

OAMENI

*despre
cari se*

VORBESTE

D. Ante Pavelici (dreapta), reprezentantul poporului croat, care și-a transformat țara în regat independent. Il vedem, în această fotografie, stând de vorbă cu d. Mussolini, cu prilejul vizitei recent făcute în Italia.

Generalul Bernard Freyberg, comandantul trupelor australiene și neo-zelandeze în campaniile din Grecia și insulele Creta

Generalul Rommel, (stânga) comandantul forțelor germane din Africa de Nord și unul dintre cei mai apreciați șefi militari ai Reichului.

Yemetul luptător naționalist ar ab, Fawdschi Bey Kodshi, care a jucat un mare rol în revoltele arabilor din Palestina și care azi întreține suflul revoluției în Irak.

Generalul Dentz, înaltul comisar al Syriei, care a declarat că va apăra cu armele teritoriul ce i s'a încredințat, contra agresiunii britanice.

Oamenii cari se agită pentru intrarea Americii în război. Dela stânga spre dreapta: d. Roosevelt, d. Mackenzie King, primul ministru al Canadei și d. Stimson, ministrul de războiu al Statelor Unite.

Iată-l pe generalul de Gaulle, de care Marea Britanie se servește pentru lupta contra actualului guvern francez.

DINȚARĂ

Părintele Veniamin Nistor, noul Episcop de Caransebeș, ieșind dela Patriarhie împreună cu d. general Rosetti Ministrul Cultelor și cu Mitropolitul Bălan al Ardealului:

SUS: Părintele Filaret Jocu, ieșind dela Patriarhie după alegerea sa ca Episcop al Argeșului.

SUS, DREAPTA Ansamblul „Berliner Kammerorchester” concertând în sala Ateneului Român sub conducerea d-lui Hans Von Benda.

DREAPTA: D. general Iacobici asistând la concert, în loja de onoare a Ateneului, împreună cu d-nii generali Ipache și Jienescu.

Târgul Moșilor, deși și-a pierdut mult din strălucirea lui de odinioară, a fost deschis și anul acesta. Iată două aspecte luate în Joia Moșilor, adică în ziua în care altădată popularul bălcu bucureștean își culmina atracția.

Există o mulțime de preparate pentru înfrumusețare, care produc iluzia frumuseții, dar care au darul de a astupa porii distrugând cu atât mai repede tenul și tot farmecul său.

Numai un ten bine curățat poate fi frumos.

Incercați odată D-vsingură: punei câte o picătură de Scherk Gesichtswasser pe un tampon de vată și ștergeți-vă ușor pe față. Printr-o sensibilă înviare a pielii veți observa cât de profund pătrunde Scherk Gesichtswasser în pori. Dovada eficacității: tamponul de vată se înegrește complet. Scherk Gesichtswasser purifică astfel pielea temeinic, disolvând orice murdărie și puncte de grăsime. Scherk Gesichts-

Scherk Gesichtswasser înseamnă în românește Loțiune pentru față Scherk

**Scherk
Gesichts-
Wasser**

CIPRU

— Urmare din pagina 3 —
stăpânirea asirienilor; la 560 sub aceea a egiptenilor; la 529 sub stăpânirea Persilor conduși de Kambises. În anul 333, marele cuceritor al istoriei antice, Alexandru Macedon a ocupat-o în marșul său asupra Indiilor. În anul 58 înainte de Hristos romanii au luat-o sub stăpânirea lor.

Între anii 646 și 886 insula a fost tributară imperiului bizantin. În anul 1193 Cipru ajunge în stăpânirea fostului rege de Ierusalim. În veacul al XV-lea insula îndură mai multe atacuri ale egiptenilor și ale piratilor. În cele din urmă, în anul 1489 o putere creștină, Republica Venețiană, o ocupă. Turcia a luat-o în stăpânire în anul 1570.

În sfârșit, abea în veacul al XIX-lea, în anul 1878, în perioada în care Anglia își asigura poziții dominante pe drumurile ce deserveau interesele imperiului său, ea a ocupat această insulă.

La 5 Noembrie 1914, Marea Britanie a anexat în mod definitiv Ciprul, care asigura barajul strategic al Canalului de Suez.

Prin faptul apropierei insulei Rodos de această ultimă poziție întărită a Angliei, este probabil că viitoarea acțiune a forțelor Axei în spațiul mediteranean oriental, se va îndrepta împotriva Ciprului.

SECRETELE MARINEI

(Continuare din pag. 4-a)

cei mai aprigi ai convoiurilor. În cece privește atacul bombardierelor dușmane, acestea nu sunt sortite să aibe succes, deoarece artileria antiaeriană a navelor de război, ca și a celor de transport este de extremă eficacitate.

Convoiurile își croiesc în felul acesta drum de-a-curmezișul mărilor, isbutind de cele mai multe ori să-și îndeplinească misiunea fără prea mari pierderi. Și dacă soarta este mai aspră, atunci, pentru unele dintre navele de transport se deschide mormântul albastru al talazurilor și cartea de aur a faptelor eroice

Zarah Leander la Bruxelles

Zilele acestea, cunoscuta artistă de cinema suedeză Zarah Leander a vizitat Bruxelles-ul. Ea se află în drum spre Paris unde va sincroniza în limba franceză ultimele ei filme.

Mișcarea teatrală la Paris

La Paris se merge spre o normalizare a vieții culturale. Toate teatrele, unul după altul, își deschid porțile. Teatrul Marigny, se va deschide sub conducerea lui Leon Volterra.

D. Jean Louis Vandoyer, a fost numit director al Comediei franceze. Această „mamă a teatrelor”, cum a numit-o renumitul actor german Heinrich George cu ocazia unei vizite la Paris, pregătește acum două mari cicluri. Primul ciclu cuprinde tragedia dela Eschile și până la Claudel, iar cel de al doilea ciclu, comedia dela Aristofan și până la Giraudoux.

De curând s'a întors dela Geneva și Maurice Chevalier. Deasemenea renumita pianistă Lucienne del Forge s'a înapoiat dela New York.

Construcția căilor ferate în Turcia

În 1923, Turcia avea 4000 km. de cale ferată. În 1940, lungimea căilor ferate turcești era de 7371 km. Alte construcții de căi ferate sunt acum în studiu sau în execuție. Este vorba de rețeaua care se construiește pentru a lega Turcia cu țările vecine din Răsărit, Iranul și Irakul.

În ultimii ani s'au construit 225 km. cale ferată anual. Se nădăjduiește că această cadentă va fi menținută și pe viitor.

Turcia a făcut mari comenzi de material rulant. Astfel din Germania vor sosi în curând 12 locomotive și 100 de vagoane. Turcia comandase mai înainte 22 locomotive și 600 vagoane în Anglia, dar englezii au predat această comandă Franței.

numai GOMINA ARGENTINE menține coafura.

Numărul studenților în teologie din Boemia și Moravia

Numărul studenților în teologie din Protectoratul Boemiei și Moraviei este actualmente de 897. Astfel numărul studenților s'a ridicat, față de anul precedent, cu 49.

Păr de perii din cărbune și calciu

Inceputurile produselor sintetice se situează cu câteva decenii în urmă. În ultimii ani însă, s'a putut observa o evoluție uriașă în acest domeniu. Nenumărate produse sunt fabricate pe cale sintetică. Recent, chimistii germani au reușit să fabrice par de perii din cărbune și calciu. Pentru economia germană, această invenție este de o importanță considerabilă. În 1938 mai s'au cheltuit pentru importul de par de perii 6,3 milioane mărci.

Noile produse sunt parul Perlon (Parluran) și parul PC-U, care prezintă avantajul că nu trebuiesc sterilizate sau curățate, ceea ce este cazul la parul de porc sau de cai. Deasemenea aceste produse sintetice pot fi fabricate în lungimea dorită. Parul sintetic se întrebuințează pentru fabricarea perilor de dinți, de păr, de menaj, precum și a perilor întrebuințate în întreprinderile industriale.

Parul Perlon rezistă la o temperatură de 100 grade Celsius și poate chiar suporta o scurtă încălzire de circa 150 grade C. În apă se înmoaie ceva, dar uscându-se devine iarăși rezistent și flexibil. Dar asupra perilor PC-U, apa n'are nici o influență. Acestea nu putrezesc și rezistă chiar acizilor, amoniacului, alcaliilor (50%), glicerinei, benzinei, uleiurilor, grăsimilor, etc. Dar sunt atacate de benzol, hidrocaburi, clor. Spre deosebire de parul Perlon, parul PC-U rezistă numai unei temperaturi de 60 grade Celsius, pierzându-și elasticitatea la temperaturi mai ridicate. Din cauza acestor calități, parul PC-U se întrebuințează înosebi pentru fabricarea perilor necesare în industria chimică și în întreprinderile tehnice.

Cancerul, reumatismul și tuberculoza

Academia Vieneză pentru specializarea medicală va organiza, la sfârșitul lunii Mai, al treilea congres medical, în forma unui curs pentru specializarea medicală. Temele tratate sunt: cancerul, reumatismul și tuberculoza. Dr. Ramm din Berlin va vorbi despre „Combaterea cancerului în Germania” și prof. Siegmund-Kiel despre „Flinta și cauzele excrescențelor”. O privire generală asupra situației luptei duse în contra acestor boli va da prof. Reiter-Berlin, președintele Oficiului pentru supravegherea sănătății poporului german.

Deosebit de interesante vor fi deasemenea conferințele profesorilor Graess-Hamburg, Veil-Jena, Vuletic-Agram, Weitzmann-Elster și Jagic-Viena, asupra noilor metode de tratament al reumatismului.

CURA DE BAI DE IOD LA DOMICILIU

Când guta s'a instalat în vârful degetelor și reumatismul s'a cuibărit în oase, nu rămâne decât să facem Băi de Iod.

Dacă împrejurările nu vă permit să părăsiți domiciliul, nu înseamnă că trebuie să renunțați la îngrijirea sănătății D-voastră, există SAREA NATURALĂ DE IOD DE BAZNA.

O baie de IOD DE SARE DE BAZNA făcută acasă e tot atât de eficace ca o baie naturală, având în plus avantajul că nu comportă decât o cheltuială minimă.

Reumatismul, scrofuloza, durerile de încheieturi și de oase, bolile de piele și de femei sunt tratate radical prin SAREA IODATĂ DE BAZNA.

Sarea naturală de Iod de Bazna se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile în pachete originale a 1, 4 și 10 kgr.

Se găsește la toate magazinele de aparate fotografice. — Lămuriri și prospecte cereți dela: Centrala Theod. Gr. Thoma, B-dul Elisabeta 51, București.

Asa era lumea acum 30 ani!

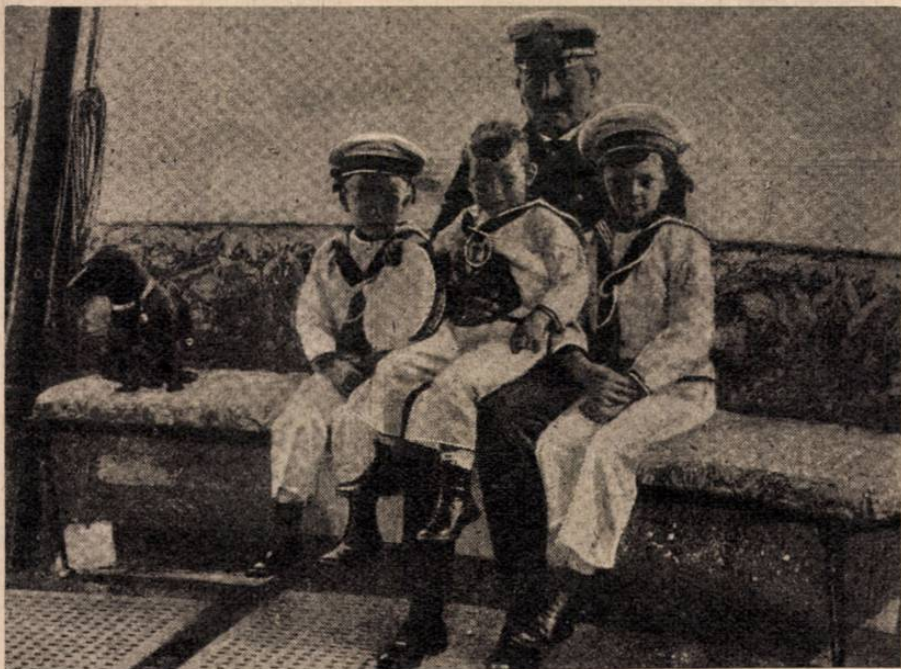
Continuând seria documentelor fotografice care ne reamintesc cum era lumea acum 30 de ani.

Punerea în circulație a acestei săli de operație ambulante, în războiul greco-turc, a stârnit mare senzație. Automobilul-sală se putea deplasa cu „uimitoarea” viteză de 30 km. pe oră.

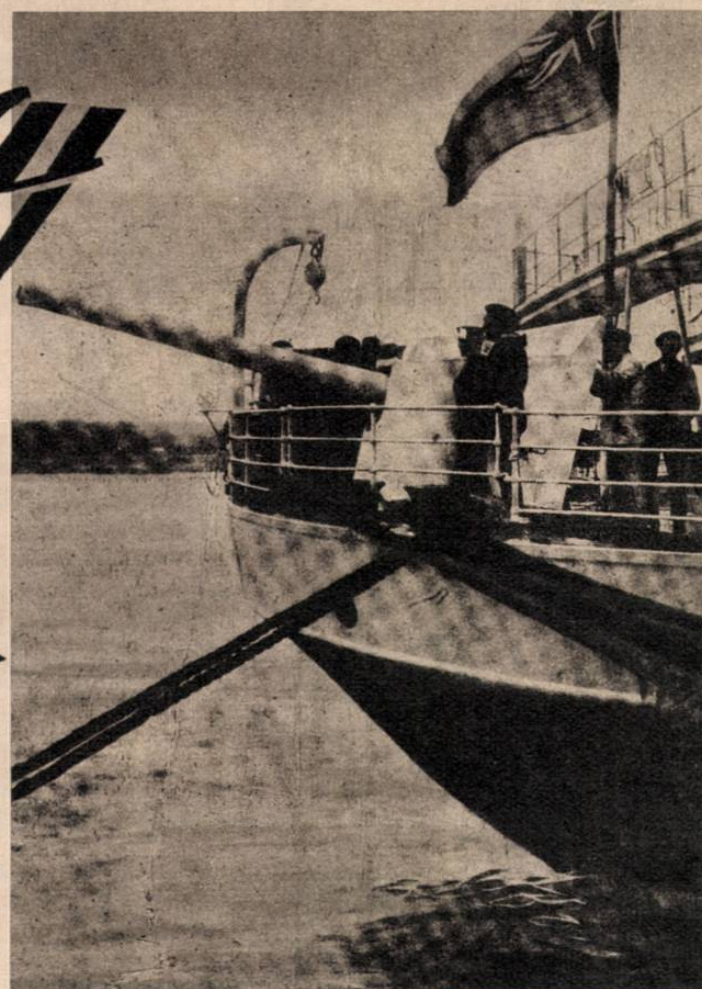

Ca să realizeze 90 km. pe oră, automobilistul francez, Bertrand de Lesseps a inventat acest vehicul cu elice. I se spunea „automobilul-zburător”. Priviți-l și admirați-i linia !...

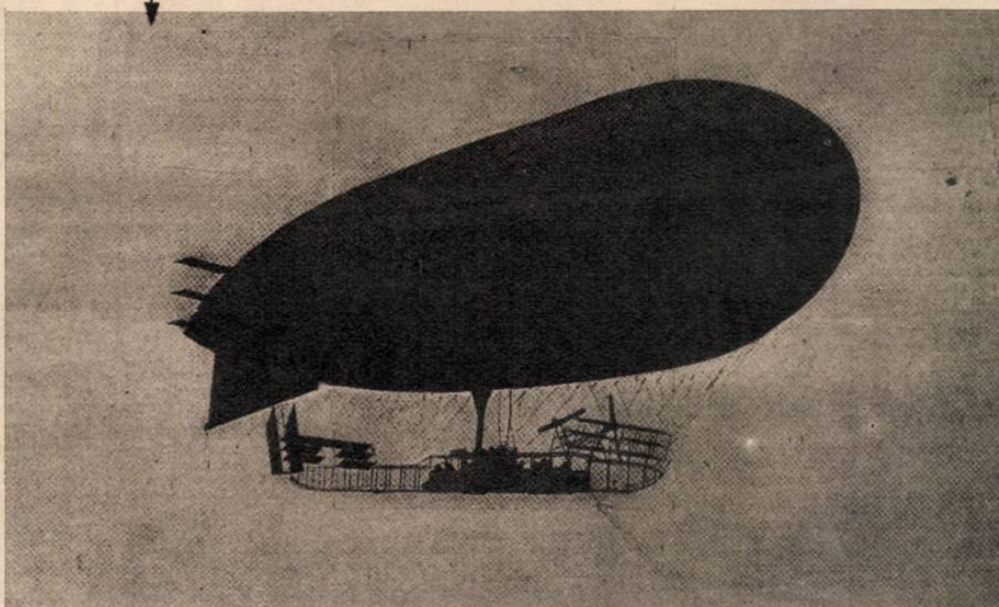

O fotografie luată acum 30 de ani, în care-l vedem pe Impăratul Wilhelm al II-lea al Germaniei în alură de bunic afectuos, ținându-și nepoții pe genunchi, pe bordul vasului „Hohenzollern”.

Iată aici primul vas comercial englez, „Oregon”, transformat în crucișător-auxiliar. Cum s'ar zice, „părintele vaselor comerciale înarmate de azi”. →

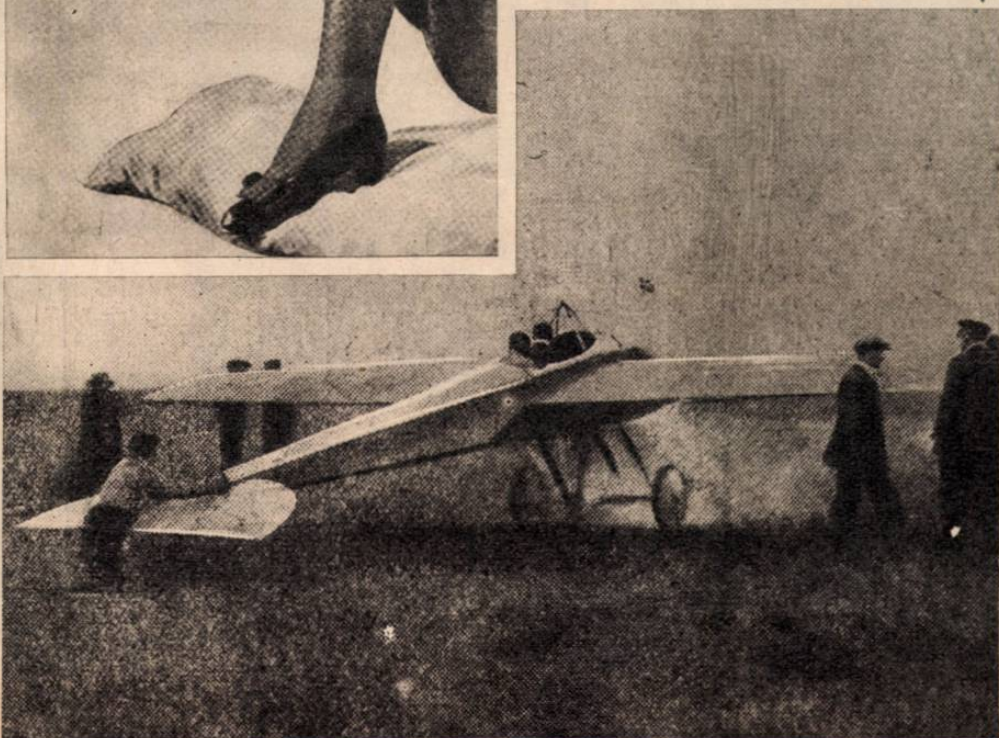

Recordul de necrezut: Cu acest balon, având pe bord cinci pasageri, un francez a reușit să atingă înălțimea de... 3025 metri, înălțime la care nu ajunsese încă nimeni până atunci. ↓

Priviți aceste picioare și admirați fantezia doamnei care a lansat moda ceasului... la picior ! Rochiile fiind lungi, tot farmecul consta în degolirea gleznei, pentru... a vedea cât e ceasul. ←

Alt record mondial al anului 1912, a fost bătut de aviatorul francez Legagneux, care a atins cu aparatul pe care-l vedeți aici — dacă-l puteți vedea — viteza de... 125 km. și 385 metri pe oră. ↓

D-na și d. general Antonescu
în mijlocul copiilor îmbră-
cați de Societatea de
Patronaj.

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

D-na Maria general Antonescu la ceaiul
oferit de d-na și d. I. Marinescu, Mi-
nistrul Economiei Naționale.
Stânga : La acelaș ceai, d. Ministru
Marinescu întreținându-se cu d. gene-
ral Voiculescu, Subsecretar de Stat
la Ministerul Muncii.

Un grup de refugiați români din Bucovina au sosit
în Capitală, venind prin Germania. În fotografia
noastră, o familie bucovineană la sosirea în gara
de Nord.

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XV No. 751

18 Iunie 1941

32 PAGINI 15 LEI

D. GENERAL ANTONESCU,
COBORÂND DIN AVION LA
INTOARCEREA DELA
MUNCHEN

BIBLIOTECĂ UNIVERSITĂȚII WASH
8 JUL 1941

NU
sunteți
curioși

La reuniunea unei americane mondene, invitații au putut asculta o melodie hawaiană cântată de gazdă însăși, pe o harfă primitivă și cu acompaniamentul unei tobe așisderea din Tahiti.

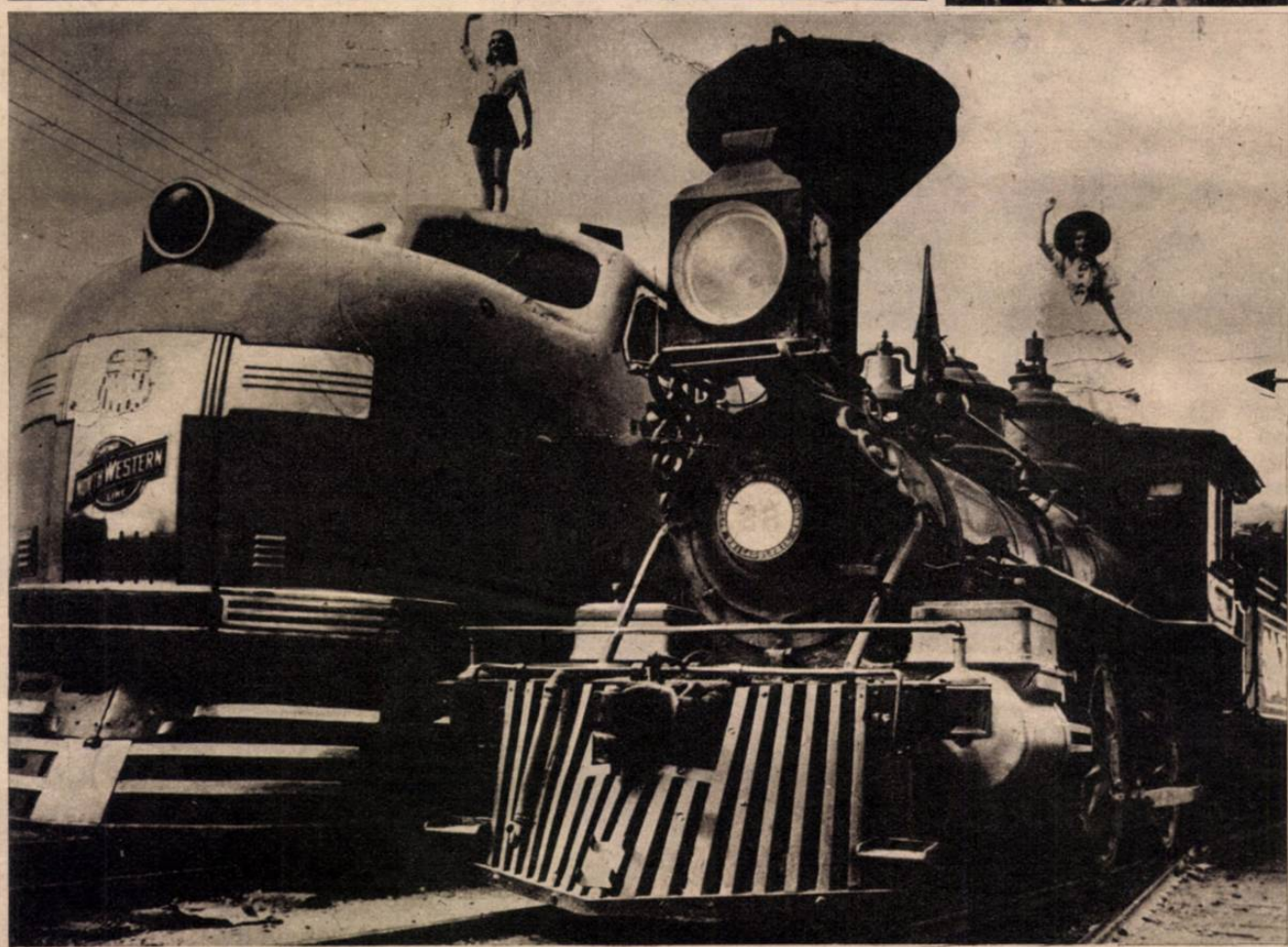
Că frumusețea e relativă, puteți vedea și din această fotografie, care reprezintă două femei din nordul Mongoliei premiate la un concurs popular

O vioară „Stradivarius” care a fost vândută de curând, la New-York cu suma de 10 milioane lei. A cumpărat-o... un fabricant de conserve, spre a o expune ca atracție în magazinul lui.

„Străbunica și urmașa ei de azi” — așa au numit americanii acest duet de locomotive, care se află expuse într'un parc de atracții din Los Angeles. Diferența de vârstă între una și alta nu e decât de 50 de ani.

Un recent concurs organizat la Berlin a ales femeia cu cea mai ispititoare gură. Premiata se numește Mady Rahl și e actriță de teatru și de cinema.

Iată țesături din fire sintetice, care nu jensează cu nimic eleganța și farmecul feminin — cel puțin așa vor să ne dovedească aceste manechine

ULTIMA INVENȚIE

Prămatla IGNIFUGA

**SAU
CUM SE POATE STINGE
UN INCENDIU IN
20 DE SECUNDE**

importante, dar poate contribui la asediarea prin foamă a unei populații și aceasta datorită „plăcilor de fosfor” pe care aviațiile beligeranților le întrebunțază pentru distrugerea recoltelor și a pădurilor.

Fiecare stat neutru sau beligerant, studiază deci mijloacele cele mai eficiente pentru combaterea incendiilor și pentru neutralizarea efectelor lor.

Astfel, în anumite regiuni agricole, a căror recoltă poate

utilizării unor materiale de construcție rezistente și neutre la acțiunea focului, dar până la soluționarea problemei și până la aplicarea pe teren, orașele sunt supuse bombardamentelor inamice care le pot distruge.

S'au format deci corpuri speciale de voluntari ai focului, de oameni care sub tirul aviației inamice, procedează la stingerea incendiilor.

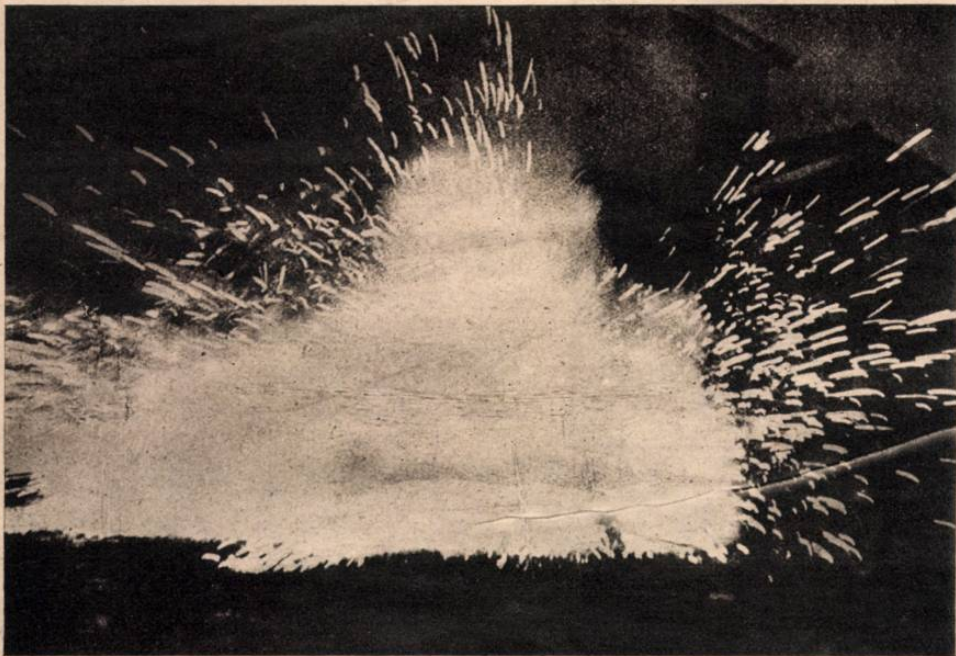
În Japonia s'au făcut interesante experiențe de stingere a incendiilor, și rezultatele au fost extrem de bune.

Se știe că primul oraș al imperiului japonez, Tokio, are doi inamici tradiționali, care din când în când îi dau lovituri mortale. Acești inamici sunt: seismele și incendiile.

Câteodată incendiile izbucnesc în urma cutremurelor de pământ, care după cum se știe sunt foarte frecvente în arhipelagul nipon.

Era firesc deci, ca guvernul japonez să pună în studiu chestiunea stingerii incendiilor.

Rezultatele sunt uluitoare: cu aju-

Pentru reglarea granatelor, se controlează mai întâi viteza vântului și intensitatea focului.

Iată cum arată o granată ignifugă.

Explozia unei granate, care va localiza incendiul în 20 de secunde.

fi distrusă de focul aruncat din avioane, guvernele beligerante au procedat la instruirea țăranilor, cărora li s'a dat indicații privitoare la localizarea sau neutralizarea incendiilor care pot provoca infometarea populației civile.

Instrucția constă din cunoașterea precisă a direcției din care bate vântul și din modul de întrebunțare a unor produse chimice care neutralizează acțiunea distrugătoare a plăcilor de fosfor.

De asemeni, li s'a arătat agricultorilor cum trebuiesc făcute muncile de strângere a recoltei și cum se pot constitui zone de siguranță pentru roadele câmpului.

Problema incendiilor este acută și pentru marile așezări urbane cu caracter industrial, căci acolo, din cauza densității spațiilor cu construcții, focul se răspândește cu mare viteză, cuprinzând adesea cartiere și străzi întregi.

S'a luat în studiu problema

torul unei granate ignifuge, orice incendiu poate fi stins într'un timp record: 20 de secunde.

Experiența s'a făcut în marele stadion Koracu din Tokio, în mijlocul căruia s'au construit mai multe case model, cu câteva etaje fiecare.

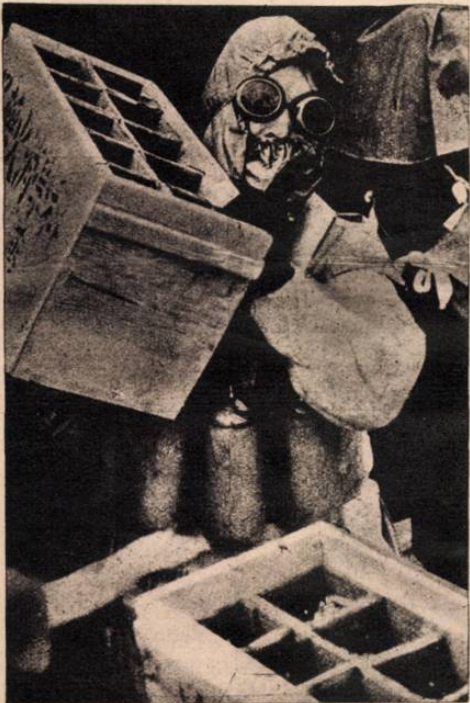
În fața a mii de spectatori a început demonstrația. Focul a fost pus în mai multe puncte deodată.

Când vâlvaia a cuprins întregul grup de edificii, au intrat în funcțiune „stingătorii voluntari”, douăzeci și cinci de membri, bărbați și femei, ai brigadei Ikenohata „garda lui Shitaya” care fac parte din unitățile apărării antiaeriene.

Voluntarii focului erau îmbrăcați în costume de asbest și purtau la centură mai multe granate ignifuge. Cu ajutorul acestor granate, care provoacă explozii foarte spectaculoase și pitorești, incendiul a putut fi stins în 20 de secunde.

În fața extraordinarului rezultat obținut, guvernul japonez se gândește să distribue populației civile granate ignifuge, pentru ca astfel acțiunea de combatere a focului să se generalizeze și să se intensifice.

Când incendiul e de proporții mai mari, localizarea lui cere mai multe granate ignifuge.

În costume de asbest și cu centura plină de granade— așa apar pompierii japonezi la incendii.

Experimentarea lichidului cu care se vor umple granatele ignifuge.

TOATE națiunile beligerante au constituit cadre speciale de soldați-pompieri pentru a combate ofensiva focului improșcat din cer de avioanele inamice.

Numerosi savanți sunt ocupați în laboratoriile națiunilor beligerante, cu studierea și descoperirea celor mai violente mijloace de distrugere prin incendiere, a obiectivelor inamice. Aceiași savanți vor căuta însă să descopere concomitent și mijloacele cele mai rapide de stingere și localizare a uriașelor incendii provocate de aviație.

Într'adevăr, puterea distructivă a aviației a crescut într'un mod uluitor.

Ea poatenimici nu numai obiective militare și civile

Cum se poate călători afară

Spre

AMERICA

LEGATURILE dintre Europa și America, dintre vechiul și noul continent au fost reduse la minimum din cauza războiului.

Datorită insecurității traficului maritim, căci războiul naval este dus pe o bună parte din suprafața oceanului Atlantic, se folosește actualmente, pentru menținerea legăturilor intercontinentale, calea aeriană.

Rolul acesta de trăsătură de unire între continente, îl ocupă avioanele transatlantice Clipper.

Avioanele transatlantice reprezintă un moment important din evoluția aviației. Ele au fost construite după ani de zile de încercări laborioase și eroice, ale celor mai buni aviatori ai lumii, care și-au propus să traverseze Oceanul.

Fabricile de avioane au ținut seama de sfaturile celor care-au ieșit învingători din sborul transoceanic și numai astfel, avionul acesta oferă un mare coeficient de securitate pentru pasageri.

Din anul 1919, adică dela încheierea păcii și până la izbucnirea războiului, zeci de aviatori și-au propus ca ideal, sborul Transoceanic.

Au fost învingători dar au fost și învinși. Și cei învinși au dispărut pentru totdeauna în valurile oceanului de unde veghează ca niște spirite tutelare, asupra securității pasagerilor transoceanici.

Printre învingători cei mai de seamă au fost:

La 16 Mai 1919, locotenentul american Read care-a sburat din Tera-Nova-Azore și din Azore în Portugalia; americanii Alcock și Brown, care au străbătut oceanul fără escală; Lindbergh, apoi Chamberlin și Leviu-New-York-Germania fără escală; Amelia Eorhart; francezii Loti, Lefevre și Assolant; Costes și Bselloute; escadra marelui Italo-Balbo, Codos și Rossi, etc.

Aceștia au consolidat prin experiențele lor eroice, calea aeriană dintre Europa și America. Călătoria cu uriașul avion Clipper, care pleacă de trei ori pe săptămână din Lisabona, durează 24 de ore.

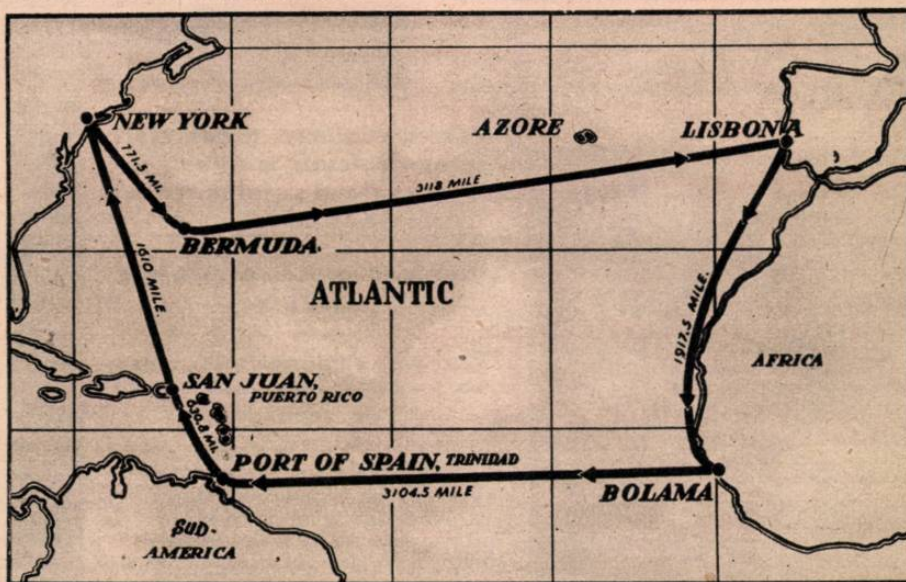
Un număr de aproape 100 de pasageri poate călători pe bordul uriașului hidroavion, care străbate în câteva ore întreaga lățime a Oceanului.

În urma războiului, numărul de locuri pe bordul acestor avioane, a fost redus la 20 de persoane, căci misiunea aviației trans-

oceanice este de a întreține curierul intercontinental.

Din cauza vânturilor puternice care suflă în atmosfera Oceanului Atlantic, îndeosebi în timpul iernii, avioanele Clipper folosesc o nouă rută care atinge patru continente.

Drumul acesta ocolit durează de

Cele două rute pe care le poate străbate avionul transoceanic de pasageri între New-York și Lisabona.

Dreapta: Uriașul avion transoceanic, cu toate încăperile lui. Jos: O parte din această secțiune mărită.

două ori mai mult ca ruta directă New-York-Bermude-Lisabona. Costul acestor deplasări este următorul: Lisabona-New-York pe calea ocolită (via Bolama) 525 dolari. New-York-Lisabona (via Bermude) 425 dolari.

Dus și întors (valabil timp de un an) 855 dolari.

Pornirea „uriașului” în zborul lui transoceanic.

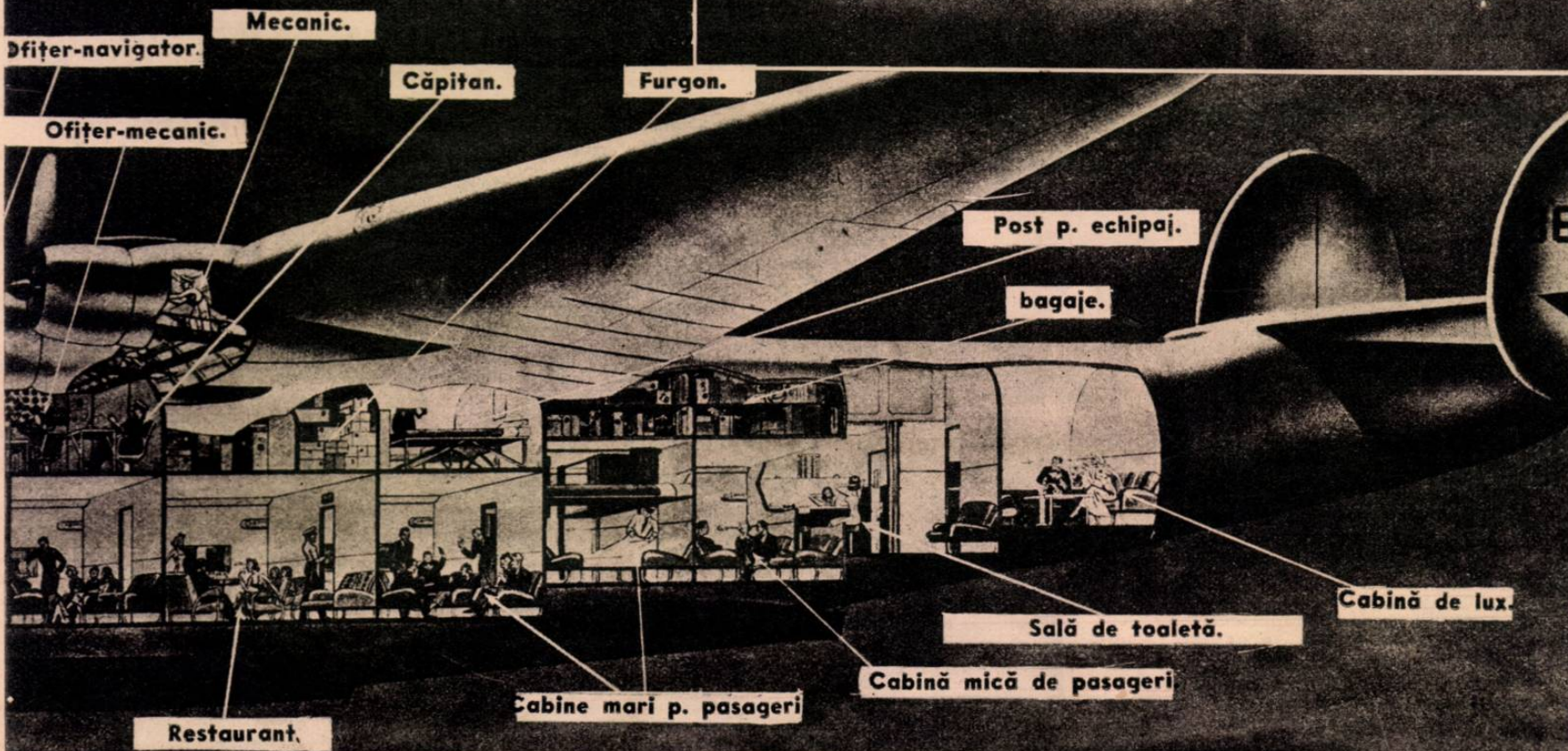
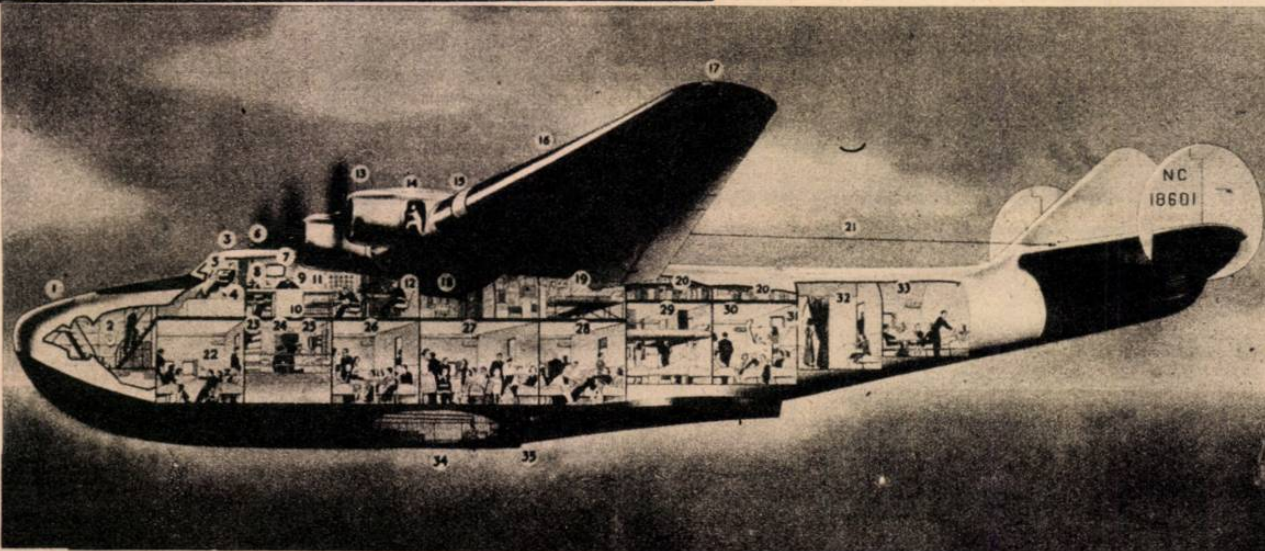
Pe linia directă Clipperul zboară cu două escale, una la Horta în Azore, cealaltă în Bermude.

În timpul călătoriei dintre Azore și Bermude, călătorii pot trage un somn de câteva ore. Mesele se iau în sufragerii comune, unde serviciul este impecabil.

Cel mai desăvârșit confort și cel mai rafinat lux, domnește pe bordul acestor avioane.

Bine-nțeles, că folosirea acestor mijloace de locomotie este rezervată oamenilor extrem de bogați.

Dealtfel, se știe că anumiți financieri și politicieni europeni, pe care cursul eve-

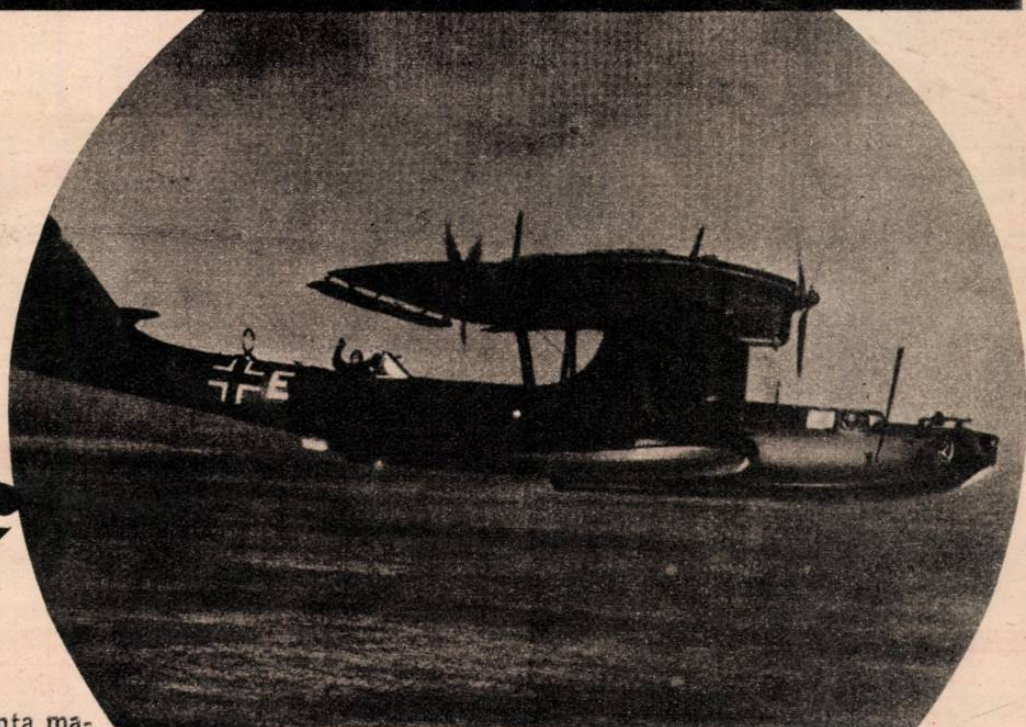
nimentelor i-a clătinat de pe pozițiile lor, se folosesc de Clipper, pentru a ajunge cât mai curând în America, unde vor întreprinde noi afaceri și vor organiza aventuri noi.

De aceea Lisabona, este orașul așteptărilor.

DELA „CREIONUL ZBURĂTOR” LA FORMIDABILUL „DO. 215”

Într-o familie DE inventatori

EFFECTELE bombardamentelor germane asupra teritoriului insular britanic au dovedit lumii puterea extraordinară a aviației național-socialiste.

Coventry, Londra, Liverpool și Daventry sunt orașe subterane, necropole în care cei vii împărtășesc ceasuri dearândul inactivitatea morților.

Nici un balon de baraj, nici o baterie aeriană și nici un avion englez de vânătoare, nu poate împiedica sborul nimicitor al bombardierelor germane, care stăpânesc spațiul aerian al insulei engleze.

În formațiuni mari, aparatele își ating obiectivele. Ele zboară sau la mare înălțime de-asupra liniei de baraj, sau la înălțime mică pentru a evita focul apărării antiaeriene.

Se știe că un aparat care zboară la înălțime medie e mai expus de a fi doborât de proiectilele bateriilor antiaeriene, decât un avion care-și îndeplinește misiunea sburând la mică distanță de sol. În felul acesta el reușește să se sustragă tirului antiaerian.

O nouă realizare militară germană, în materie aviatică, este tipul de bombardier experimentat în ultimele luni de germani, denumit „Do 215”.

Toată lumea își amintește de aeroplanele cu teribilă forță ofensivă, care-au bombardat Londra în luna August a anului trecut. Era vorba de aparate de luptă, construite de doctorul Dornier, care datorită svelteții și eleganței lor, se numeau în afară de numele lor Oficial „Do 17”, și „creioanele sburătoare”.

Avionul „Do 215” este fratele creionului sburător, dar este de dimensiuni mai mari de cât Do 17”.

Sveltețea lui, ușurința manevrei sale și viteza pe care o atinge la sboruri de mică înălțime, au făcut din el, în scurt timp, unul din avioanele cele mai bune ale Armeei aeriene germane.

„Do 215” este un avion care are toate calitățile unei arme ofensive surprinzătoare.

Tăria lui constă în surpriza pe care o provoacă în atacurile sale fulgerătoare.

Constructorul acestui avion ce și-a dovedit și în războiul balcanic extraordinara lui forță ofensivă, este Doctorul Dornier, care în viața particulară este un încântător tată de familie.

Doctorul Dornier este dintr-o familie de ingineri și constructori, care posedă o vastă uzină aeronautică. Papa Dornier, tatăl doctorului Dornier este și el un specialist al construcțiilor aeriene.

Viața familiei Dornier se împarte între uzină și familie. Când se găsesc în uzină, membrii acestei familii muncesc și luptă muncind, ca orice soldat care se află în slujba idealului național.

În uzină, e războiul, războiul cerebral.

Inginerul Dornier stând de vorbă cu căpitanul Fath, unul dintre piloții cu care-și încearcă aparatele.

luptă pentru realizarea celei mai bune unite ofensive. Acasă însă, e pacea. În atmosfera tihnită a casei familiare, domnește duhul religios al păcii.

Bunicul Dornier se joacă cu nepoții, și se ia la întrecere cu celebrul doctor, în construirea jucăriilor simple și ingenioase.

În fiecare cetățean german se află două atitudini: Acea de soldat și aceea de om. Ele sintetizează lupta pe care Marele Reich o duce cu formidabila sa forță armată, pentru a reconstitui ordinea europeană pe bazele unui nou umanism.

Hidroavioane de bombardament Dornier, de ultim tip, în drum spre Anglia.

Bunicul Dornier, sau Papa Dornier, cum este numit în familie și în uzină, ține foarte mult ca nepoții lui să devină la rândul lor oameni capabili de realizări practice. În vederea acestui scop, el are un mod foarte original de a se juca cu nepoții.

Jocul constă în exerciții de ingeniozitate pe care simpaticul bătrânel le rezolvă sub privirea încântată a copilului. Iată un asemenea exercițiu de ingeniozitate: a construi o păpușă dintr-o castană sălbatecă, sau a face un avion din câteva cutii de chibrituri.

Familia Dornier se bucură de o uriașă popularitate în sânul populației germane care și-a putut da seama că toate realizările uzinelor „Dornier” au purtat noroc armatei germane și au fost prilejuri noi de succese pentru tânăra și puternica aviație național-socialistă.

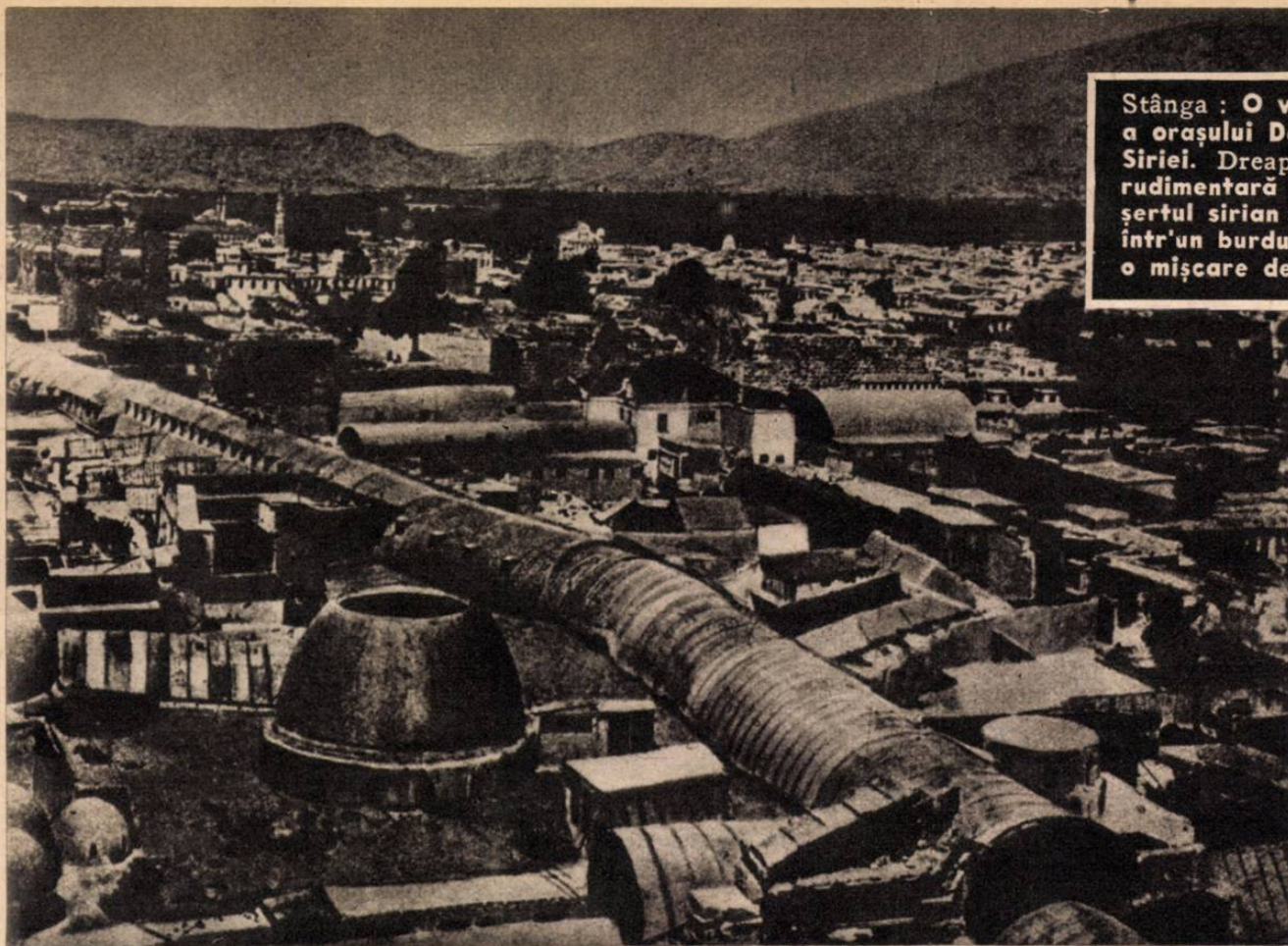
Fotografiile noastre reprezintă trei generații ale aceleiași familii germane care muncesc pentru perfecționarea mijloacelor ce vor permite ridicarea patriei atât în timp de pace cât și în timp de război.

Bunicul, tatăl și nepotul. Această trinitate simbolizează marșul continuu al progresului unei familii care și-a împletit destinul cu acela al marelui familii colective: națiunea.

Inventator și constructor, tatăl inginerului Dornier vrea să-și învețe și nepotul aceiași meserie.

Stânga : O vedere generală a oraşului Damasc, capitala Siriei. Dreapta : Fabricaţia rudimentară a untului în deşertul sirian : laptele e pus într'un burduf care capătă o mişcare de leagăn.

Dece au intrat Eng

Trupele engleze în colaborare cu elemente răsvrătite franceze, de sub comanda generalului De Gaulle, pe care guvernul din Vichy îl consideră trădător, au pătruns, după cum ştim, pe teritoriul sirian. De ce au făcut englezii acest lucru, vom vedea mai jos

ANGLIA şi-a justificat atacul împotriva fostului său aliat, pe baza anumitor informaţii după care, forţele germane ar fi controlat aerodromurile siriene, iar forţe terestre ale Marelui Reich, s'ar fi infiltrat pe teritoriul aflat sub mandat francez.

Cele două informaţii au fost sever dezminţite de Şeful Statului Francez, mareşalul Pétain, care în clipa deschi-

→ Trupe franceze coloniale de sub comanda generalului Deutz, în drum spre front

↓ Un sat sirian construit dintr'o stâncă uriaşă.

